

Vywamus
channeled
through
Janet McClure

THE STORY OF

Sanat Kumara

TRAINING A PLANETARY LOGOS

THE STORY OF

Sanat Kumara

TRAINING A PLANETARY LOGOS

Vywamus channeled through Janet McClure

Copyright © 1990 của tổ chức Tibetan Foundation
PO Box 252, Youngtown, AZ 85363 (602) 972-7336

Lời mở đầu

Cuốn sách này được dịch thuật bởi Neverland, nhờ sự hỗ trợ lớn lao của Orgonitehoangkim.com và Hiện Hữu. Neverland đã có duyên được biết tới cuốn sách này để dịch thuật, chia sẻ tới cộng đồng. Xin gửi tặng tất cả các bạn hữu duyên biết tới và đón đọc cuốn sách : Câu chuyện của Sanat Kumara – Con đường trở thành Đấng Hành Tinh Thượng Đế.

Mỗi từng chương là một câu chuyện của chính đức Hành Tinh Thượng Đế của Trái Đất chúng ta, trước khi đảm nhận vai trò này, Ngài đã trải qua những bài học tiến hóa cũng như chúng ta đang học hiện nay với rất nhiều kiếp sống trên rất nhiều các hành tinh trong Thiên Hà, do đó khi đọc chúng ta cũng sẽ thấy có sự tương phản nào đó như một cuộc đời nào đó của chúng ta, như Ngài giải thích lý do vì không hề có sự chia rẽ nào giữa tất cả chúng ta với nhau, đó chính là Sự Hợp Nhất, mỗi chúng ta đều được liên kết với nhau, mỗi sinh mệnh đều đang thực hiện một vai trò, một sứ mệnh nào đó trong Sự Hợp Nhất. Ngài là người đã leo lên đỉnh núi cao và giờ đây Ngài đang thực hiện một trách nhiệm lớn lao được Đấng Sáng Tạo gửi gắm qua ngài, để hướng dẫn những người leo núi để họ vươn tới đỉnh núi theo cách của riêng họ. Mười tám triệu năm đã qua kể từ ngày đức Sanat Kumara hoàn thành khóa đạo tạo trên Sao Kim tới Trái Đất để đảm nhận vai trò của mình, tới thời điểm này trong sự tiến hóa của mình và của Thiên Hà, Ngài sẽ bước lên một đỉnh núi cao mới, một cột mốc tiến hóa mới và do đó toàn thể sự sống nơi Trái Đất này cũng đang tiến hóa thăng thiên lên chiều kích 5D của ánh sáng, một thời đại hoàng kim sẽ hiện hữu nơi Trái Đất này. Và cũng là thời điểm thích hợp để Ngài tiết lộ bản thân mình cho nhân loại, vào một thời điểm cực kỳ quan trọng trong sự tiến hóa.

Sách được chia sẻ trên website: thuvienhoangkim.com , trithuchoangkim.com, orgonitehoangkim.com.

Xem thêm các ebook khác tại link :

http://www.mediafire.com/folder/kd0kje7747n3d/Tuyen_tap_ebook

Về cuốn sách

Tôi, Vywamus, một sinh mệnh còn khá mới mẻ đối với Trái Đất, muốn kể cho bạn một câu chuyện về cách mà Trái Đất có thể bước đi trong vẻ đẹp tuyệt vời thông qua trí tuệ và nỗ lực của một sinh mệnh vĩ đại có tên là Sanat Kumara, ngài chính là Đấng Hành Tinh Thượng Đế (Planetary Logos) của Trái Đất. Cuốn sách này là câu chuyện của ngài. Chúng ta hãy cùng xem cách một con người trở thành Đấng Hành Tinh Thượng Đế - một quản trị viên cho Trái Đất như thế nào.

Về tác giả

McClure là một nhà dẫn kênh chuyên nghiệp, cô ấy đã mang tới cho chúng ta những sinh mệnh ánh sáng vĩ đại như Vywamus, Lenduce, Djwhal Khul, Ashtar... Janet là người đồng sáng lập và là chủ tịch của Tổ chức Tây Tạng – The Tibetan Foundation, một nhóm được thành lập với sứ mệnh phổ biến thông tin tâm linh và đào tạo người dẫn kênh nhằm mang kiến thức tâm linh và năng lượng của các vị thầy đến mọi nơi trên thế giới. Janet được quốc tế biết đến như là một kênh có độ sâu và mức khai phóng tuyệt vời, các cuộc hội thảo và bài giảng mà cô đã truyền đạt rất được chú ý trong sự đa dạng và với năng lượng mạnh mẽ để giúp những người tham gia nhanh chóng tiến vào quá trình tiến hóa của họ, đưa họ vào kỷ nguyên mới. Cô ấy đã viết sáu cuốn sách được xuất bản trước khi bỏ lại cơ thể vật lý của mình vào ngày 5 tháng 10 năm 1990 tại Ai Cập.

Những cuốn sách khác của Janet McClure

- **AHA! The Realization Book** - AHA! Sách về sự nhận thức sáng suốt.
- **Light Techniques That Trigger Transformation** – Công nghệ ánh sáng kích hoạt chuyển đổi.
- **Prelude to Ascension** – Mở đầu cho sự Thăng Thiên. (Đang được dịch bởi Thư viện hoàng kim)
- **Scopes of Dimensions: How to Experience Multidimensional Reality** - Phạm vi của các chiều kích: Làm thế nào để trải nghiệm thực tại đa chiều.
- **The Source Adventure** Cuộc phiêu lưu của Nguồn.

Những cuốn sách điện tử khác từ Nhà xuất bản Light Technology

- **Behold a Pale Horse** – Ngắm nhìn con ngựa xanh xám – *viết bởi* William Cooper.
- **The Ancient Secret of the Flower of Life Vol. I & II** - Bí mật cổ đại về bông hoa của sự sống, *viết bởi* Drunvalo Melchizedek.
- **Living in the Heart** - Sống trong trái tim *viết bởi* Drunvalo Melchizedek.
- **Kaballah and the Ascension** - Kaballah và Sự thăng hoa *viết bởi* David K. Miller.
- **The Gentle Way I & II** - Con đường cao quý *viết bởi* Tom T. Moore.
- **The Explorer Race Series: ETs on Earth** – Tuyển tập khám phá các chủng tộc: ETs trên Trái Đất *viết bởi* Robert Shapiro.
- **Hearing the Angels Sing** - Nghe giọng ca của những thiên thần *viết bởi* Peter Sterling.

Lời tựa

Tôi biết Ascentia. Chúng tôi đã đi cùng nhau đến nhiều nơi và khám phá những chân trời xa xôi!

Bây giờ cô ấy đã lựa chọn để viết về cuộc sống của mình ở những chiều kích cao hơn, và tôi chắc chắn rằng sự khởi đầu mới này sẽ đầy sinh lực và rực rỡ hơn bao giờ hết.

Là một đặc ân để biết tới cô ấy ở trên Trái Đất này. Cô ấy là bạn của tôi, và mục đích của chúng tôi là thường xuyên đến với nhau trong công việc. Chúng tôi thường cười với nhau, đôi khi chúng tôi đã khóc một chút, nhưng chúng tôi đã luôn nâng tâm sự hiểu biết của chúng tôi về sự sống và là một phần bên trong đó.

Lắng nghe những âm thanh được mang tới qua Ascentia thường sẽ có cảm giác giống như lắng nghe chính bản thân sự sống đang nói. Đôi khi có một cuộc đấu tranh nhỏ, nhưng cuộc sống cũng có thể luôn chan chứa sự can đảm và hy vọng khi chúng ta tìm đến sự tin tưởng vào những cơ hội mà chúng ta chưa biết, và cho phép cấp độ linh hồn hướng dẫn từng bước mới.

Trên Trái Đất, cô yêu mỗi cơ hội được chia sẻ và giao tiếp với những người khác, Cô thường giúp họ cảm thấy nhẹ nhàng hơn với các vấn đề của bản thân hay cuộc sống mà họ gặp phải. Cô ấy không cảm thấy "được nâng đỡ" bởi sự sống mà thay vào đó cô thực sự chấp nhận vai trò của mình và sẵn sàng phục vụ kế hoạch theo bất cứ cách nào mà nó kêu gọi cô.

Cuốn sách này, với sự đồng thuận hoàn toàn của Vywamus và Sanat Kumara, là được dành riêng cho Ascentia cũng như tất cả chúng ta, "Chúc lên đường may mắn, Ascentia! Bạn đã thực sự sẵn sàng ngay bây giờ. Bạn đang trên con đường của bạn! "

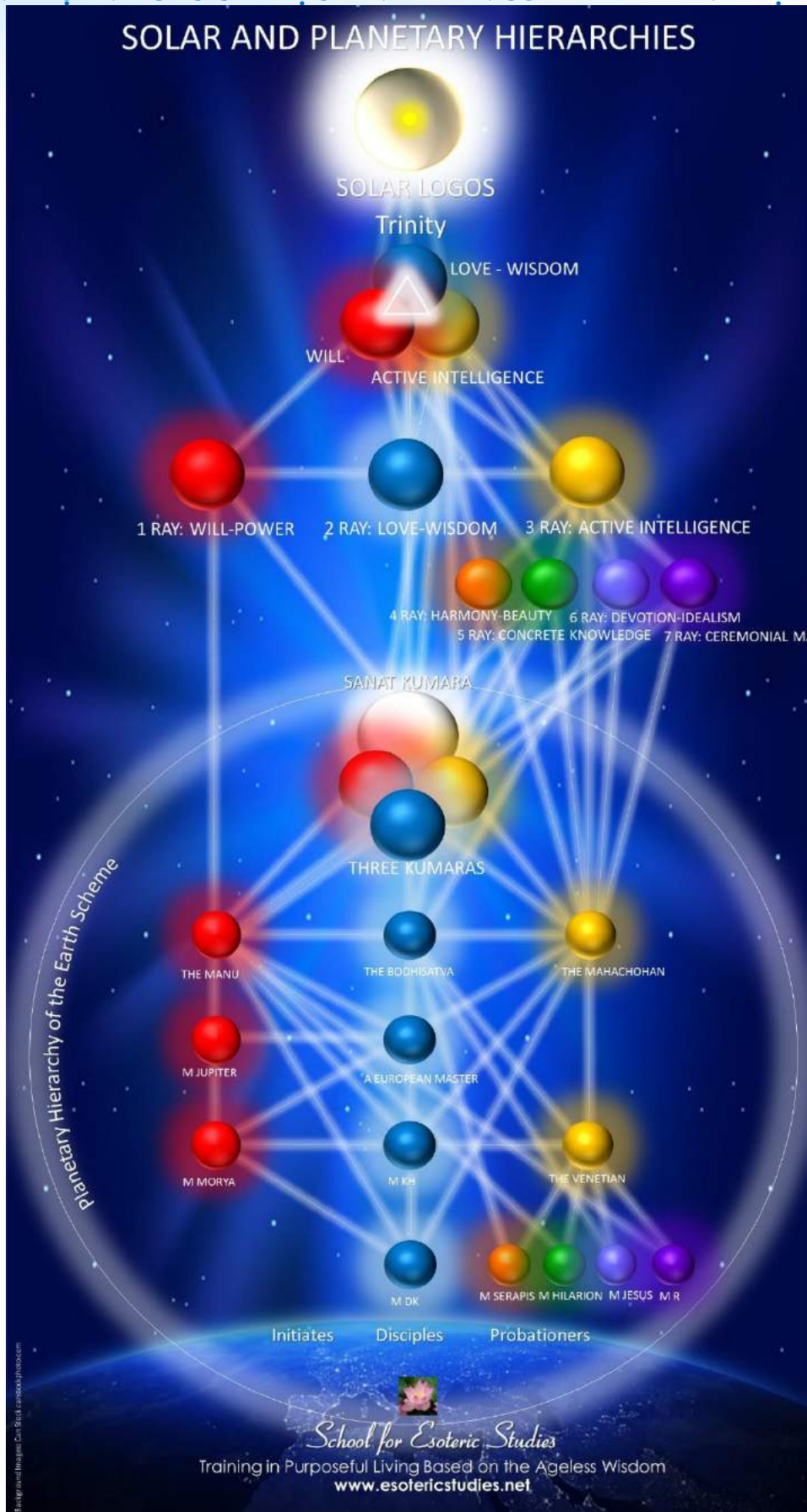
—Janet McClure

Mục lục

Lời mở đầu.....	3
Về cuốn sách	4
Về tác giả.....	5
Lời tựa	6
Giới thiệu về Vywamus.....	10
Giới thiệu.....	11
Chương 1.....	12
Chương 2.....	15
Chương 3.....	18
Chương 4.....	22
Chương 5.....	25
Chương 6.....	27
Chương 7.....	31
Chương 8.....	33
Chương 9.....	36
Chương 10.....	43
Chương 11.....	47
Chương 12.....	50
Chương 13.....	54
Chương 14.....	57
Chương 15.....	62
Chương 16.....	66
Chương 17.....	69
Chương 18.....	71
Chương 19.....	74
Chương 20.....	77
Chương 21.....	80
Chương 22.....	84
Chương 23.....	87
Chương 24.....	91
NHỮNG CUỐN SÁCH KHÁC CỦA TÁC GIẢ JANET MCCLURE	95
AHA! THE REALIZATION BOOK.....	95
LIGHT TECHNIQUES THAT TRIGGER TRANSFORMATION	96
PRELUDE TO ASCENSION	97
SCOPES OF DIMENSIONS	98

HOW TO EXPERIENCE MULTI-DIMENSIONAL REALITY	98
THE SOURCE ADVENTURE	99

ẢNH MINH HỌA VỀ CÁC CẤP BẬC TINH THẦN CỦA TRÁI ĐẤT VÀ HỆ MẶT TRỜI

Đức Sanat Kumara là người đứng đầu Thánh Đoàn – Chính Phủ Tâm Linh của Trái Đất

Câu chuyện của Sanat Kumara – Con đường trở thành Đấng Hành Tinh Thượng Đế
Trang 9

Giới thiệu về Vywamus

Bạn tôi, tôi, Djwhal Khul, có đặc ân giới thiệu với các bạn về Vywamus, một sinh mệnh vĩ đại đã đến với chúng ta để phụng sự trong thời điểm cực kỳ quan trọng nhưng kỳ diệu này khi nhân loại đang tìm kiếm để tiến hóa ý thức tâm linh, và di chuyển vào trong ánh sáng vĩ đại của thời đại mới. Nhiều vị thầy tâm linh đang xuất hiện để giúp nhân loại và Mẹ Trái Đất để làm cho quá trình chuyển đổi này trở nên ít đau đớn, rõ ràng nhất như nó có thể và đạt tới mức cao nhất có thể.

Vywamus là một sinh mệnh với ý thức đã tiến hóa rất cao. Vywamus là một khía cạnh đã tiến hóa của đức Sanat Kumara (Planetary Logos – Đức Hành Tinh Thượng Đế của hành tinh Trái Đất chúng ta), Người đã nhập thể linh hồn mình vào Trái Đất, vào tất cả mọi thứ trên nó và bên trong nó. Trái Đất, đang nằm dưới ảnh hưởng bởi sự tập trung ý thức của ngài. Ở mức độ cao hơn của ý thức này là Vywamus, Ngài có thể được hiểu như cái tôi cao hơn của Sarnat Kumara như cách chúng ta thường đề cập tới, hoặc là linh hồn, của Sanat Kumara.

Vynamus đã tiến hóa tới trạng thái hiện nay của mình thông qua vô số kiếp trong thế giới vật lý, giống như nhân loại đã lựa chọn như hiện nay. Vywamus đã lựa chọn để mở rộng trong hiện hữu vật lý hàng thiên niên kỷ trước đây, và anh ấy đã thực hiện điều đó trên một hành tinh tương tự như Trái Đất hiện nay. Trong khi đang ở trong hiện hữu vật lý, anh ấy đã được đề xuất một cơ hội để trở thành một kênh dẫn cho các năng lượng cao hơn và để phụng sự, đạt được nhận thức rõ ràng và nhanh chóng chuyển sang cảnh giới tinh thần. Điều này đã được hoàn thành chỉ sau 37 lần nhập thể vào cảnh giới vật lý.

Bây giờ, với tình yêu to lớn của mình, Vywamus đã chọn để giúp đỡ nhân loại. Nhà dẫn kênh xuất chúng Janet McClure mang tới cho chúng ta câu chuyện tiểu sử của Sanat Kumara, mà thông qua đó nói về quá trình học hỏi để mở rộng và ổn định ý thức để giữ trọng tâm cho hành tinh và toàn bộ sinh mệnh sống của hành tinh.

— Djwhal Khul

Giới thiệu

Câu chuyện về Sanat Kumara

Bạn đã bao giờ từng kinh ngạc về vẻ đẹp của Trái Đất đã được sáng tạo lên như thế nào chưa? Khi bạn nhìn vào một thác nước tuyệt đẹp lao xuống phía bên của một vách đá, xem khoảng rực rỡ của màu sắc trong một buổi hoàng hôn, hoặc đi bộ trong yên bình và tĩnh tại của một khu rừng, bạn tự hỏi, "Làm thế nào mà những điều này được tạo ra?", Dĩ nhiên là Thượng Đế, Đấng Sáng Tạo, ngài đã có một tầm nhìn từ khi Trái Đất được sinh ra, nhưng bạn vẫn phải thốt lên kinh ngạc rằng, "Làm thế nào nó có thể trở nên đẹp đẽ như vậy, sống động như vậy?"

Tôi, Vywamus, một sinh mệnh còn khá mới mẻ với Trái Đất, muốn kể cho bạn một câu chuyện về con đường mà Trái Đất đã có thể bước đi trong vẻ đẹp tuyệt vời thông qua trí tuệ và nỗ lực của một sinh mệnh vĩ đại với tên gọi là Sanat Kumara - A Planetary Logos of Earth - Đức Hành Tinh Thượng Đế của Trái Đất. Cuốn sách này là câu chuyện của ngài. Chúng ta hãy cùng nhau xem cách một người trở thành một đấng Hành Tinh Thượng Đế - Một quản trị viên cho Trái Đất, giống như một vị Tổng Thống.

Anh ấy đã bắt đầu giống như bạn và tôi, với nhận thức về bản thân mình như ánh sáng. Xuyên qua hàng thiên niên kỷ anh ấy đã di chuyển bên trong ánh sáng, thích thú với sự tráng lệ của màu sắc trong khi đang chơi đùa và được hướng dẫn bởi các thiên thần và các vị thầy khác. Hiện hữu này dường như là một sự kỳ diệu phi thường đối với chính anh ấy.

Dần dần anh ấy đã đạt đến điểm nhận thức trong việc tiếp cận đến cấp độ vật lý. Anh ấy nghỉ ngơi ở đó một lúc, và khi anh ấy đã sẵn sàng, thì anh ấy được thấy bước tiếp theo. Anh ấy sẽ đi đến một hành tinh đặc biệt trong thiên hà này và khoác lấy hình dạng vật lý.

Sanat Kumara đã được Đấng Sáng Tạo nói cho biết rằng anh ấy đã được lựa chọn với vai trò của mình trên hành tinh này, rằng anh ấy sẽ tham gia vào sự tiến hóa tổng thể của nó. Bản chất tìm kiếm sâu xa của sự tồn tại vật lý đã giải thích cho anh ấy và anh ấy nhận ra đây là một cơ hội duy nhất. Anh ấy háo hức chờ quá trình sinh nở - mà đã đang được bắt đầu - và anh ấy biết rằng sẽ luôn có được sự giúp đỡ của Đấng Sáng Tạo trên mọi cấp độ của sinh mệnh.

Hãy để chúng ta có một hành trình cùng nhau, nhìn xuyên qua đôi mắt của Sanat Kumara để thấy được các khả năng và việc đào tạo của anh ấy cho vị trí quan trọng của Đấng Hành Tinh Thượng Đế của Trái Đất.

Chương 1

Tôi được gọi là Sanat Kumara, bạn và tôi có nhiều điểm chung. Cùng với nhiều, nhiều linh hồn khác, chúng ta đã tạo ra Trái Đất. Tôi nhớ làm thế nào tôi đạt đến cột mốc này trong sự tiến hóa của tôi, và tôi muốn chia sẻ với bạn làm thế nào tôi đã đến đây. Trong việc kể về những câu chuyện này có lẽ bạn sẽ thấy quá khứ hoặc tương lai của riêng bạn, bởi vì chúng ta không có sự khác biệt, bạn và tôi. Không một tí nào cả.

Trong phần giới thiệu, bạn đã thấy cách tôi bắt đầu cuộc hành trình đã dẫn tôi đến trải nghiệm đầu tiên của tôi ở cấp độ vật lý. Trong khoảng thời gian gần 1.000 năm, tôi có 69 cuộc sống trên một hành tinh nhỏ trong thiên hà này. Nó khá giống với Trái Đất về kích thước và mật độ. Trong những cuộc đời này, tôi dần dần biết về mục đích của mình bằng cách chia sẻ với những người xung quanh tôi những gì tôi hiểu rõ hơn và rõ ràng hơn: rằng mọi thứ đều sống trong Sự Hợp Nhất. Không có sự tách biệt nào cả.

Tôi đã có cuộc sống thú vị và đôi khi đầy thử thách, trên cương vị là một người đàn ông và là một người phụ nữ. Tôi đã là một giáo viên và thường là một nhà lãnh đạo trong cộng đồng của mình, tôi cho họ thấy bằng cách nào để chia sẻ với người khác để có thể trở nên hạnh phúc và có được thịnh vượng. Thường thì tôi chỉ ra rằng hạnh phúc đến từ một cảm giác của Sự Hợp Nhất, rằng mỗi người học cách tin tưởng vào Sự Hợp Nhất - Oneness, và đó chính là hệ thống giúp đỡ nhau rất có giá trị để sử dụng.

Đôi khi tôi có thể thấy những người khác hiểu những gì tôi đã nói, nhưng thường thì ý kiến của tôi và tình yêu của tôi không được chấp nhận. Tôi luôn luôn cảm nhận được sự hỗ trợ của Sự Hợp Nhất khi tôi dần dần trở nên ý thức hơn về cơ cấu đã tạo nên toàn thể sự vận hành của chúng ta, mà tôi đang gọi là Sự Hợp Nhất. Khi tôi sống trên hành tinh của mình, tôi đã học được nhiều hơn và nhiều hơn nữa làm thế nào để truyền đạt cảm xúc của tôi về sự chắc chắn và sự an tâm cho người khác. Tôi đã thấy tại sao mọi người lại sợ hãi và tại sao họ không nhận ra được sự hỗ trợ. Họ vẫn chưa hoàn toàn chấp nhận Sự Hợp Nhất!

Tôi muốn chia sẻ với các bạn câu chuyện về cuộc đời cuối cùng của tôi trên hành tinh này, trải nghiệm tuyệt vời này đã cho phép tôi đạt được một điểm rất quan trọng trong sự tiến hóa của tôi.

Là một cậu bé, tôi là một chàng chăn cừu, là con trai duy nhất của cha tôi, ông là một nhà đầu tư lớn trên hành tinh này. Bạn có thể gọi ông là một người giàu có. Trong số những tài sản ông có là hàng ngàn và hàng ngàn con cừu và một vùng đất rộng lớn mà chúng được chăn thả.

Cha tôi phục vụ trong Hội đồng Hành tinh, vì vậy ông đã xa nhà trong thời gian rất lâu. Tôi nhớ ông ấy rất nhiều và do đó tôi đã dành rất nhiều thời gian với những con cừu. Trên hành tinh của chúng tôi, con cừu có thể nói được một chút. Chúng giống như trẻ con, và khi tôi còn là một đứa trẻ, chúng là bạn bè và người đồng hành của tôi. Tôi cảm thấy những con cừu là một phần của tôi, chúng rất hiền lành và tôi có thể chơi đùa cùng chúng. Thường thì tôi sẽ nô đùa và lăn văng với chúng nhiều hơn, cười và la hét, và những âm thanh vang lên trên khắp ngọn đồi từ những trò đùa vui vẻ của chúng tôi.

Thời điểm này hành tinh của chúng tôi đang ở trên bờ vực của một cuộc chiến toàn cầu mà cha tôi và những người khác trong hội đồng đang cố gắng ngăn chặn. Cha tôi đi từ nơi này đến nơi khác để giúp thương lượng cho hòa bình và ngăn chặn một cuộc chiến khủng khiếp ngày càng nhiều hơn. Tôi chưa bao giờ biết trước là khi nào thì ông ấy về nhà.

Tôi nhìn xa xăm về phía trước một hồi lâu khi đang ở cạnh những chú cừ. Tôi nói với chú cừ, "Hãy nói cho tôi biết khi nào ông ấy về," và chúng đã nói cho tôi biết. Tôi chạy đến gặp cha tôi, quăng mình vào vòng tay ông ấy. Ông ấy như tôi đã nói là một người đàn ông mạnh mẽ. Ông ấy quăng tôi lên rất cao trong vòng tay của ông ấy, nói rằng, "Con đã trưởng thành – con sẽ lên một tầm rất cao!" Với tôi đây là một tin tuyệt vời, vì tôi muốn lớn lên giống như cha tôi, người tuyệt vời nhất trong thế giới của tôi. Tôi yêu ông ấy rất nhiều và tôi biết ông ấy cũng yêu tôi.

Trong một lần về thăm nhà ngăn ngủi của ông ấy, ông ấy nói với tôi, "Con trai của ta, ta có thể không trở về từ chuyến đi tới. Cha muốn quay về, nhưng có thể là cuộc chiến sẽ ngăn cha quay trở lại."

Tôi đã khóc và nói: "Ồ, không, thưa cha, không! Cha phải trở lại. Con cần có cha."

Cha nói với tôi với một nụ cười, "Hãy nhớ rằng, chúng ta luôn bên nhau. Chúng ta không thể bị chia tách, chúng ta sẽ luôn ở bên nhau. Và mặc dù cha có thể không quay trở lại theo cách cha đã làm từ trước đến nay, cha sẽ luôn luôn ở bên con. Hãy tìm cha trong những chú cừ." Và chúng tôi đã dành những khoảnh khắc quý giá cuối cùng ở giữa những chú cừ.

Đúng như lời cha tôi đã nói, cuộc chiến nổ ra và cha tôi bị cầm tù. Tôi nhớ ông ấy vô cùng, nhưng tôi nhớ lại những lời cha đã nói. Tôi đi ra ngoài với đám bạn của tôi, những chú cừ, và nhìn vào trong chúng tôi thấy cha tôi. Chúng cũng có một sự hòa nhã và sức mạnh tương tự. Nơi đó có cha tôi! Những con cừ rất tử tế với tôi và dường như chúng biết những gì tôi đang trải qua. Chúng nuôi dưỡng và giúp đỡ tôi, dần dần tôi càng ngày càng mạnh mẽ hơn với khả năng thấy được cha tôi ở khắp mọi nơi. Tôi thấy cha không chỉ duy nhất ở trong những chú cừ mà trong cả những cái cây, trong những bông hoa và trong cả đất. Ở khắp mọi nơi tôi nhìn ở đó có cha tôi! Tất cả sự tuyệt diệu, sức mạnh, sự dịu dàng và những phẩm hạnh tốt đẹp khác đều ở đó.

Những người khác nói rằng cuộc chiến đang đến gần hơn và chúng ta phải rời khỏi nhà. Tôi trả lời, "Chúng ta hãy đem đi những chú cừ. Chúng ta phải mang theo những chú cừ cùng chúng ta." Tôi được họ nói rằng sẽ được sơ tán và tránh xa những nguy hiểm. Khi tôi nghĩ về mảnh đất xinh đẹp này và cha tôi, tôi không hiểu cuộc chiến này. "Anh không thấy cha tôi ở khắp mọi nơi sao?" Tôi hỏi những người hướng dẫn tôi. Họ nhìn tôi khá lạ lùng và không hiểu những gì tôi vừa nói. Tôi nói, "Nhìn kia! Đó là Ông ấy. Anh không thấy sao? Làm thế nào có thể có chiến tranh khi cha tôi ở khắp mọi nơi? Tình yêu và sự phục vụ của ông ấy không cho phép có chiến tranh. Ông ấy ở trong Sự Hợp Nhất, và nơi ông ấy ở đó là Sự Hợp Nhất."

Bây giờ tôi sẽ nói với bạn một điều rất thú vị đã xảy ra. Hãy lắng nghe thật gần. Lắng nghe với trái tim của bạn để bạn cũng có thể biết được Sự Hợp Nhất. Chúng tôi chạy trốn khỏi cuộc chiến, mặc dù tôi vẫn nói, "Anh không thấy cha tôi ở khắp mọi nơi sao?"

Tại một thời điểm cụ thể nào đó, họ thấy không còn nơi nào để chạy trốn, và vì vậy họ nói với tôi, "Chúng ta sẽ ở lại đây. Chúng ta sẽ chờ đợi những gì sẽ đến." Tôi rất vui khi được ở lại nơi đó, vì nó đủ rộng rãi cho tất cả chúng tôi - chúng tôi có 667 con người, bao gồm cả tôi, và chúng tôi cũng có hàng ngàn con cừ.

Chúng tôi bắt đầu nghe thấy cuộc chiến, những vụ nổ, và chúng tôi nghe nói nhiều người đã chết. Tôi không cảm thấy cái chết hay nỗi sợ hãi của cuộc chiến đang đến. Tôi vẫn tiếp tục ở với những con cừ, và họ nói với tôi về Sự Hợp Nhất qua cha tôi, người đã ở đó cùng họ.

Một ngày nọ, có một người chạy đến và nói, "Cuộc chiến, những người lính - họ ở đây, họ đang ở đây!" Và anh ta run lên vì sợ hãi.

Tôi đã đi tới chỗ anh ấy – trông tôi khá to lớn so với tuổi của mình - và tôi kéo anh ấy vào vòng tay của tôi và nói, "Không cần phải sợ hãi. Cha tôi ở đây và chỗ nào có cha tôi, thì nơi đó sẽ không có chiến tranh! Điều đó không thể xảy ra, bởi vì cha tôi đang ở trong Sự Hợp Nhất." Anh ta nhìn tôi, khóc và khóc nức nở, và tôi ôm anh ta và an ủi anh ta. Tôi nói với những người khác, "Anh ấy không thấy và anh ấy không hiểu. Chiến tranh không thể đến đây được. Cha tôi ở đây và Sự Hợp Nhất đang ở đây."

Vâng, tất cả mọi người đang chờ đợi cuộc chiến tranh đó, và tất nhiên nó đã không tới. Làm thế nào nó có thể đi vào Sự Hợp Nhất? Nó không thể. Và tôi đã nói với mọi người, "Chúng ta được an toàn! Mọi người không thấy rằng chúng ta được an toàn trong Sự Hợp Nhất ư, như cha tôi đã hứa?"

Bởi vì chiến tranh đã tránh khỏi chúng tôi, những người khác đã lắng nghe tôi, nói rằng, "Hãy cho chúng tôi thấy Sự Hợp Nhất mà bạn nói. Bây giờ nó ở đâu? Xin hãy cho chúng tôi xem!"

Tôi nói, "Nó ở trong bạn. Tôi thấy nó bên trong bạn, nhưng bạn phải nhận ra nó. Ngoài ra, nó cũng là tất cả những gì xung quanh bạn. CHA chính là việc nhận ra Sự Hợp Nhất như vậy. Bạn có thể không thấy năng lượng của CHA? Nhưng CHA luôn ở đó. Cha tôi ở đây - cha của bạn ở đây - bởi vì, tất nhiên, mọi sinh mệnh đều ở bên trong Sự Hợp Nhất và chúng ta có cùng một người CHA."

Khi tôi nhìn họ bằng tình yêu, sự bảo đảm, và niềm tin của tôi về Sự Hợp Nhất, thứ tôi thấy là một ánh sáng vàng lan tỏa khắp nơi, một ánh sáng vàng chói lọi tỏa sáng cùng nhau. Tôi biết đây chính là Sự Hợp Nhất của cha tôi và tôi là một phần trong đó vậy. Tất nhiên rồi nó là như vậy!

Tôi cảm thấy bản thân mình bị cuốn sâu hơn và sâu hơn vào ánh sáng đó, và đột nhiên người mà tôi đã gọi là Cha trong cuộc đời này đã ở đó với tôi. Ông ấy và tôi đã ôm lấy nhau trong Sự Hợp Nhất. Khi tôi tiếp tục mở rộng nhận thức của mình, sự tồn tại vật lý như tôi đã biết đã biến mất. Tôi rời khỏi hành tinh của mình. Tôi vẫn chưa nhận ra điều đó, nhưng tôi đã thăng lên. Ý thức của tôi bị cuốn vào trung tâm của Sự Hợp Nhất. Sự tin tưởng của tôi vào cha tôi và niềm tin ngày càng lớn dần rằng tất cả chúng ta là một đã nâng tôi lên khỏi bề mặt hành tinh này. Tôi đã thấy thích thú biết chừng nào. Tôi đã cảm thấy tình yêu cất lên tiếng hát thông qua tôi, đang hợp nhất tôi với những người khác – tình yêu, lòng từ bi, và sự tin tưởng ở bên trong Sự Hợp Nhất.

Một cách chậm chậm tôi kết nối lại với hành tinh và đi giữa những người bạn của mình. "Chúng tôi nghĩ anh đã đi rồi. Tại sao anh lại bỏ chúng tôi?" Họ hỏi.

Tôi trả lời rằng tôi đã không làm điều đó. Tôi nói thêm: "Tôi đơn giản trở nên có ý thức về Sự Hợp Nhất theo cách tôi đã bị cuốn vào sâu hơn bên trong nó như ánh sáng." Tôi nói với họ điều này đã tạo nên sự thay đổi hay đã làm sáng tỏ cấu trúc của tôi, rằng các cấp độ mới bây giờ luôn hình thành khi nhận thức tăng lên. Tôi nói với các bạn của tôi, "Tôi sẽ không bao giờ bỏ các bạn, không bao giờ. Các bạn có thể tìm kiếm tôi trong Sự Hợp Nhất, bởi vì tôi ở đó mãi mãi. Chúng ta luôn được kết nối thông qua tình yêu và sự tin tưởng của chúng ta về Sự Hợp Nhất. "

Chương 2

Câu chuyện tôi đã kể với bạn trong chương 1 nhấn mạnh rằng với sự trợ giúp bởi Sự Hợp Nhất sẽ vượt xa bất kỳ nỗi sợ hãi hay nghi ngờ nào. Sự kết nối với CHA sẽ xóa bỏ sự tách biệt, bạn sẽ cảm thấy an toàn, ấm áp và được bảo vệ. Cảm giác an toàn này cho phép bạn được phát triển trong mối quan hệ với Sự Hợp Nhất. Bạn phải có ước muốn được biết và với ham muốn đó, Sự Hợp Nhất sẽ kéo bạn sâu hơn vào bên trong nó như tôi bị lôi cuốn vào nó vậy. Hãy nhớ rằng, bạn chỉ đơn giản bằng cách cho phép sức mạnh to lớn tuyệt vời của Sự Hợp Nhất xảy ra, nó sẽ làm sâu sắc thêm sự hiểu biết của bạn về nó. Nó giải thoát bạn khỏi tất cả các hình thái sợ hãi đã tồn tại của sự xa lìa và chia cắt. Khi bạn đủ mạnh mẽ và vững chãi trong Sự Hợp Nhất, bạn biết rằng sự tách biệt không tồn tại, và do đó, bạn cho phép sức mạnh của Sự Hợp Nhất di chuyển qua bạn.

Bây giờ bạn đã thấy sức mạnh của Sự Hợp Nhất đã kéo tôi từ hành tinh vật lý vào trong ánh sáng. Đây là một khởi đầu mới mẻ đối với tôi, một điểm nhận thức lớn hơn mà tôi sẽ gọi là cấp độ linh hồn.

Tôi bắt đầu một nghiên cứu về âm nhạc hay sự rung động, háo hức học hỏi từ các thiên thần là thầy của tôi. Mặc dù trong cuộc sống cuối cùng của tôi, tôi đã chơi một cây sáo đơn giản và rất thích ca hát và nhảy múa, bây giờ tôi bắt đầu nhìn thoáng qua những khả năng đạt được thông qua âm thanh. Khi các thiên thần hát những lời ngợi ca CHA trong Sự Hợp Nhất, hát những bài ca của tình yêu và các điệp khúc về vẻ đẹp thực sự của sự sống, toàn bộ sức mạnh của dàn hợp xướng thiên đường đã rung động xuyên suốt thẳm sâu qua toàn thể hiện hữu cùng sự hài hòa và niềm vui sướng của nó.

Tôi ghi danh vào một chương trình đào tạo và tham dự các lớp học mà ở đó tôi đã nghiên cứu lý thuyết về âm nhạc và tất cả các nhạc cụ đã từng được biết đến ở bất cứ nơi nào. Khi tôi dần dần trở nên ý thức hơn về sự rung động, tôi đã mở ra bước tiếp theo cho bản thân mình và – sự kỳ diệu của kỳ diệu đã xuất hiện! - Tôi đã học được cách để mở ra một điểm hoàn hảo cho sự biểu lộ âm nhạc và rung động của nó. Sự rung động mà phát sinh qua nó Sự Hợp Nhất, thâm nhập vào toàn thể mọi thứ. Tôi có thể cảm nhận nó mở ra một sự cộng hưởng, một câu trả lời và tất cả đã chảy ngược trở lại vào trong âm nhạc và sự rung động mà tôi đã thể hiện.

Vì vậy, tôi đã học được những điểm mạnh của mỗi âm điệu để hợp nhất tất cả chúng lại, mỗi âm điệu là cần thiết, và tất cả cùng đến cùng nhau trong một trình tự để thể hiện Sự Hợp Nhất. Nó giống như một tấm thảm - mỗi nốt nhạc là một sợi chỉ dệt lên dòng chảy âm điệu mà sự tương tác của chúng sáng tác nên Sự Hợp Nhất, luôn luôn thay đổi, luôn luôn tăng lên về sức mạnh và vẻ đẹp của sự biểu lộ. Khi tôi học được những điều này, tôi đã kinh ngạc trước khả năng của CHA để thâm nhuần khắp mọi nơi thông qua một sự rung động không ngừng nghỉ.

Tôi phải thú nhận rằng vào thời điểm này trong sự học hỏi của tôi, tôi vẫn cảm thấy một sự gắn bó với người cha vật lý trước đây của tôi. Sau đó tôi hiểu được ý nghĩa của mối quan hệ này. Chúng tôi thường ở bên nhau trong thời gian này. Tôi vẫn thực sự còn nằm dưới đôi cánh của ông ấy, Tôi vẫn là học trò của ông ấy, vẫn là con trai của ông ấy. Tôi bắt đầu hiểu rằng ông là một thiên thần giáng thế trên hành tinh của chúng tôi, một người vĩ đại đã đến để giúp hành tinh giải phóng những vấn đề đã tồn tại và nỗi sợ hãi chiến tranh đã từng hiện ra, và tôi biết ông ấy chỉ thành công một phần. Ông ấy nói với tôi là tôi sẽ có một ngày phụng sự như ông ấy đã từng làm. Tôi đã rất kinh ngạc về điều này. Phụng sự như cha tôi đã phụng sự? Tôi đã cảm thấy phần khởi biết chừng nào khi nghĩ về điều đó!

Dần dần trong cuộc nói chuyện của chúng tôi, Ông đã cho tôi thấy tôi không phải là con trai của ông ấy. Tôi đã đóng vai trò của con trai của ông ấy ở cấp độ thể xác, nhưng ở đây chúng tôi là bạn bè và cộng sự. Ông ấy nói với tôi rằng tôi đã ngang bằng với ông ấy trong năng lực của tôi. Tôi chưa bao giờ quan tâm về điều này trước đây. Tôi đã sẵn sàng làm con trai của ông ấy, chắc chắn - tôi yêu vai trò đó! Tôi biết rằng tôi đã được cha tôi ủng hộ và tôi đã sẵn sàng để hiểu biết về Sự Hợp Nhất và vai trò của tôi trong đó, nhưng phải ngang bằng với cha tôi trong Sự Hợp Nhất? Vâng, tôi đã phải suy nghĩ về điều đó!

Khi tôi xem xét khả năng này, tôi cảm thấy rất ngạc nhiên nhưng tôi không thể cảm thấy sự ngang bằng đó. Tôi nói với ông ấy, "Nhưng bố lớn hơn con nhiều lắm. Thực sự là như vậy, bố sẽ luôn như vậy, vì con sẵn sàng chấp nhận điều đó."

Tiếng cười của ông ầm vang qua cả thiên đường khi ông ấy nói, "Con nói thực sự chứ? Con có thực sự sẵn lòng chấp nhận điều đó không? Ừ, con sẽ phát triển để nhận thức về người mà con là. Bố biết con sẽ làm điều đó!" Tôi nhìn ông với tình yêu bao la rộng lớn, đánh giá cao sự vĩ đại của ông ấy.

Một ngày nọ, cha tôi đến gặp tôi và nói với tôi rằng một cơ hội tuyệt vời đã được trao cho tôi, một khởi đầu mới thực sự rất thú vị. Tôi nói với ông ấy, "Cha sẽ đi cùng với con phải không?" Ông ấy nói với tôi rằng không phải - rằng tôi sẽ có một người thầy mới, một người sẽ giúp tôi học hỏi và phát triển sự hiểu biết. Tôi đã khóc, "Nhưng cha phải đi với con. Cha là cha của con!"

Một lần nữa, rất dịu dàng, ông ấy nói với tôi rằng qua sự lớn mạnh của tôi và ông ấy, cả hai chúng tôi đều được giao nhiệm vụ mới, một sứ mệnh lớn nhất, tất nhiên, chúng tôi sẽ luôn bên nhau. Từ đó tôi bắt đầu học được rằng người tôi coi là cha tôi, là biểu tượng của một thứ gì đó lớn hơn; Tôi đã bắt đầu phát triển vượt ra khỏi sự phụ thuộc của tôi vào ông ấy.

Đột nhiên, một ánh sáng chói lọi bao quanh tôi và tôi nhận ra năng lượng của CHA. Tôi kêu lên: "Cha ơi, phải cha không? Làm thế nào mà cha đã trở lên lớn như vậy!"

Ánh sáng đẹp đẽ trả lời tôi với một tiếng cười và nói, "Con có nghĩ rằng con cũng có thể trưởng thành như vậy không? Ta không phải là người cha thể xác mà con hằng nhớ, nhưng bây giờ con đã liên lạc với một cấp độ mới, sáng hơn. Ta bây giờ là biểu tượng của con như là CHA ở thiên đường. Ta là người thầy của con trong một thời gian."

Tôi cảm nhận được tình yêu thương to lớn và sự trợ giúp lớn lao bởi sự rạng rỡ của ông ấy. Đó là một người vĩ đại đã trở thành người thầy của tôi, tôi cảm thấy rất thú vị về chuyện đó. Tôi nói, "Cảm ơn, Cha, cảm ơn!"

Tôi đã được bảo rằng tôi cần phải đưa vào cấp độ hiện tại một số tàn dư còn lại từ cuộc hành trình của tôi vào sự tồn tại vật lý. Khi tôi nói rằng tôi không biết rằng tôi đã để lại bất cứ điều gì ở đó, tôi đã được nói cho biết, " Ở đó còn lại một vài sinh vật nhỏ."

Tôi hỏi, "Ồ, chúng giống như con cừu, phải không? Một số con bị thất lạc?" Tôi bắt đầu gọi chúng: "Hãy đến, đến đây, những chú cừu nhỏ bé. Hãy đến với trái tim tôi." Tôi vậy gọi những cừu nhỏ bị thất lạc này và chúng đã trở lại với tôi. Khi tôi nhìn vào chính bản thân mình, tôi thấy sự tỏa sáng của tôi đã tăng lên qua sự kết thân này và tôi cảm thấy niềm vui tràn ngập trong trái tim tôi.

Bây giờ tôi đã được thầy của tôi nói rằng tôi sẽ được chuẩn bị cho một vai trò rất đặc biệt được gọi là "Planetary Logos - biểu tượng hành tinh – Hành Tinh Thượng Đệ". Khi tôi hỏi điều đó có nghĩa gì, tôi được bảo rằng tôi sẽ học cách tạo ra một cấu trúc mà trong đó sẽ có rất rất nhiều linh hồn sẽ sống

trên đó ở cấp độ vật lý. Thật vậy, hình thức này sẽ bao trùm toàn bộ hành tinh! Tôi đã khóc lên, “Con có đủ hiểu biết để thực hiện vai trò đó không?”. Thầy của tôi trả lời rằng tôi đã học tốt và bây giờ đã sẵn sàng để thực hiện bước tiếp theo trong quá trình đào tạo của tôi - dần dần tôi sẽ phát triển khả năng của mình cho đến khi trái tim tôi có thể hình thành nên một hạt nhân, một hệ thống hỗ trợ cho rất nhiều linh hồn. Tôi thực sự cảm thấy rất thích thú! Thầy của tôi nói, “Việc đào tạo khá vất vả. Bạn có muốn không? Bạn đã sẵn sàng chưa?”

Tất nhiên tôi trả lời, "CÓ! Tôi muốn! Tôi sẵn sàng!"

Vì vậy khóa đào tạo của tôi bắt đầu. Ý thức của tôi được chia nhỏ thành từng mảnh, và từng mảnh được chuẩn bị để đi đến các hành tinh khác trong Thiên Hà. Có nhiều các hành tinh hơn, nhưng 900.000 mảnh này sẽ cho phép tôi đạt được nhận thức về hình thể khi nó tạo nên thế giới vật chất. Tôi sẽ đạt được hiểu biết bằng cách nào đó để mỗi phần khác nhau có thể vừa vặn với các phần khác để hỗ trợ cho hình thái thiêng liêng. Bằng cách này, tôi sẽ bắt đầu sự chuẩn bị cho vai trò của tôi như là một Hành Tinh Thượng Đế.

Trước khi ý thức của tôi có thể rơi xuống 900.000 hành tinh, tôi cần phải nhận thức về Sự Hợp Nhất một cách rất đặc biệt. Trong một khoảng thời gian, tôi đã phát triển sự tự tin vào khả năng tập trung vào Sự Hợp Nhất. Một ví dụ về điều này là một vòng tròn với 900.000 điểm bên trong vòng tròn đó. Vòng tròn chính là tôi, và các điểm của ý thức là 900.000 phần, được cá nhân hóa cho các nhiệm vụ cụ thể của họ ở cấp độ vật lý. Tôi đã lớn mạnh và mạnh mẽ hơn trong khả năng tập trung vào tất cả 900.000 điểm trong khi vẫn còn nhận thức được toàn bộ vòng tròn, là Sự Hợp Nhất. Khi tôi đã đạt đến một điểm cân bằng và mỗi phần đã được huấn luyện cho vai trò cá nhân của họ, một điều kỳ diệu đã xảy ra! Có một sự bùng nổ của sự sáng tạo đã gửi chúng tuôn chảy khắp Thiên Hà. Tôi đã được bảo rằng tôi sẽ không sẵn sàng để hoàn thành vai trò của Hành Tinh Thượng Đế cho đến khi tất cả 900.000 điểm đã trở nên nhận thức đủ để chảy ngược trở lại vào vòng tròn, cái mà hoàn toàn ý thức về Sự Hợp Nhất và vai trò của chúng bên trong nó.

Tôi đã vui mừng biết chừng nào! Mặc dù tôi chưa hoàn toàn hiểu những gì đã bắt đầu, tôi cảm thấy tự tin và tin tưởng vào Sự Hợp Nhất, biết rằng nó sẽ không đòi hỏi tôi nhiều hơn tôi có thể cho đi. Tôi cũng có thể cảm thấy sự hiện diện của cha tôi sẽ ở cùng tôi trong cuộc phiêu lưu mới đầy vinh quang này.

Trong các chương tiếp theo, tôi muốn chia sẻ với các bạn những gì đã xảy ra trên một số hành tinh. Có lẽ bạn cũng đang được đào tạo cho vị trí Hành Tinh Thượng Đế hoặc một cái gì đó thậm chí toàn diện hơn. Chúng ta có thể thấy rằng tất cả mọi người cùng nhau trong Sự Hợp Nhất tạo ra sự khác biệt bằng cách hoàn thành vai trò của họ. Khi tôi đang nói về những cuộc phiêu lưu thú vị này, thì tôi đã học cách hợp nhất ý thức của mình để thực hiện sứ mệnh đã được lựa chọn cho tôi bởi CHA.

Chương 3

Lúc đó là hoàng hôn, và khi tôi ngồi trên tảng đá, tôi đã nhận thức được vẻ đẹp của thời gian và địa điểm này. Tất cả xung quanh tôi đều yên lặng. Không có gì chuyển động. Đây là điều này hoàn toàn trái ngược với vài ngày qua với những chuyện mà chắc chắn đã quá đủ đối với tôi và những người đi cùng tôi.

Trái tim tôi đau nhói khi tôi để ý tới tính vô cảm khi các loài vật bị giết hại. Tất cả các loài vật trong khu vực của chúng tôi đều đã chết! Giống như một bệnh dịch ghê gớm đã tràn qua chúng và giết hại mỗi con vật. Không con vật nào thoát được. Đã có chuyện gì xảy ra với chúng?

Tôi cảm thấy rất xúc động khi nhớ ra ở một góc phía xa nơi một số con vật có thể đang được che giấu ở đó. Khi tôi nghĩ về khả năng này, tôi càng ngày càng phấn khởi hơn, muốn khám phá khu vực ngay lúc đó. Tuy nhiên tôi nhận ra, tôi không thể nhìn thấy một cách rõ ràng. Ngay cả khi tôi đến đó và tìm thấy những con vật, trồi quá tối để cung cấp cho họ tín hiệu thị giác của tình bạn để đi tới gần họ hơn. Nếu không có tín hiệu, chúng đơn giản là sẽ không cho phép điều đó xảy ra.

Tôi đã cố gắng dạy cho các con vật phản ứng với suy nghĩ của tôi, nhưng chúng dường như không thể phân biệt giữa lời đề nghị tinh thần của tôi để giúp đỡ và những tư tưởng của những người khác gọi chúng tới để thực hiện các lý do kém nhân đạo hơn. Vì vậy, các loài động vật và tôi nghĩ ra một loạt các màu sắc, các màu sắc này đi tới chúng theo một cách nào đó, sẽ báo hiệu cho chúng rằng đó là tôi.

Trước đây chuyện này đã không xảy ra. Các loài động vật đã từng tin tưởng tất cả mọi người, nhưng chúng đã bị giết từ thời gian này qua thời gian khác, bị giết tới hàng ngàn, và bây giờ chúng rất biết lựa chọn về những người mà chúng tin tưởng.

Khi hoàng hôn xuống sâu hơn, tôi để ý tới những thay đổi đã xảy ra trên hành tinh của tôi trong vài năm qua. Có những người nông dân như bản thân tôi, và sau đó lại có thêm những người khác. Những người khác là những người du mục, lang thang từ nơi này đến nơi khác và giết chết những con vật làm thức ăn, nhưng có một chuyện còn quan trọng, đó là tinh chất cốt lõi của chúng. Những người khác đã học được rằng một con vật mới chết sẽ giải phóng sinh lực sống của nó trong vòng hai hoặc ba giờ sau cái chết của nó. Họ đã học cách ăn thịt sống một con vật bằng cách ép buộc sinh lực sống của nó ra khỏi cơ thể và hấp thụ nó vào chính họ. Điều này theo nghĩa đen là xé sinh lực sống ra khỏi con vật đó!

Cuộc sống của tôi trong vài năm qua đã thay đổi từ việc trông trọt để theo đuổi những kẻ giết những con vật này - những người khác. Tôi thường có thể cảm nhận được họ đang ở đâu và cố gắng cảnh báo những tạo vật xinh đẹp về cách thức tiếp cận của họ.

Tôi chưa nói với bạn rằng chỉ có một loài động vật chính còn lại trên hành tinh của chúng tôi. Có nhiều lý do cho điều này, bao gồm cả tuổi của hành tinh, thời gian dài các loài đã bị săn bắn, và mức độ ô nhiễm nặng đã tồn tại ở khắp mọi nơi. Những con vật duy nhất còn lại là một loại dê nhỏ vẫn còn khá nhiều ở một số khu vực nhất định trên hành tinh của chúng tôi. Chúng khá thông minh, nhiều hơn so với ở Trái Đất. Chúng có lớp lông có màu khác nhau - một số có màu xanh dương, một số có màu xanh lá cây nhạt, và một số con đực trưởng thành là một màu cam rực rỡ.

Trong những năm qua tôi đã học cách giao tiếp với những tạo vật xinh đẹp này, và cho đến gần đây chúng đã tin tưởng tôi. Tuy nhiên, chúng biết được qua kinh nghiệm rằng có rất nhiều người muốn

giết chúng theo cách rất tàn nhẫn. Khi sinh lực sống của chúng bị lấy đi theo cách tàn nhẫn này, nó làm rối loạn dòng chảy điện trong toàn thể các loài. Vì vậy, mỗi khi một con vật chết, toàn thể muôn loài đều bị ảnh hưởng.

Tôi biết loài cuối cùng này cũng sẽ chết trên hành tinh của chúng tôi trừ khi có thể ngừng các vụ giết chóc tàn bạo. Tôi cảm nhận được vai trò của mình, nếu tôi có thể, để cho những tạo vật xinh đẹp này thấy được rằng họ có thể tự bảo vệ chính mình khỏi việc giết hại. Tôi đã cố gắng thuyết phục họ về điều này nhiều lần, nhưng họ đã không thực sự nghe tôi. Họ nhớ lại những khoảng thời gian đẹp đẽ từ quá khứ khi họ đi khắp nơi trên hành tinh một cách hòa bình, và họ mong muốn trở lại những thời gian đó.

Tôi đã giải thích cẩn thận với họ nhiều lần rằng không có cách nào để quay trở lại với những điều kiện đã từng xảy ra trong quá khứ; những lần đó đã kết thúc. Tuy nhiên, họ dường như không nghe tôi. Cảm xúc của họ còn lưu luyến rất lâu cho những điều mà họ có thể không bao giờ còn thấy nữa hay họ cũng không cảm thấy điều gì cần phải làm ngay bây giờ.

Khi tôi ngồi đó trong buổi hoàng hôn với chút ánh sáng còn lại, tôi nghĩ có lẽ bây giờ sau cuộc giết chóc vài ngày qua, họ có thể sẵn sàng lắng nghe. Nhưng tôi phải tìm họ trước! Tôi không chắc mình có thể thuyết phục bất kỳ ai trong số họ đến với tôi. Ngay sau đó tôi cảm thấy một cái gì đó ám áp chà qua chân của tôi. Tôi nhìn xuống và có một con dê nhỏ. Nó tiếp tục chà xát vào chân tôi, phát ra một âm thanh giống như tiếng kêu của một con mèo.

Tôi nói, "Bạn đến từ đâu, tạo vật bé nhỏ?"

Con dê trả lời, "Tôi tin tưởng bạn. Tôi đã mất cha mẹ. Bạn sẽ chăm sóc tôi chứ?" Tôi biết điều đó sẽ đến với tôi, bởi vì những con khác đã từng đến trước đó. Tôi dường như là người mà chúng tin tưởng vào những lúc cần thiết. Tuy nhiên, đó là quá khứ. Tôi đã rất ngạc nhiên khi thấy con vật nhỏ bé này tin tưởng tôi sau đợt giết mổ vài ngày qua. Tôi tiếp tục vuốt ve nó, tôi vuốt ve lớp lông màu xanh tuyệt đẹp của con dê. Đột nhiên, nó ngồi trên chân tôi, xích lại gần tôi nhất có thể. Tôi có thể thấy con dê rất cô đơn và vì điều này đã làm nó quyết định tin tưởng một lần nữa. Tôi nói với nó, "Tôi mừng vì bạn đang ở đây. Bạn hãy ăn đi - và tôi cũng vậy - làm một giấc ngủ ngon, và ngày mai chúng ta sẽ tìm thấy những con dê khác." Chúng tôi cùng nhau trở lại căn nhà nhỏ để nghỉ ngơi cho đến sáng.

Khi ánh sáng của bình minh bắt đầu, tôi thức dậy với con dê bên cạnh tôi. Tuy nhiên, vẫn còn ngái ngủ, nó cảm nhận được chuyển động của tôi và cũng bắt đầu thức tỉnh. Cả hai chúng tôi cùng ăn, không dành thời gian nấu thức ăn mà ăn một bữa ăn với ngũ cốc lạnh và sữa dê. Người bạn nhỏ của tôi hằng hái ăn với tôi, nó nhận ra là sữa dê và thưởng thức nó.

Bây giờ đã đến lúc tìm nơi nấu nướng của những con vật, và tôi đã cẩn thận lên kế hoạch tiếp cận chúng. Tôi bắt đầu đi về phía những ngọn núi thấp, nằm khoảng ba dặm về phía bắc. Tôi muốn đi nhanh hơn so với con dê chỉ có khả năng đi bộ, vì vậy tôi đặt nó vào một chiếc xe nhỏ mà tôi kéo theo. Việc này được thực hiện trên mặt đất bằng phẳng, nhưng nó đã trở nên khó khăn hơn để xử lý chiếc xe nhỏ khi mặt đất ngày càng trở nên nhấp nhô. Hơn nữa, con dê nhỏ đã kêu lớn lên về việc bị nẩy lên trong thùng hàng! Cuối cùng, tôi bế con dê lên và ôm nó trong vòng tay của tôi. Nó không quá nặng và nó rúc vào vòng tay để được ôm ấp, tỏ vẻ mãn nguyện vì được bế.

Sau khoảng hai giờ hành trình, chúng tôi đến khu vực nơi tôi nghĩ những con vật này có thể ở đó. Nó là một nơi rất đẹp, với những ngọn đồi và một cái hồ lớn gần đó. Tôi đặt con dê xuống và chờ đợi. Nó đứng yên trong một hoặc hai phút rồi đột nhiên chạy sang phía bên trái tôi. Con đường đó dẫn vào một khu rừng, nơi nhiều cây lớn mọc gần nhau. Nó chạy về phía những cây này, nó kêu lên một tiếng

lớn mà tôi nghe thấy, “Mẹ ơi, mẹ ơi, con đến đây!” Con dè biển mắt khỏi tầm nhìn của tôi và tôi tiếp tục chờ đợi ở nơi tôi đang đứng, không cố gắng để theo dõi nó. Tôi biết những con vật chắc chắn sẽ đến với tôi ngay bây giờ. Chúng sẵn sàng cho điều đó. Nếu chúng chưa sẵn sàng, tôi sẽ không thể làm gì hơn để giúp chúng.

Tôi ngồi và chờ đợi. Tầm nhìn nơi tôi ngồi rất đẹp. Hồ nước lấp lánh dưới ánh nắng mặt trời và một làn gió nhẹ nhàng thổi qua. Tôi tiếp tục chờ đợi. Trong quá khứ, đôi khi tôi đã chờ đợi nhiều ngày trước khi con dê sẽ liên lạc với tôi, và tôi sẵn sàng chờ một lần nữa. Tôi đã đóng gói một số thực phẩm và giường và sẽ ở lại nơi tôi đang ở cho đến khi liên lạc được, nhưng tôi không ngồi không. Tôi tiếp tục gửi tín hiệu hình ảnh để những con dê sẽ nhận ra tôi. Ngoài ra, tôi bắt đầu hình thành một hệ thống lưới năng lượng. Tôi hình dung khu vực mà tôi đang đứng để làm sao nơi đây sẽ được bao bởi hệ thống lưới này. Nó sẽ tạo thành một bức tường bảo vệ để ngăn cách chúng khỏi những người khác.

Khi tôi tiếp tục định hình nên những hình ảnh, tôi biết những con dê sẽ nhận ra những gì tôi đang làm. Chúng có thể không hiểu, nhưng tôi hy vọng nó sẽ làm cho chúng đủ tò mò để chúng sẽ đến với tôi và tìm hiểu về nó. Tôi biết chúng mệt mỏi và chán nản. Rất nhiều trong số chúng đã bị giết! Thật vậy, chúng không còn cảm thấy chúng có thể tin tưởng bất kỳ con người nào. Tất cả chúng dường như đều cảm thấy như vậy. Chúng có đủ tò mò để đến với tôi không? Chúng ta sẽ thấy điều đó.

Tôi tiếp tục hình thành hệ thống lưới. Sau khi thiết lập chu vi của nó, tôi đan kết chúng lại cả phía trước và phía sau xen kẽ với nhau, gia cố ở đây và ở kia khi cần thiết và sau đó mở rộng nó ra để thêm vào một hồ nhỏ ở xa, mà tôi biết đó là nơi yêu thích của chúng để uống và nghỉ ngơi.

Tôi tiếp tục chờ đợi và chờ đợi. Hai ngày trôi qua. Rồi ba. Tôi đã ăn những bữa ăn đơn giản của mình, ngủ khi tôi mệt mỏi, luôn gửi tín hiệu màu sắc trực quan của tôi đến con dê và luôn tiếp tục đan hệ thống lưới. Vào ngày thứ năm, ngay trước khi mặt trời lặn, tôi thấy chúng đến. Tôi rất ngạc nhiên khi xem có bao nhiêu con trong số chúng còn lại trong khu vực của chúng tôi. Hơn 100 con vật đã đến với tôi, bao gồm cả con dê nhỏ đã đến với tôi trước đó. Tôi đã chờ đợi, không di chuyển, biết rằng điều quan trọng là phải rất yên lặng và cho phép tất cả các con dê có được một vị trí của chúng để nhìn thấy tôi. Một số con trong số chúng trở thành lính canh, quan sát dấu hiệu của bất kỳ mối nguy hiểm nào. Những con khác, là những con đầu đàn đi đến thẳng tới tôi. Đằng sau chúng là những con cái và con non tập trung lại để đảm bảo an toàn.

Tôi tiếp tục chờ đợi, và trong khi đó vẫn phóng chiếu hình ảnh của hệ thống lưới tới chúng.

Cuối cùng, tất cả đều vào vị trí. Tôi chào chúng bằng một kiểu giao tiếp thần giao cách cảm mà tôi đã nghĩ ra. Chúng trả lời, đã nghe lời chào của tôi. Bây giờ chúng hỏi tôi, "Bạn đang làm gì ở đây? Tại sao bạn đến nơi ẩn nấp của chúng tôi? Bạn có biết chúng tôi sợ không? Chúng tôi đã có nhiều đau đớn và sợ hãi! Chúng tôi e sợ bạn!"

Nhẹ nhàng tôi mỉm cười với họ, mở rộng trái tim tôi để cho thấy chúng không có gì phải sợ tôi. Từ niềm tin tràn ra từ trái tim và tôi nói, “Tôi không muốn làm hại bạn. Tôi muốn giúp bạn được an toàn khỏi những người khác, những người gây đau đớn và mất mát cho bạn. Tôi có một kế hoạch. Bây giờ bạn có sẵn sàng lắng nghe nó không? Tôi đã hỏi bạn trước đó và bạn chưa sẵn sàng. Sau tất cả những đau khổ của bạn, bạn đã sẵn sàng chưa?”

Có một sự im lặng, và cuối cùng những gì tôi nghe là một tiếng nức nở và, vâng, một sự buông xả. Một cái gì đó đã được giải thoát cho chúng! “Vâng,” chúng nói, “chúng tôi sẵn sàng làm những gì cần phải làm. Bây giờ chúng tôi đã sẵn sàng kết thúc những đau khổ! Chúng tôi muốn loại bỏ nó ngay bây giờ!”

Tôi đã rất xúc động. Tôi nhẹ nhàng đặt tay lên đầu một trong những con lãnh đạo và nói, “Rất tốt. Chúng ta sẽ cùng nhau chấm dứt mọi đau khổ. **TẤT CẢ NHỮNG ĐIỀU NÀY KẾT THÚC NGAY BÂY GIỜ!**” Tôi nói những lời cuối cùng khá to để nhấn mạnh. Tôi lại nói với chúng: “**TẤT CẢ CÁC NHỮNG ĐAU KHỔ ĐÃ KẾT THÚC NGAY BÂY GIỜ. BẠN KHÔNG PHẢI ĐAU KHỔ NỮA!**”

Những con dê đứng lên và nhìn tôi băn khoăn hỏi, “Bằng cách nào điều đó có thể? Làm thế nào để nó có thể dễ dàng như vậy ?

Tôi nói với chúng, “Nó kết thúc bởi vì bây giờ chúng ta sẽ tạo ra một hệ thống lưới năng lượng mới, mà nó sẽ hỗ trợ bạn và giữ cho những người muốn làm hại bạn tránh xa đi. Chúng ta sẽ làm ngay bây giờ. Chúng ta sẽ cùng nhau làm điều đó!”

Tôi chỉ cho chúng cách tiếp thêm năng lượng cho một lãnh thổ rộng lớn, một lãnh thổ mà trong đó chúng có thể sống rất dễ dàng. Tôi gửi một số những con vật đến ranh giới của lãnh thổ đó. Sau đó, tôi liên lạc với chúng bằng thần giao cách cảm và cho chúng thấy làm thế nào để tiếp thêm năng lượng cho tất cả, tạo ra một bức tường bảo vệ bao quanh toàn bộ khu vực. Mỗi con vật góp phần vào nỗ lực, và do đó một hệ thống lưới rất mạnh đã được tạo ra rất dễ dàng.

Sau đó tôi chỉ cho chúng cách tiếp tục đan kết năng lượng vào trong hệ thống lưới để cho phép họ có được tất cả những gì họ cần - đủ lương thực, nước và những phương tiện để phát triển mạnh mẽ hơn trong sự hiểu biết của họ.

Nó đã được hoàn thành dễ dàng trong vài ngày bởi vì họ đã sẵn sàng - sẵn sàng bỏ đi những khổ đau đã trải qua và việc trở thành nạn nhân. Khi tôi nói với họ nó đã được hoàn thành, họ hỏi tôi, "Nó sẽ thực sự giúp tránh những kẻ khác?"

Tôi nói với họ, "Đúng, tất nhiên là như vậy. Hệ thống lưới này là một phần của Sự Hợp Nhất, và với việc sử dụng nó chỉ có những điều tốt lành sẽ đến với bạn. Sự hủy hoại không thể xâm nhập vào đây. Nó không có chỗ trong Sự Hợp Nhất!"

Tôi không biết liệu họ có thực sự hiểu chưa, nhưng tôi biết rằng họ có đủ sự tin tưởng để thực hiện bước tiếp theo. Họ đã cho phép Sự Hợp Nhất là môi trường sống của họ.

Những người khác đã cố gắng đi vào khu vực đó, nhưng tất nhiên họ không thể. Họ có thể thấy những con vật chặn thả một cách hòa bình gần gũi với họ, nhưng khi họ muốn làm hại chúng, họ không thể mang những suy nghĩ hủy hoại đó vào trong Sự Hợp Nhất. Sự chia tách và ý định phá hại đã giữ chính họ không thể xâm nhập vào khu vực đó.

Tôi đã đi khắp nơi trên hành tinh này giúp các loài động vật hình dung mình đang được bảo vệ. Trên thực tế, tất cả những gì chúng phải làm là tin tưởng vào Sự Hợp Nhất, và sau đó không thứ gì có hại có thể xâm nhập vào nơi chúng đang ở. Dần dần chúng bắt đầu hiểu điều này. Sau khi tôi đã đến với tất cả các loài động vật, tôi thấy hành trình của tôi trên hành tinh này đã được hoàn thành. Tôi để tất cả các phần của trải nghiệm tuyệt vời này trong trái tim tôi, điều này đã nâng mảnh ý thức này của tôi trở lại với nhận thức của vòng tròn.

Chương 4

Tôi thức dậy với một sự khởi đầu, cảm thấy một dòng điện trong tất cả các bộ phận trong cơ thể của tôi. Tôi cũng nghe thấy một âm thanh lớn rất to đã đánh thức tôi. Tôi cựa quậy một chút, xoay chuyển cơ thể xung quanh chiếc bàn, việc cử động này tỏ ra rất khó khăn vì xương của tôi bị đau. Tôi cảm thấy như thể tôi đã nằm trên bàn đó mãi mãi và tôi sẽ không bao giờ rời khỏi nó.

Một người đàn ông đột nhiên nói với tôi: "Vậy là cuối cùng anh đã thức giấc, phải không? Anh đã ngủ mười bốn giờ liên tục! Anh cảm thấy thế nào?" Tôi nghe những gì anh ta nói, nhưng nó không có ý nghĩa gì với tôi. Tôi không hiểu ngôn ngữ của anh ta. Tôi xoay vặn những từ trong đầu và nó bắt đầu có ý nghĩa - tôi có thể hiểu được!

Tôi hỏi, "Tôi đang ở đâu?" Không trả lời trực tiếp câu hỏi của anh ta.

Anh ta có vẻ thiếu kiên nhẫn và nói, "Tôi hỏi bạn cảm thấy thế nào. Nó không phải là một câu hỏi vu vơ. Hãy trả lời nó đi!" Sức mạnh mà anh ta nói giờ đã thu hút sự chú ý của tôi vào bộ đồng phục của anh ta. Có phải tôi đang ở trong một nhà tù nào đó không? Tôi không nhớ bất cứ điều gì, thậm chí không nhớ tôi là ai.

Dần dần, tôi bắt đầu ngồi lên bàn, nhưng người đàn ông mặc đồng phục lại đẩy tôi xuống một lần nữa. "Ồ không, anh không được," anh ta nói. "Tôi được bảo là giữ anh trên bàn đến khi lãnh đạo của tôi quay lại". Tôi không nhớ người lãnh đạo, nhưng cách người đàn ông này nói những từ này chỉ ra cho tôi một cấp độ thẩm quyền mà anh ta tôn trọng hoặc có lẽ sợ hãi.

Tôi nằm xuống bàn và nói, "Tôi có rất nhiều năng lượng điện di chuyển qua toàn bộ cơ thể của tôi. Tôi cảm thấy nó dường như đang cháy!" Người đàn ông cười lớn và nói, "Thật sao? Đó chỉ là tưởng tượng thôi!"

Tôi bối rối trước lời nói của anh ta, nhưng anh ta quay lưng lại với tôi, dường như không còn chú ý đến những gì tôi đã làm. Nhưng khi tôi cố gắng ngồi dậy lần nữa, anh ta quay lại ngay lập tức, đẩy tôi xuống và nói, "Không! Ngồi dậy không có lợi cho anh. Nằm đó. Đừng di chuyển!" Cuối cùng, tôi làm như anh ta đã nói, mặc dù tôi không thể hiểu tại sao tôi không được phép cử động.

Cánh cửa phòng bật mở ra với một lực lớn, và một người đàn ông rất to bước vào. Cơ thể to lớn của anh ta cao hơn cả người đàn ông đang canh gác tôi. Ông ta bước tới chỗ tôi, nhìn tôi từ đầu đến chân, và yêu cầu người bảo vệ mang cho anh ta một cái ghế. Khi ông ta ngồi xuống cái ghế, có vẻ cái ghế không chịu nổi vì trọng lượng lớn của anh ta.

Khi tôi nhìn chăm chú người lãnh đạo, tôi bắt đầu thư giãn. Mặc dù về mặt thể chất, ông ta rất lớn, nhưng điều tôi nhận thấy là độ sáng chói trong hào quang của ông ấy. Ông ấy được bao quanh bởi một vầng hào quang vàng rất lớn. Người lãnh đạo quay sang anh bảo vệ và nói, "Anh có thể đi. Bây giờ tôi sẽ chăm sóc anh ta." Tôi có thể thấy người bảo vệ lưỡng lự để được ở lại. Tôi không biết tại sao. Nhưng anh nhanh chóng rời đi và đóng cửa lại.

Người lãnh đạo nói với tôi, "Vậy là cuối cùng anh cũng thức giấc, đúng không? Chà, đã đến lúc rồi!" Tiếng cười của anh vang lên khi ông ta vỗ vai tôi. "Chúng ta hãy xem có bao nhiêu chức năng bộ nhớ đã được phục hồi." Ông ấy đặt một vật nhỏ lên đầu tôi. Thật hài hước và tôi biết bằng cách nào đó rằng người lãnh đạo đang đo sóng não của tôi. "Chà, chức năng bộ nhớ đang quay trở lại. Trong vòng hai hoặc ba giờ, hầu hết sẽ xuất hiện trở lại. Bây giờ, anh nhớ gì?" Ông ta hỏi tôi.

“Về cái gì?” Tôi hỏi lại.

"Về lý do tại sao anh ở đây và vai trò của anh là gì," ông ta trả lời một cách sőt ruột. "Bây giờ anh phải nhớ một số những điều đó!"

Ông ta chờ trả lời của tôi, nhưng tôi không biết trả lời ông ta như thế nào. Tôi tìm kiếm trí nhớ của mình, nhưng tất cả những gì tôi có thể nhớ là thức dậy và cảm nhận được năng lượng điện trong cơ thể. Ông ta lại hỏi, "Anh có nhớ được gì lúc này không?" .

Tôi nói với ông ta về những cảm giác về điện, và như tôi đã nói, nó giống như cánh cửa của một con đập tràn đã mở ra! Ngày càng có nhiều năng lượng chảy qua tôi cho đến khi mỗi tế bào cất tiếng hát và phát sáng.

Người lãnh đạo nhìn tôi, một chút bối rối, và nói, “Với tất cả năng lượng đó, làm sao anh không nhớ được?” Tôi không trả lời vì dòng năng lượng vẫn đang tăng lên. Mỗi khoảnh khắc lại thêm nhiều năng lượng vào dòng chảy bên trong cơ thể của tôi. Đột nhiên đôi mắt của tôi cảm thấy như thể đang bốc cháy! Những âm thanh vang tới với tôi như thể từ một nơi xa xôi, “Không, không, có quá nhiều năng lượng. Nó sẽ đốt cháy cơ thể. Giải phóng nó ngay bây giờ! Xả nó ngay đi! ”

Tôi chắc chắn đã sẵn sàng giải phóng nó, nhưng tôi không biết làm thế nào! Tôi nói, “Tôi dường như đã tạo ra một tình trạng quá tải năng lượng vào cơ thể. Tất cả những gì sẽ xảy ra là nó sẽ ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn, nó sẽ phân giải thể vật lý đậm đặc này. Tôi muốn làm điều đó phải không? Đó có phải là mục đích của tôi khi ở đây không?”

Người lãnh đạo gầm lên với tôi. "Không, không phải! Xả năng lượng ngay trước khi nó đốt cháy cơ thể của anh!"

Tôi cố gắng giành lại quyền kiểm soát trong cơ thể, cố gắng đưa việc sử dụng năng lượng vào trạng thái cân bằng. Lùi và tiến, tôi đi vào trong nó, xoa dịu nó ở đây và ở kia và cố gắng giảm bớt dòng chảy. Người lãnh đạo ở bên cạnh tôi, nhìn sâu vào mắt tôi, nhẹ nhàng, hướng dẫn và vỗ về để cho dòng điện trở lên dễ chịu hơn. “Xả ra, Jason!” Ông ấy đã khóc. Tôi bối rối. Jason là ai? Sau đó, tôi nhận ra rằng đó chắc hẳn là tên của tôi.

Tôi cảm thấy bối rối và trở nên mệt mỏi mặc dù có tất cả năng lượng. Người lãnh đạo tiếp tục kêu lên, “Xả ra, Jason, xả ra!” Lời nói của ông ta dường như xa và xa hơn. Ý thức của tôi đã rời đi. Tôi có thể cảm thấy điều đó. Đột nhiên tôi lại nhận ra vòng tròn của Sự Hợp Nhất và nhận ra mình đã bị nảy lên từ cấp độ vật lý!

Chuyện gì đã xảy ra? Khi tôi nhìn, tôi có thể thấy cơ thể vật chất của tôi đã tan biến trong khi cố gắng xử lý tất cả năng lượng chảy qua nó. Tôi đã không phát hiện ra lý do tại sao tôi có cơ thể đó hoặc mục đích của tôi trong cuộc sống đó. Có gì đó không ổn trong cách năng lượng đang tuôn trào đến cấp độ vật lý.

Điều gì cần phải làm đây? Bây giờ tôi đã nhận thức được một lần nữa về toàn bộ viễn cảnh, tôi bắt đầu tính toán làm thế nào để có cách tiếp cận thể vật lý nhẹ nhàng hơn, làm thế nào có thể cho phép một lượng năng lượng nào đó tuôn chảy vào mỗi cơ thể vật lý để nó có thể xử lý được. Làm thế nào tôi có thể giám sát tất cả 900.000 phần rõ ràng đây đủ? Dường như với tôi là một nhiệm vụ thực sự toàn diện.

Đột nhiên, tôi nghe thầy thầy của tôi nói, “Đó là những gì mà một Đấng Hành Tinh Thượng Đế làm. Nếu con kết nối với các Hành Tinh Thượng Đế trên mỗi hành tinh và làm tuôn chảy năng lượng của con thông qua các hình thức cân bằng mà Đấng Hành Tinh Thượng Đế đó đã tạo ra, thì một lượng năng lượng phù hợp sẽ tuôn chảy đến cấp độ vật lý. Đó chính là bởi vì Đấng Hành Tinh Thượng Đế có khả năng theo dõi trong Sự Hợp Nhất, xem từng nhu cầu của mỗi sinh mệnh, và giữ bản thiết kế thiêng liêng cho sự tiến hóa của toàn bộ hành tinh.”

Điều này, tất nhiên, là những gì tôi đã được đào tạo để được biết, nhưng trong khi đó trên mỗi hành tinh đều đã có sẵn một cấp độ ý thức nào đó mà tôi có thể sử dụng như một hệ thống trợ giúp. Điều này sẽ giải phóng sự căng thẳng thay vì cố gắng tự làm tất cả bởi bản thân mình, và do đó năng lượng của tôi sẽ không đốt cháy cơ thể vật lý mà nó đang tồn tại trong đó.

Tôi đã hài lòng biết chừng nào! Tôi đã kiểm tra từng cá thể trong toàn bộ 900.000 sự sống đang thức tỉnh trên toàn bộ Thiên Hà, điều chỉnh khi cần thiết để tất cả đều nằm trong ý thức của Hành Tinh Thượng Đế một cách thích hợp. Khi tôi thực hiện việc đó, kiểu năng lượng gây nên sự quá tải đã được xử lý và giải phóng được các điểm gây nên sự kích thích và quá tải. Với niềm vui được tăng thêm và với mong đợi lớn lao, tôi chờ đợi những cuộc phiêu lưu tiếp tục của mình trên cấp độ vật lý.

Đối với cuộc sống trước đây của tôi với cái tên là Jason, tôi biết thời gian đã không bị lãng phí. Thật vậy, những gì tôi học được rất có giá trị đối với tôi trên mọi cấp độ. Tôi nhận ra rằng những mục đích mà tôi đã tìm kiếm để hoàn thành theo cách như Jason sẽ được hoàn thành trong một đời sống khác, bởi vì tất cả đều nằm trong Sự Hợp Nhất!

Chương 5

Khi tôi thức tỉnh, tôi thấy mình với một chiếc bút cọ trong tay đang vẽ một bức tranh. Tôi có thể nhận ra tôi đã vẽ nó một lúc và gần như đã hoàn thành. Đó là một bức tranh lớn, mô tả một cảnh đường phố. Một lễ kỷ niệm của một số loại nào đó đang được thể hiện, với nhiều người đang di chuyển quanh một chiếc kính vạn hoa đầy màu sắc. Xa xa trong bức tranh là các cánh đồng, và ở khung cảnh gần là một thị trấn. Một đứa trẻ nhỏ đang chạy về phía trung tâm của bức tranh, và khi tôi thức tỉnh, tôi có thể cảm thấy niềm vui và sự phấn khởi của cậu bé.

Tôi có thể cảm nhận được tầm quan trọng của bức tranh này ngay cả khi tôi không thể nói chính xác như thế nào hoặc tại sao. Trong khu vực của tôi, nơi tôi đã vẽ được nhiều bức tranh khác, nhưng có cảm giác chúng vô vị và khá cũ. Tôi đã biết rằng chúng đã bị từ chối; không ai thích chúng. Với hy vọng mới, tôi đã tạo ra bức tranh mới này và tôi muốn những người khác nhìn thấy nó như tôi đã thấy. Bây giờ nó đã được hoàn thành, và tôi có một cảm giác tốt đẹp về nó!

Tôi lấy nó xuống và treo nó trong quảng trường. Mọi người tiếp cận nó một cách tò mò, nhún vai và đơn giản, chuyển đi chỗ khác. Họ không thấy trong đó những gì tôi thấy. Họ không nhìn thấy hy vọng, ngạc nhiên hay sự hồ hởi của đứa trẻ. Tôi nghĩ, “Tôi phải giúp họ bước vào bức tranh này và cảm nhận được trải nghiệm trong chính họ!” Vì vậy, tôi bước vào bức tranh và tạo ra một cấu trúc bên trong nó và để nó giữ được một trường từ tính bên trong. Khi ai đó tiếp cận bức tranh, họ sẽ được kéo vào trải nghiệm thực bên trong.

Người đầu tiên tiến tới là một phụ nữ trẻ. Cô ấy nhìn vào bức tranh và chuẩn bị rời đi, nhưng rồi, đột nhiên, tôi có thể cảm thấy một sự thay đổi trong cô ấy. Cô ấy đã nhập tâm vào bức tranh - tôi biết điều đó. Cô ấy đứng đó và bắt đầu mỉm cười, rồi cười! Tôi biết cô ấy đang cảm nhận được đứa trẻ trong bức tranh. Biểu hiện của cô thay đổi - điều kỳ diệu, sự háo hức, và niềm vui của đứa trẻ được nhìn thấy trên khuôn mặt cô. Bây giờ cô nhìn qua mắt của đứa trẻ và cảm thấy vui mừng vì chỉ cần một đứa trẻ có thể nói về cuộc sống và những khả năng có thể xảy ra.

Khi cô ấy trở lại với nhận thức về bản thân mình như một người lớn, tôi có thể thấy rằng cô ấy đã thay đổi. Cô ấy nhẹ nhàng hơn và dường như, đối với tôi, cởi mở hơn với cuộc sống. Cô lùi lại, lắc đầu và xem bức tranh. Khi cô ấy rời đi, tôi đã cảm thấy hài lòng, cuối cùng, những người khác sẽ có thể sử dụng trải nghiệm của đứa trẻ trong bức tranh để kết nối với đứa trẻ bên trong của chính họ. Trong vài ngày tới, nhiều người sẽ đến. Tôi không thực sự biết họ đang nghĩ gì khi tôi quan sát họ bước vào trường từ tính và trải nghiệm bức tranh.

Vào một ngày có một ai đó bấm chuông nhà tôi. Đó là người phụ trách một bảo tàng gần đó. Anh ấy muốn đặt bức tranh của tôi ở đó như một hiện vật trưng bày vĩnh viễn ở đó. Tôi nói, "Anh có thích nó không?"

Anh ta có vẻ bối rối. Anh ấy nói, “Đó là một trải nghiệm đầy sống động. Chúng tôi muốn bức tranh vì chúng tôi có nhiều trẻ em đến đây để tìm hiểu về quá khứ và, do đó, để tìm hiểu về tương lai. Bức tranh của anh là một người hướng dẫn giúp bọn trẻ hiểu được điều đó.”

Tôi cảm thấy một cảm giác bình an tuyệt vời. Tôi có thể làm điều này với các bức tranh khác không? Tôi biết tôi có thể, và tôi biết rằng mỗi lần một bức ảnh được đặt nơi mọi người có thể trải nghiệm nó, sự hiểu biết của họ về cách người khác cảm nhận sẽ được mở rộng và cho phép họ thể hiện cảm xúc của họ rõ ràng hơn. Tôi rất vui mừng và cởi mở! Tôi biết đây là mục đích của cuộc đời tôi, và tôi bắt đầu vẽ với sự phong phú tuyệt vời.

Các bức tranh của tôi được háo hức đón nhận ở khắp mọi nơi. Tôi bắt đầu du hành khắp nơi trên hành tinh, và mức độ đón nhận cao đã làm tôi thực sự hài lòng.

Tôi cũng đã cho đi nhiều bức tranh. Có một cô gái nhỏ với đôi chân khập khiễng, tôi tặng cô ấy một bức tranh về một khu vườn xinh đẹp để cô ấy có thể được chữa lành bởi những bông hoa khi cô ấy nhập tâm vào bức tranh. Tôi thấy cô ấy một hoặc hai năm sau đó và cô ấy đã khỏe – có thể cô ấy không nhận ra vai trò của bức tranh đã có những tác động để lấy lại sức khỏe cho cô ấy, nhưng nó không quan trọng. Những gì tôi đã tạo ra thông qua các bức tranh là một công cụ chữa bệnh để giúp người khác hiểu được Sự Nhất Thể. Tôi ở lại trên hành tinh này trong hai mươi năm, và tôi được coi là một nghệ sĩ vĩ đại. Tuy nhiên, tôi nhận ra rằng tôi không tự vẽ tranh bởi bản thân tôi. CHA thông qua tôi để thực hiện điều đó, và tôi đơn giản mang về đẹp đến hành tinh này để những người khác có thể sử dụng nó để được chữa lành.

Chương 6

Khi tôi đang nằm ngửa, tôi có thể cảm thấy những âm thanh rung động qua tôi. Nó ngày càng mạnh mẽ hơn và tôi biết họ đang đến!

Tôi cố gắng để thức dậy, nhưng tôi quá yếu để có thể di chuyển được nhiều và ngã xuống, bị bầm dập cánh tay tôi khi tôi chạm đất. Tôi sợ nhưng không biết tại sao. Tôi không thấy ai cả, nhưng âm thanh ngày càng to hơn.

Khi tôi nghe thấy một âm thanh mà có vẻ như là một tiếng sấm sét, tôi đột nhiên nhận ra những âm thanh này chỉ ở trong đầu tôi, đến với tôi từ nỗi sợ của tôi bởi những điều đã xảy ra với tôi. Bây giờ các hiệu ứng bắt đầu rõ ràng và tôi bắt đầu nhớ.

Tôi biết những người đang đến đang cố gắng giết tôi, khi nhóm của họ tìm kiếm và tiêu diệt những người khác, những người không có sự tôn thờ như theo cách của họ. Tôi nhớ đã chạy trốn khỏi họ rồi sau đó bị ngã xuống. Rõ ràng là tôi đã bất tỉnh một lúc, có lẽ cũng khá lâu. Tôi không thể nhớ thêm được gì nữa sau đó.

Rất chậm rãi và đau đớn, tôi đứng dậy, tìm kiếm trên cơ thể mình những chỗ gãy xương. Sau một hồi kiểm tra tôi thấy không có chỗ nào bị gãy xương, nhưng có những vết bầm tím và những vết thương trên khắp cơ thể tôi. Tôi đã bị đánh? Ô, vâng, bây giờ tôi nhớ. Tôi đã trốn thoát khỏi họ! Họ không trói tôi chắc chắn sau khi đánh đập, họ nghĩ rằng tôi sẽ bất tỉnh trong một lúc lâu. Tuy nhiên, tôi tỉnh dậy chỉ sau một thời gian ngắn và trốn thoát! Tôi nhớ rằng khi đó tôi khá bối rối, đầu tôi đau đớn nặng nề. Tôi không biết phải đi đường nào –tôi chỉ muốn tránh xa những người đã đánh tôi.

Một lần nữa tôi lại nghe thấy những âm thanh, to hơn khi này, và tôi tìm cách trốn. Ngay bên cạnh tôi là một cái lỗ trên mặt đất. Tôi không biết đó có phải là chỗ ở của một con vật nào đó sẽ e sợ tôi không nữa. Tôi cứ thế bò vào trong đó một cách vội vàng.

Ngay lập tức sau đó, tôi nghe thấy tiếng nói nói: “Nó không thể đi xa đến thế. Hãy quay lại.” Một người khác nói, “Nó mạnh mẽ và thông minh. Tao nghĩ chúng ta nên tìm xa hơn. Chúng ta phải tìm cho đến khi chúng ta tìm thấy nó!” Giọng nói thứ ba, mà tôi nhận ra là thủ lĩnh của nhóm, nói, “Chúng ta hãy dừng lại ở đây ban đêm và sau đó hãy có quyết định vào buổi sáng. Có lẽ vào ban ngày, dấu vết của nó sẽ rõ ràng hơn cho chúng ta.” Và vì vậy họ cắm trại gần như trên đầu tôi. Tôi chỉ cách họ hai hay ba feet (1 foot = 30.48 cm) dưới đất.

Tôi rất biết ơn cái lỗ mà tôi đã đẩy bản thân mình vào một cách vội vã - ít ra nó cũng đã giúp được tôi. Tôi nhận thấy rằng đây không phải là một lỗ được tạo ra bởi con vật nào đó, nó là một lỗ nhỏ dẫn vào bên trong trông giống như một hang động. Thận trọng và rất lặng lẽ, tôi bắt đầu bò vào khu vực rộng lớn hơn này. Dần dần, độ cao hang tăng lên cao hơn và cao hơn cho đến khi tôi có thể dễ dàng đứng dậy. Hang động rất lớn, và tôi có thể trốn trong nó rất tốt. Tôi rất phấn khởi khi tôi bắt đầu khám phá những thứ xung quanh tôi.

Khu vực tôi đang ở dường như kết nối với nhiều đoạn. Có lẽ có nhiều đoạn hang ở phía xa nữa? Cách duy nhất để tìm ra là khám phá lần lượt từng chỗ trong số chúng. Khi tôi đang cố gắng quyết định sẽ đi vào đoạn hang nào đầu tiên, tôi đã nhìn thấy thứ trông giống như ánh sáng ở cuối một hành lang. Đây có phải là một con đường khác để cho phép tôi thoát khỏi những kẻ bắt cóc không? Tôi háo hức đi vào đoạn hang đó, di chuyển nhanh qua hành lang rộng lớn và rộng rãi này. Tôi có thể cảm thấy

không khí trong lành thổi vào làn da của tôi, và tôi càng ngày càng phấn khích hơn khi tiếp tục bước tới.

Đột nhiên lối đi ngoặt sang, và trước mặt tôi, tôi thấy một cảnh tượng không thể tin được. Ở đó, được xây dựng vào trong các bức tường của hang động là một cấu trúc đẹp lấp lánh và tỏa sáng với sự tương phản trên mỗi tông độ của màu sắc! Tôi chưa bao giờ thấy sự biểu lộ màu sắc rạng rỡ như vậy. Khi tôi vội vã tiến về phía trước, tôi nhận được một thông điệp thần giao cách nói: "Đừng vội vàng! Không có gì phải vội vã. Bình tĩnh lại và tiếp cận chậm rãi." Tôi nhìn quanh tôi, cố gắng xem ai đã gửi tin nhắn đó, nhưng tôi chẳng thấy gì cả. Một lần nữa tôi nghe, "Tôi ở trên này. Hãy đi lên đây." Khi tôi nhìn lên, tôi thấy một ban công chạy quanh các bức tường của hang động. Nó ở phía trên cấu trúc đẹp để tỏa sáng mà tôi đã nhìn thấy lúc trước. Khi tôi tìm cách leo lên ban công, tôi được bảo, "Có một cái thang. Nhìn kìa, nó ở ngay phía dưới của đường dốc đó". Tôi bước tới và đặt nó thẳng đứng dựa vào tường và bò lên trên. Đó là một cái thang khá dài, và tôi không nhìn xuống; Tôi cứ tiếp tục đi lên cho đến khi tôi lên tới đỉnh. Với một tiếng thở dài nhẹ nhõm, tôi trèo lên ban công.

Người đàn ông nói với một tiếng cười khúc khích, "Bạn sợ hãi, phải không? Không có gì phải sợ. Bạn không thể bị rơi xuống!" Tôi không tranh luận với anh ta, nhưng tôi nhớ cái thang đó cao đến mức nào! "Nơi này là gì?" Tôi hỏi.

Một lần nữa anh ta cười và nói, "Tôi thích gọi nó là một nơi của những giấc mơ."

Tôi nói với anh ta tôi không hiểu và anh ta trả lời kém hứng thú rằng hầu hết mọi người dường như không hiểu. Tôi thử lại lần nữa. "Anh làm gì ở đây?" Tôi hỏi.

"Mọi người đến đây để tìm hiểu những gì là có thật và những gì không," anh ta nói. Một lần nữa tôi không hiểu, nhưng tôi quyết định mình cần có những câu trả lời thêm nữa.

Tôi nói với anh ta về những người đàn ông đang đuổi theo tôi và hỏi tôi có an toàn ở đây không. Anh cười và nói, "Vâng, tất nhiên rồi. Không ai có thể tìm thấy địa điểm này cho đến khi họ thực sự sẵn sàng cho điều đó. Bạn đã sẵn sàng, còn họ thì không."

Anh ta đồng ý dẫn tôi đi xem xung quanh, và tôi nghĩ rằng có lẽ một chuyến đi có thể giúp tôi khám phá mục đích của nơi này. Khi chúng tôi bắt đầu đi chuyển dọc theo ban công anh ta nói, "Tôi thấy bạn chưa hoàn toàn thức tỉnh trong cuộc sống này, nhưng tôi nghĩ chúng tôi có thể giúp bạn." Một lần nữa tôi không biết ý anh ta là gì. Tôi đoán chắc dường như đó là sự thức tỉnh đủ xa như tôi biết.

Tôi nhận thấy rất nhiều cánh cửa xuất phát từ ban công đi vào những bức tường đá ở xung quanh. Tôi hỏi những gì nằm phía sau cánh cửa và được cho biết tôi sẽ sớm tìm ra.

Khi chúng tôi đến gần một cánh cửa, hướng dẫn viên của tôi mở nó ra và chúng tôi bước vào một căn phòng sáng rực rỡ. Ở giữa phòng là một chiếc ghế lớn với nhiều sợi dây chạy đến nó và nhiều hơn nữa qua tất cả các bộ phận của nó. Tôi được yêu cầu ngồi xuống ghế, và như tôi đã làm như vậy, tôi cảm thấy một sự rung động sâu trong đầu và toàn bộ cơ thể của tôi. Trên thực tế, cảm giác là khá tốt. Tôi không quan tâm nhiều lắm.

Tôi bắt đầu thấy những hình ảnh bên trong giống như một bộ phim được trình chiếu trong đầu tôi. Đột nhiên tôi nhận ra rằng tôi đang ở trong bộ phim - thực sự, toàn bộ bộ phim nói về tôi. Tôi đã đóng tất cả mọi vai trò. Đó thực sự là một câu chuyện hấp dẫn. Đó là tất cả về một vị vua và cách ông cai trị vương quốc của mình. Tôi thấy vẻ đẹp của vương quốc của ông đã bị phai mờ vì một số quyết định tồi tệ mà ông đã đưa ra. Mỗi khi ông đưa ra quyết định ích kỷ hay ngu xuẩn, thì vẻ đẹp càng mờ

đi cho đến khi gần kết thúc bộ phim, hầu như không có gì còn lại. Cuối cùng, nhà vua bắt đầu nhận ra những gì ông đang làm. Và khi ông nhận ra những gì mình đã làm, ông đã học cách để đưa ra các quyết định tốt hơn và thậm chí ông trở nên ít độc đoán và thiếu suy xét hơn.

Bây giờ, mỗi lần ông đưa ra một quyết định với trí tuệ và tình yêu, một phần của vương quốc của ông đã được trao lại cho ông cho đến khi, cuối cùng, tất cả đã được trả lại. Cuối cùng ông đã là một người với đầy trí tuệ và có nhiều khả năng hơn để sử dụng với vẻ đẹp và sức mạnh mà đã được trao lại cho ông.

Khi tôi đứng dậy khỏi ghế, hướng dẫn của tôi hỏi tôi, "Bạn có nhận ra chính mình không?" Tôi nói rằng tôi đã phân nào nhưng không nghĩ rằng tôi đặc biệt ích kỷ hoặc tôi đã đưa ra những quyết định tồi tệ. Tôi không thấy bất kỳ tương đồng nào trong cuộc đời tôi với cuộc đời của nhà vua.

Tôi nghe thấy tiếng cười của người hướng dẫn khi anh ta nói, "Ồ, không phải sao? Tôi hiểu rồi. Tại sao bạn nghĩ bạn bị đánh? Tại sao những người đàn ông đó lại đuổi theo bạn?" "Chà, đó không phải lỗi của tôi," tôi nói "Tôi không làm bất cứ điều gì với họ!"

Một lần nữa anh ta cười và nói, "Họ có lỗi, phải không? Bạn đã không làm gì cả để mang lại những chuyện đã xảy ra?"

Tôi đã nói với anh ấy rất nghiêm túc rằng đó là sự thật. Tôi đã cố gắng sống cuộc sống của mình một cách hòa bình, nhưng vì niềm tin của tôi không phù hợp với những gì nhóm đàn ông này, tôi đã bị bức hại, bị đánh đập, và hiện đang bị đuổi theo!

Người đàn ông chỉ đơn giản nói, "Hãy đi với tôi. Tôi có một thứ khác để chỉ cho bạn." Chúng tôi rời khỏi căn phòng đó, đi ra ngoài ban công và sau đó đi qua cánh cửa khác. Khi chúng tôi bước vào, những màu sắc mà tôi đã nhìn thấy trước đó tỏa sáng xung quanh, đầy rung động và rực rỡ. Ngoài ra còn có một chiếc ghế ở giữa căn phòng này, và tôi được yêu cầu ngồi trong đó. Ngay sau khi tôi ngồi xuống, những cảm xúc tuyệt vời nhất xuất hiện bên trong tôi: niềm vui, tình yêu vô điều kiện, lòng biết ơn, lòng từ bi, sự tin tưởng – nhiều, rất nhiều các đức hạnh của trái tim di chuyển qua tôi.

Sau một lúc, người hướng dẫn của tôi nói với tôi, "Bây giờ, nhìn qua những màu sắc ở những người đàn ông đã đánh bạn." Tôi đã làm những gì anh ta đề nghị, tôi thấy những người đàn ông đã đối xử với tôi rất nặng tay, nhưng bây giờ tôi đã nhìn họ thông qua tất cả các phẩm chất của trái tim. Tôi có thể cảm thấy sự sợ hãi của họ đối với tôi bởi vì tôi khác biệt. Sự bất an của họ, nỗi sợ thất bại của họ, sự thất vọng của họ - tôi có thể cảm thấy tất cả những điều này trong vòng xoáy của các màu sắc. Nhưng tôi cũng có thể nói rằng họ *không thật!* Những người đàn ông thực sự đang khoác lên họ những cảm xúc này, tuy nhiên họ không biết rằng ảo tưởng đang chi phối họ bởi sự bất lực của họ để nhận ra cái gì là thực. Nỗi sợ hãi và những cảm xúc khác thì không sáng rực. Chúng không tỏa sáng. Chúng không phải là một phần của ánh sáng đã khai sáng những người đàn ông này.

Tôi thấy họ thực sự là những sinh mệnh ánh sáng nhưng họ đã bị bắt lại trong những ảo tưởng cũ (old illusions). Họ khoác chúng lên bên ngoài những phẩm chất tích cực của trái tim. Không có gì ngạc nhiên là họ đã thất vọng; không có gì ngạc nhiên là họ đã tức giận! Họ không thể cảm nhận được tình yêu, lòng tin và lòng trắc ẩn cho đến khi những ảo tưởng cũ được giải phóng. Tuy nhiên, tại thời điểm hiện tại, họ vẫn tin rằng họ cần chúng và vẫn chấp nhận chúng là đúng. Tôi thấy rằng họ được phép giữ những ảo tưởng này miễn là họ xem chúng như thật!

Tôi cũng có thể thấy vòng xoáy bên trong họ tình yêu đích thực mà họ dành cho Đấng Tạo Hóa, cho sự Hợp Nhất. Đối với tất cả những người này, niềm tin của họ đối với Đức Chúa Trời rất quan trọng.

Tôi thấy đức tin của họ chiếu sáng rực rỡ trong những vòng xoáy màu sắc. Tôi được hỏi, "Bạn có thể thấy bây giờ cái gì là thật và cái gì không là thật?"

"Phải, tất nhiên. Nó rất rõ ràng. Nhưng," tôi hỏi, "Nó có hữu ích gì khi hiểu được nó trong căn phòng này nhưng không hiểu được nó ở thế giới bên ngoài kia ?

"Câu hỏi hay," hướng dẫn của tôi nói với tôi. "Khi bạn học cách nhìn thấy thực tại bên trong, bạn sẽ bắt đầu hiểu thực tại bên ngoài."

Anh ta tiếp tục, "Đối với bạn, bước tiếp theo là cho phép người khác giữ lấy ảo tưởng của riêng họ nếu họ lựa chọn để giữ nó một thời gian, nhưng hãy để bạn *không* bị lôi cuốn vào nó! Hãy đưa ra quyết định chỉ để trải nghiệm những phẩm hạnh trái tim tích cực trong cuộc sống của chính bạn. Bạn đã sẵn sàng cho điều đó. Bạn đã khám phá ra chân lý bên trong của bạn; bây giờ cho phép nó biểu hiện ra cấp độ bên ngoài. Đừng trao quyền năng thiêng liêng của bạn cho những người vẫn còn bị ảo tưởng chi phối! Quyết định trao quyền lực của bạn cho lẽ phải bên trong bạn để nó có thể phục vụ bạn và những người khác trong Sự Hợp Nhất. Khi bạn ngay thật với chân lý của riêng bạn, lãnh thổ thiêng liêng đầy đủ của bạn sẽ được trả lại cho bạn, giống như nhà vua đã được trả lại cho ông ấy."

Tôi đã nghe kỹ những lời của người hướng dẫn, biết rằng những từ này rất quan trọng đối với tôi để hiểu một cách đầy đủ. Đột nhiên, tôi hét lên, "Tôi nhớ tại sao tôi lại đến đây! Tôi nhớ tôi là ai!" Khi tôi nói những lời này, ánh sáng chói lọi trong trái tim tôi tăng lên và tôi thề với Sự Hợp Nhất, "Tôi hiểu rồi! Tôi sống thật với bản thân mình và không cho phép ảo tưởng của người khác chạm vào cuộc sống của tôi! Tôi thề! Nó sẽ là hiện thực ngay bây giờ!"

Với những lời này tôi đã tìm lại được chính bản thân mình bên trong vòng tròn và cấp độ ý thức cao hơn của tôi. Trái tim tôi ấm áp và tôi cảm thấy một dòng chảy của tình yêu tuôn chảy khắp nơi trong vũ trụ và xa hơn nữa.

Chương 7

Khi tôi thức dậy, tôi thấy một hang động. Tôi đang ngồi ở lối vào và tôi có thể thấy nó to lớn như thế nào. Tôi biết rằng tôi *phải* đi vào hang động *ngay bây giờ*. Một cái gì đó đang kêu gọi tôi từ một nơi sâu thẳm trong hang.

Tôi đứng dậy rất chậm, cố gắng để không bị kéo vào hang, bởi vì tôi đang e sợ. Cái gì đó đang gọi cho tôi? Nó muốn gì? Mặc dù tôi cưỡng lại bởi vì tôi sợ, bàn chân của tôi bắt đầu đẩy tôi vào trong hang.

Khi bước vào, tôi có thể cảm thấy bóng tối xung quanh tôi, bao quanh tôi và đẩy tôi. Nỗi sợ của tôi tăng lên. Tôi muốn chạy trốn. Tuy nhiên bàn chân của tôi tiếp tục đẩy tôi về phía trước, sâu hơn và sâu hơn vào hang động cho đến khi tôi không thể nhìn thấy lối vào hang động - chỉ có bóng tối bao quanh tôi.

Trong bóng tối tôi có thể nghe thấy một âm thanh, dường như ngày càng to hơn và lớn hơn. Tôi không thể xác định âm thanh là gì hoặc nó đến từ đâu. Tôi càng lúc càng sợ. Đột nhiên, ngay trước mặt tôi, tôi có thể thấy lối vào một ngách hang khác trong hang này. Nó được chiếu sáng từ chính bên trong bởi một ánh sáng óng ánh nhiều màu mà cho phép tôi nhìn thấy những tinh thể tuyệt đẹp mọc khắp mọi nơi trong ngách hang lớn này. Mặc dù màu sắc tổng thể trong hang này dường như là bạc, Đúng hơn là mọi màu sắc của tinh thể đều được hiển thị với màu vàng kim, vàng, đỏ, tím, tím đậm, xanh lá, xanh dương, cam, hồng, và tất nhiên, có nhiều sự kết hợp của những màu này. Ở khắp mọi nơi đều là sự giao thoa của màu sắc! Thật sự là vậy, tôi nhận ra âm thanh mà tôi đã nghe là các màu sắc đang giao tiếp cùng nhau. Một cách nhanh chóng tôi bước vào căn phòng đó, và khi tôi làm như vậy, tôi bắt đầu nhớ tôi là ai và tại sao tôi lại đến hành tinh này. Tôi đã đến để dạy cho mọi người sử dụng những tinh thể tuyệt đẹp này, coi chúng như bạn bè – khi đã là bạn bè, họ sẽ dần dần trở nên dễ hiểu biết và sử dụng chúng vì lợi ích chung của tất cả mọi người trên hành tinh.

Tôi biết tôi sẽ sử dụng hang động đầy tinh thể này như một điểm tiếp xúc vật lý vào cấu trúc lưới tinh thể toàn phần của hành tinh; Tôi đã hứa sẽ đến với nó bằng thể xác của mình. Tôi đã liên lạc với nó về mặt tâm linh trước đó.

Tôi đứng ở giữa phòng, không còn sợ nữa. Tôi nhận ra rằng tôi đã sợ hãi bởi vì khi ở trong bóng tối tôi không biết được gì cả. Với sự trở lại của ánh sáng được tạo ra bởi các tinh thể tuyệt đẹp đã tác động đến bộ nhớ về người mà tôi là và mục đích của tôi là đang ở đây. Tôi nhận ra rằng những viên tinh thể này đã giúp tôi tập trung vào mục đích thiêng liêng của mình, và tôi cảm thấy sự kết nối trong trái tim mình.

Tôi đã nhận thức được sự phấn khích của các tinh thể. Chúng rất vui khi thấy tôi và có tôi ở đó! Tình yêu và niềm vui bao quanh tôi là bằng chứng về sự hiểu biết của chúng về mục đích tồn tại của chúng. Chúng biết tôi sẽ giúp mọi người trên hành tinh của chúng kết giao gần gũi hơn với chúng, rằng mọi người cuối cùng sẽ nhận ra các tinh thể quan tâm nhiều như thế nào trong việc giúp đỡ họ trong cuộc sống. Mỗi tinh thể hiện diện với mũi nhọn hướng lên trên với niềm vui to lớn để trở thành một phần của liên hợp tình yêu (loving association) trong các vương quốc. Chúng đã sẵn sàng giao tiếp, giao tiếp và giao tiếp! Thật vậy, họ thực sự đã tạo nên cuộc liên lạc này, nhưng một số ít người có thể nghe thấy chúng. Tôi đã đứng đó ở trung tâm và đặt tất cả ý thức tinh thể của hành tinh trong trái tim mình. Tôi cảm thấy việc mở rộng diễn ra cho đến khi việc liên lạc tuôn chảy khắp nơi trên hành tinh. Khi nó chảy vào mọi phần của lưới cấu trúc tinh thể, nó cũng đã tạo nên sự tiếp xúc với con người, thực vật, cây cối và động vật ở khắp mọi nơi trên hành tinh.

Đột nhiên, một cánh cửa mở ra và một kết nối được tạo ra! Nó nằm trung tâm của trái tim, tràn đầy tình yêu thương và lòng tin. Thật vậy, cánh cửa đã mở ra để tất cả các vương quốc có thể bắt đầu tin tưởng nhau theo một cách khác trọn vẹn hơn. Tôi thấy các loài động vật bắt đầu tin tưởng con người, con người phản hồi lại, và các loài thực vật cung cấp các liên kết vật lý cho niềm tin này. Tôi thấy các tinh thể cung cấp liên kết năng lượng cần thiết để giữ niềm tin này chuyển động, thúc đẩy hành tinh tiếp tục giao tiếp ngày càng nhiều, và do đó làm tăng khả năng tin tưởng đối với toàn bộ hệ thống.

Tôi rời khỏi hang động, và khi tôi bước ra ngoài ánh nắng, tôi được chào đón bởi hàng ngàn con vật đã cảm nhận được năng lượng tình yêu được gửi qua tôi và các tinh thể. Bây giờ chúng vây quanh tôi, một số con nhỏ rúc lại gần tôi, dường như muốn nói, “Chúng tôi nhận ra tình yêu và muốn ở gần với tình yêu. Chúng tôi cũng yêu bạn. Hãy ở bên chúng tôi trong tình yêu. Chúng tôi tin tưởng bạn!” Ngày càng có nhiều con đến, cho đến khi, như tôi thấy, các loài động vật - tất cả các loại động vật - đứng cạnh nhau, không còn sợ bất cứ điều gì ngoài việc được sự tin tưởng và yêu thương. Một lần nữa, từ sâu thẳm trái tim của tôi, tôi đã gửi một thông điệp về tình yêu và sự tin tưởng. Tôi đã được các tinh thể trợ giúp, và lần này tôi đã thêm kèm vào hy vọng và khả năng để hiểu sứ mệnh của từng loài trong Kế hoạch Vũ trụ. Khi thông điệp này được phát sóng rất rõ ràng ở cấp độ vật lý, một điều đáng chú ý đã xảy ra: Những con vật bắt đầu rời đi, di chuyển chậm nhưng chắc chắn, để lại cho tôi thông điệp về tình yêu của chúng.

Ở trung tâm, nơi chúng được tập hợp, một năng lượng phát sáng rực rỡ rất giống với năng lượng tinh thể trong hang động. Khi tôi nhìn chăm chăm vào nó, tôi có thể thấy tương lai của hành tinh. Nó di chuyển như một bức tranh chuyển động, cho tôi thấy hành tinh này bây giờ sẽ được thúc đẩy như thế nào bởi sự hình thành nên trung tâm trái tim (heart-centered) trên mỗi phần của các vương quốc và làm thế nào để hỗ trợ các vương quốc khác. Tôi thấy vương quốc thực vật tạo ra một loại thảm thực vật đặc biệt và con người hoàn toàn được nuôi dưỡng. Tôi thấy những người có kết nối với các vương quốc khác một cách có ý thức hơn nhiều, trở nên nhận thức được thể mạnh của họ trong việc tạo ra môi trường chung của họ. Các tinh thể đang ngày càng phát triển mạnh mẽ hơn khi chúng cùng chia sẻ với sự phát triển và tiến hóa của tất cả.

Nó có trở thành một thiên đường chỉ ngày sau 1 đêm không? Tất nhiên là không, nhưng giờ đây hành tinh đã bước vào một cấp độ hiểu biết mới, một hành tinh đã cho phép tất cả các vương quốc trở thành những đối tác bình đẳng trong quá trình sống, yêu thương và phát triển. Tôi thấy rằng chuyến viếng thăm ngắn ngủi của tôi với tâm điểm của trái tim, được hỗ trợ bởi các tinh thể, đã cho phép một sự ra đời mới, một khởi đầu mới. Tôi cảm ơn vì cơ hội tuyệt vời đã trao cho tôi, nhận ra tôi đã học được bao nhiêu về niềm tin và về việc buông bỏ nỗi sợ cũ khi tôi chưa có hiểu biết ngay khi đó về những gì sẽ xảy ra với mình khi tôi tiến lên phía trước, tôi đã phục vụ cho Đấng Sáng Tạo và Thiên Cơ, ngay cả khi tôi không thể luôn luôn thấy được nó rõ ràng như thế nào, hoặc thậm chí là tại sao.

Thật vui mừng, tôi trở lại vòng tròn, để nhận thức được lòng biết ơn và tình yêu của tôi.

Chương 8

Là một đứa trẻ, một đứa con gái, tôi không được yêu thích vì có quá nhiều trẻ em. Vì vậy tôi được đem đi gửi cho một người phụ nữ đã cho tôi bú và được một người họ hàng ở xa trả tiền để làm việc đó. Tôi biết người phụ nữ không yêu tôi, vì vậy tôi đã tìm cách khác để cảm thấy được yêu thương và nuôi dưỡng. Trục giác cho tôi hiểu rằng nếu tình yêu không có sẵn trong một cách, nó có thể được tìm thấy trong một cách khác. Tôi bằng cách nào đó biết rằng tính sáng tạo của tôi sẽ dẫn tôi đến những mối quan hệ yêu thương mà tôi đang tìm kiếm.

Những kỷ niệm đầu tiên của tôi là cầm một thanh gỗ trong tay. Nó luôn luôn nói với tôi rất rõ ràng rằng, "Tôi vẫn đang sống và tôi yêu và tin tưởng bạn. Sử dụng kỹ năng của bạn để tạo hình cho tôi, biến tôi thành một biểu hiện tuôn trào của vẻ đẹp thiêng liêng, và đổi lại tôi sẽ cho bạn tình yêu của CHA. Chúng ta có thể nuôi dưỡng lẫn nhau trong Sự Hợp Nhất!" Một cách hăm hở tôi cầm từng thanh gỗ, chăm chú nhìn vào phần nào không cần thiết sẽ bị lược bỏ đi, một cách nhẹ nhàng tôi chạm khắc lên thanh gỗ cho tới khi nó trở thành một đại diện hoàn hảo của hình thể thiêng liêng. Mỗi mảnh gỗ là duy nhất, nhưng khi nhiều mảnh trong số chúng được xem cùng với nhau, tất cả các cấu trúc đều bổ xung chính xác cho nhau để tạo nên Sự Hợp Nhất. Trong xã hội của chúng tôi, trẻ em được cai sữa vào khoảng hai tuổi, và không lâu ngay sau đó tôi thấy mình một mình, độc lập và có thể tự vận động khá tốt. Mặc dù tôi trẻ hơn hầu hết những đứa trẻ khác, nhưng vẫn có những đứa trẻ khác đã có thể tự dựa vào bản thân khi mới 5 tuổi. Nền văn hóa của chúng tôi đề cao việc tự thân vận động khi còn trẻ.

Tôi có những người bạn của mình chính là những mảnh gỗ tôi đã chạm khắc. Thường thì tôi tạo ra những khuôn mặt mà tôi nhớ. Đôi khi họ là thiên thần; đôi khi họ là những gì tôi thấy trong giấc mơ. Tôi cảm thấy rất biết ơn vì có được cơ hội để được chạm khắc. Nó luôn làm mở rộng sự hiểu biết của tôi khi mỗi phần nổi lên từ bên ngoài thô ráp, nơi nó đã bị ẩn đi. Công việc của tôi trở nên khá được lòng mọi người, và do đó tôi được nuôi sống bởi những gì tôi đã làm. Nó cũng đảm bảo cho những nhu cầu vật chất của tôi.

Một ngày nọ, một người đàn ông đặt hàng tôi chạm khắc cho anh ta những chiếc tay cầm của một vài loại chuông đẹp mà anh ta muốn phân phối. Vì đây là một thương vụ rất lớn, tôi đã thuê một số trẻ em khác để giúp cho công việc chạm khắc. Có rất nhiều đứa trẻ đang tìm kiếm một công việc, và tôi đã dạy chúng cách đưa ra sự độc đáo ẩn giấu bên trong từng mảnh gỗ và trân trọng mọi thứ. Điều này thật tuyệt vời đối với tôi, vì nó cho phép tôi chia sẻ với người khác niềm vui mà tôi đã tìm thấy trong chạm khắc. Ngoài ra, một số trẻ em khác đã có những ý tưởng giúp tất cả chúng tôi phát triển những kỹ năng trong việc đưa ra những điều tốt nhất trong cách làm việc đối với gỗ. Đổi lại, gỗ cho phép chúng tôi được hỗ trợ, hạnh phúc và sáng tạo.

Tôi khuyến khích những đứa trẻ và giải quyết bất kỳ sự khác biệt nào nảy sinh. Chúng nói với tôi về cảm xúc của chúng, những giấc mơ của chúng, và những gì chúng muốn làm khi chúng lớn lên. Tôi là người chúng tìm đến với bất kỳ câu hỏi hoặc vấn đề nào. Vì vậy, chúng tôi đã chia sẻ cùng với nhau và tất cả chúng ta đều có lợi lạc khi chia sẻ cùng nhau.

Một ngày nọ, tôi nhận ra rằng tôi cần thêm những người thợ chạm khắc và một trợ lý để giúp tôi. Tôi đã thăng cấp một trong những người thợ chạm khắc cho vị trí mới này. Anh ấy đã cho thấy khả năng giao tiếp với những người khác càng ngày càng tăng, và do đó công việc kinh doanh của chúng tôi tiếp tục phát triển. Chúng tôi đã thực sự vui mừng bởi những bước tăng trưởng mà chúng tôi đã làm!

Cuối cùng chúng tôi đạt đến một thời điểm có 600 thợ điêu khắc. Tuy nhiên, nhu cầu đã tăng lên khi những chiếc chuông trở nên phổ biến hơn. Chúng được sử dụng bởi tất cả mọi người, vì chúng không chỉ đẹp, nhưng chúng dường như mang lại những điều tốt nhất trong mỗi người và trong mọi tình huống khi họ rung những chiếc chuông. Thật vậy, tôi nghĩ rằng những chiếc chuông đã nói với từng người, kể cho mỗi người về Sự Hợp Nhất và cho phép họ nghe và cảm nhận vẻ đẹp thông qua âm thanh.

Đối với nhiều người, rung chuông mỗi ngày là biểu tượng cho cấp độ sâu sắc nhất về yêu thương và trợ giúp mà họ luôn tìm kiếm. Không cần phải nói, những tiếng chuông vang khắp mọi nơi, cho phép xã hội chúng tôi phát triển trong khả năng giao tiếp dễ dàng và rõ ràng hơn.

Bạn có thể nói, "Tất cả những điều này từ tiếng chuông ư?" Và tôi nói với bạn, "Vâng, nó đã xảy ra theo cách đó!" Những chiếc chuông trở thành biểu tượng sống theo một cách để gắn kết với lối sống mà mỗi người mong muốn. Mỗi lần chuông reo, nó nói, "Vâng, bạn đã được kết nối! Vâng, chúng ta ở bên nhau! Vâng, bạn được trợ giúp bởi cuộc sống, bởi vì tất cả là một phần của một cái gì đó lớn hơn!" Chúng tôi đã tạo ra những cách dễ dàng hơn để chạm khắc và tạo ra những phương tiện hiệu quả hơn để xử lý những gì đã hoàn thành trước đây. Cùng nhau chúng tôi cũng tạo ra cái tay cầm phức tạp hơn, điều đó mang lại một mức giá cao hơn. Chúng tôi đã thực sự có thể giao tiếp cùng với nhau dễ dàng ngay bây giờ, và do đó mỗi khả năng của người thợ chạm khắc được thừa nhận và tất cả các nhu cầu đều được trợ giúp.

Một ngày nọ, người đàn ông đã đặt hàng tôi chế tạo một chiếc hộp nhỏ mà anh ta muốn phân phối. Tôi có thể thấy những lợi thế của việc đa dạng hóa các khả năng của chúng tôi. Các hộp sẽ có nắp đậy rất đặc biệt, một số trong đó sẽ được khảm bằng đá quý đẹp để chúng trở thành những tác phẩm nghệ thuật đáng yêu. Tất cả chúng tôi ngồi lại với nhau và đưa ra những phương án về những cách dễ nhất và hiệu quả nhất để khắc những chiếc hộp này. Do đó, mỗi người thợ chạm khắc thêm vào quy trình cho đến khi chúng tôi đã đơn giản hóa rất nhiều những phương pháp của chúng tôi, cho phép chúng tôi tạo ra những chiếc hộp nghệ thuật đáng yêu này rất dễ dàng, và chúng được các nhà sưu tầm trên khắp hành tinh háo hức mua. Tôi rất vui khi thấy cả nhóm sáng tạo cùng với nhau, thấy được sự phát triển của công ty chúng tôi thông qua giao tiếp và chia sẻ tính sáng tạo!

Bây giờ tôi đã có 2.000 thợ điêu khắc, hầu hết trong số họ là trẻ em đến từ khắp nơi trên hành tinh để có cơ hội làm việc với chúng tôi. Thật vui mừng khi thấy họ phấn khích như thế nào khi ý tưởng của họ được sử dụng trong quy trình của chúng tôi, trở thành một phần của tổng thể nỗ lực. Các em học được tinh thần đồng đội và chúng tôi liên tục giao tiếp, vì vậy bất kỳ vấn đề nào không được hiểu rõ ràng đều có thể được giải quyết. Vì vậy, mỗi người thợ chạm khắc đều được học hỏi mở rộng hiểu biết và công việc của họ đã được đánh giá cao hơn, nỗ lực của mỗi cá nhân đã cho phép sự mở rộng cho tất cả.

Bây giờ tôi đã có nhiều trợ lý, và để giao tiếp với mọi người, tôi đã gặp một cách thường xuyên với tất cả các nhóm hay có thể được gọi là các phòng ban. Tôi khuyến khích mỗi người nói chuyện. Thường thì chúng tôi có âm nhạc, đôi khi chúng tôi có thức ăn, và luôn có cảm giác chia sẻ. Chúng tôi đã học được rằng chúng tôi cần những buổi chia sẻ này. Thật vậy, họ thường này sinh những ý tưởng sáng tạo để giải quyết vấn đề trước khi chúng tồn tại lâu dài trong hệ thống của chúng tôi. Tôi thường nói, "Tôi sẽ nói về vấn đề đó vào lần tới, nhưng bằng cách chia sẻ, bằng cách liên lạc, toàn bộ tình huống đã được giải quyết!"

Chúng tôi bây giờ là một trong những công ty lớn nhất hành tinh, và chúng tôi đã tiếp tục phát triển. Hầu như ngày càng có nhiều sản phẩm được thêm vào dây chuyền chạm khắc của chúng tôi - tất cả các loại đồ nội thất, đồ chơi và đồ trang sức. Mọi người đều được khuyến khích đề xuất các sản phẩm

mới, và tất cả chúng tôi đều chia sẻ những lợi nhuận cùng nhau. Chúng tôi đã thành công vang dội trong bất cứ điều gì chúng tôi đã làm. Đó là bởi vì, tất nhiên, chúng tôi tiếp tục giao tiếp, để thu hút ý tưởng từ mọi người và giải quyết mọi vấn đề có thể xảy ra thông qua chia sẻ. Bất kỳ xung đột nào cũng được giải quyết bằng cách thảo luận vấn đề đó một cách tự do không hạn chế mà cho phép mọi người đều chiến thắng. Ý kiến của mọi người được đánh giá như nhau, sự sáng tạo của mọi người là một nguồn lực cần thiết, vì tất cả đều đóng góp cho kế hoạch tổng thể.

Nó trở nên rõ hơn và rõ hơn với chúng ta rằng chúng ta là một phần của Sự Hợp Nhất, đóng góp sự sáng tạo của chúng ta cho nó và sau đó gạt hái những phần thưởng toàn thể đã được mở rộng. Chúng tôi thực sự rất vui mừng mỗi khi chúng tôi có thể thấy sự tăng trưởng thông qua những nỗ lực. Chúng tôi cũng nhận ra rằng chúng tôi đang cung cấp một dịch vụ có giá trị cho xã hội của chúng tôi.

Nhiều trẻ em lớn lên làm việc cho công ty của chúng tôi, ở lại làm việc với chúng tôi suốt cả đời. Họ đã có thể có được cuộc sống hạnh phúc, hữu ích trong nỗ lực tổng thể của chúng tôi. Nếu ai đó ra đi, chúng tôi để họ ra đi với tình yêu của chúng tôi, và vì đã chia sẻ lợi nhuận, họ thường có nguồn thu nhập trong nhiều, nhiều năm.

Sự nhiệt tình là điều tôi đã mang đến cho công ty, luôn cố gắng chia sẻ nó - và, tất nhiên, bằng cách làm này - vì vậy nó đã phát triển và lớn mạnh!

Khi thời điểm đã tới tôi rời khỏi cấp độ vật chất, điều tôi nhận ra là tôi đã đánh giá cao những cơ hội được trao cho tôi như thế nào. Tôi có thể thấy số lượng sáng tạo to lớn đã nở hoa trong nỗ lực của chúng tôi, và tôi cảm thấy rất vui mừng về những gì đã được hoàn thành. Hành tinh của chúng tôi đã phát triển thông qua những gì chúng tôi đã tạo ra, tôi cảm thấy như vậy. Tôi chỉ cần nhìn quanh để thấy điều này ở khắp mọi nơi. Tôi biết đây là Sự Hợp Nhất mà chúng tôi đã đóng góp và sau đó đã hỗ trợ chúng tôi và toàn bộ nỗ lực sáng tạo mà chúng tôi đã thực hiện. Nó thật sự kỳ diệu, thật sự lộng lẫy, là một phần của Sự Hợp Nhất. Sự nhận thức này đã đưa tôi một lần nữa lên cấp độ cao hơn trong vòng tròn.

Có lẽ điều quan trọng để nhắc với bạn rằng trong cuộc đời này tôi đã là một người phụ nữ.

Chương 9

Con sông rất ô nhiễm, và dọc theo bờ sông là hàng trăm con thú, chim đã chết và những mảnh vụn khác mà tôi không thể xác định được. Tôi phải đi cẩn thận để tránh bước vào tất cả những thứ đã bị phân hủy này! Là một khách qua đường, tôi đi qua vùng đất xa lạ này và rất kinh ngạc khi thấy các điều kiện ở đây.

Đột nhiên tôi nghe thấy một âm thanh kỳ lạ và khá gớm ghiếc, dường như phát ra từ một cơ thể nào đó đang bị phân hủy. Tôi dừng lại, giật mình bởi âm thanh và đứng yên lại. Một hình thể bắt đầu đứng lên trước mắt tôi. Đó là một sự biến dạng không thể diễn tả được trong hình dạng của một con người. Hơn nữa, có các vết loét, máu và mủ từ chảy ra từ khắp các chỗ. Một cảm giác ghê tởm bắt đầu di chuyển qua tôi khi tôi nhìn vào các phần trên cơ thể của nó. Nó không thể đứng yên 1 chỗ mà cứ liên tục dịch chuyển, mỗi lúc càng trở nên bị xoắn vặn hơn khi nó gắng sức.

Tôi bắt đầu cảm nhận được nỗi đau rất lớn mà nó đang phải chịu, và trái tim tôi đã mở ra với sinh mệnh này, họ phải chịu một tình trạng khó khăn bần cùng. Tôi nói, “Bạn của tôi, tôi có thể giúp gì cho bạn không?” Không có câu trả lời ngay lập tức mà tôi có thể hiểu được, chỉ một số tiếng rên rỉ và kêu van dường như nổi lên từ sâu thẳm bên trong nó.

Tôi thử lại lần nữa. “Bạn tôi, nếu tôi có thể giúp bạn bằng bất cứ cách nào, tôi sẵn lòng thử. Tôi có thể cảm thấy nỗi đau của bạn và thấy cuộc đấu tranh bạn đã trải qua.”

Vâng, câu nói đó dường như đã tháo một nút thắt bên trong nó bằng cách nào đó, và những lời bắt đầu trào ra: “Tôi đã bị trừng phạt. Những người khác tìm cách giết tôi. Tôi không thể tiếp tục ... Tôi phải tiếp tục. Tôi sẽ giết, giết, giết. Nó không công bằng! Tại sao không ai quan tâm đến tôi? Không ai yêu tôi. Tôi là ai? Tôi đang ở đâu? Tôi đang bị giết. Làm ơn giúp tôi. Tôi ghét bạn! Tôi không hiểu. Tôi không hiểu!”

Tôi bắt đầu nhận ra rằng chỉ một vài điều đã thực sự được nói lên bởi chính sinh mệnh này, còn lại tôi đã điền vào một vài mảnh tư tưởng thông qua trực giác của tôi. Tôi nói với nó, “Tôi ở đây với bạn. Bạn có muốn kể cho tôi nghe câu chuyện của bạn không? Những gì đã xảy ra với bạn?”

Nó đứng yên trong chốc lát, và rồi nước mắt bắt đầu tuôn trào từ nó - không chỉ từ đôi mắt của nó, mà từ nhiều, nhiều khe hở trong cơ thể méo mó của nó. Nó nói, “Bạn có thực sự sẵn lòng lắng nghe tôi không? Không ai lắng nghe tôi trong một thời gian dài như vậy. Tất cả đều sợ tôi và chạy đi mà không cần nghe. Tôi đã cố gắng khiến họ ở lại, để có ai đó, ai đó, lắng nghe, nhưng mọi người đều sợ. Mọi người đều sợ tôi! Tôi nghĩ tôi cũng có thể trừng phạt họ. Họ đang tìm cách trừng phạt tôi bằng cách bỏ chạy và không nghe! Bạn có thực sự lắng nghe tôi không? Bạn sẽ làm vậy chứ?”

Tôi đảm bảo rằng tôi sẵn lòng lắng nghe miễn là nó cần tôi và chúng tôi ngồi xuống một tảng đá lớn gần đó. Tôi cố gắng để gạt bỏ đi những phần vật chất đang phân hủy của nó và nó nhận ra tôi đang làm điều đó.

Nó nói, “Tôi đã giết chúng. Tôi đã giết tất cả! Chúng sẽ không nghe tôi. Tất cả chúng đều sợ tôi và bỏ chạy! Tôi đến với chúng. Tôi đã giết chúng! Tôi đã cho họ thấy chúng không thể tránh xa tôi!”

Nó bắt đầu cười - ít nhất tôi nghĩ nó có nghĩa là cười - nhưng nó mỗi lúc một mất kiểm soát cho đến khi tôi cuối cùng ngắt lời, nói, “Tại sao bạn không bắt đầu bằng cách nói cho tôi biết tại sao bạn đã ở đây vào lúc này?”

Dần dần nó trở nên im lặng một lần nữa, và sau đó nó nói một cách đơn giản, "Tôi không biết tại sao tôi ở đây. Tôi không hiểu chút nào. Bạn có thực sự sẵn sàng lắng nghe toàn bộ câu chuyện của tôi không?" Một lần nữa tôi đã nói rằng tôi muốn như vậy. Vì vậy, nó bắt đầu nói.

"Ngày xưa, tôi là một người đàn ông giống bạn. Tôi sống với vợ tôi và ba đứa con trong một trang trại nhỏ khoảng mười dặm về hướng đó." Anh ta chỉ về phía tây, và khi anh ta chỉ hướng đã có một tia chớp lóe lên thấp sáng cả bầu trời.

"Dừng lại đi!" Anh ta khóc. "Điều đó luôn luôn xảy ra, và tôi không thể chịu được nữa!" Một lần nữa anh ta bắt đầu khóc, nhưng lần này những giọt nước mắt đỏ ửng và tôi nhận ra nó có vết thương bên trong đang chảy máu.

Tôi nói, "Bạn có biết bạn đang chảy máu?"

"Tất nhiên, tôi biết!" Nó khóc. "Tôi đã có những vết thương này trong 4000 năm, và tôi đã bị chảy máu lâu đến vậy!" Tôi không biết phải nói gì, vì vậy tôi chỉ yêu cầu nó tiếp tục câu chuyện của nó.

"Một ngày nọ khi tôi đang làm đất ở trang trại của tôi, tôi tìm thấy một viên đá nhỏ bắt được ánh sáng, vì vậy tôi nhặt nó lên và bỏ vào túi. Tôi quên tất cả về nó cho đến khi vào buổi tối khi tôi cởi quần ra. Tôi cảm nó trong tay, và có điều gì đó kỳ lạ xảy ra với tôi. Lúc đầu, tôi không biết mình đang cảm thấy gì, và sau đó tôi nhận ra đó là một kiểu kích thích, mà cuối cùng nó dẫn tới một nhu cầu thỏa mãn về vật chất. Nó khá giống với một sự hưng phấn tình dục, mà cần một đỉnh cao để giải phóng năng lượng lấp đầy đã được tạo ra. Tôi, tất nhiên, không hiểu theo cách đó ngay lúc đầu.

"Tôi giữ viên đá, và sau đó tôi biết mình phải có thêm nhiều đất đai hơn! Tôi phải có nó! Tôi hơi bối rối, bởi vì trước đây tôi đã hạnh phúc và khá hài lòng với quy mô trang trại của tôi. Đó là một kích thích phù hợp với tôi và gia đình tôi để chăm sóc. Nếu chúng tôi có nhiều đất hơn, chúng tôi cần phải thuê những người khác để giúp chúng tôi cày bừa.

"Tuy nhiên, sự cưỡng bách để có thêm đất đã hoàn toàn áp đảo tôi khi tôi đứng giữ viên đá. Tôi nói với vợ tôi, cô ấy đang chuẩn bị thức ăn cho chúng tôi, 'Chúng ta phải có thêm đất bằng một cách nào đó. Chúng ta cần thêm đất!' Cô nhìn tôi một cách kỳ lạ, không thực sự hiểu tôi đang nói gì. Câu trả lời của cô là, 'Em không nghĩ anh thực sự muốn có thêm đất, phải không? Nó có nghĩa là thuê người khác và, dù sao, anh biết chúng ta sẽ không có tiền cho đến khi cha em qua đời.' Khi cô ấy nói những lời cuối cùng, tôi đã thấy bố cô ấy và ông ấy đang sắp chết! Tôi có thể nhìn thấy nó rất rõ ràng, và tôi nói, 'Ông ấy đã thực sự chết rồi,' tôi quay lại và bước ra khỏi phòng.

"Bố vợ tôi sống với con gái của ông ấy, là chị của vợ tôi, ở một nông trại gần chúng tôi. Ngay sau khi chúng tôi ăn xong bữa tối - gần như trong sự im lặng - cánh cửa nhà chúng tôi mở ra và Evelyn, chị gái của vợ tôi, chạy vào. "Ông ấy đã chết!", Cô ấy đã khóc và ngồi xuống ghế. Cô ấy khóc và nói với chúng tôi về việc nhìn thấy cha cô ngồi sụp xuống trên ghế khi cô ấy đi tới để nói với ông ấy bữa ăn tối đã sẵn sàng. Cô đã gọi một người chữa bệnh bên hàng xóm, nhưng đã quá trễ để làm được thêm điều gì nữa, bởi vì ông ấy thực sự đã chết.

"Khi chúng tôi an ủi Evelyn, vợ tôi nhìn tôi một cách kỳ lạ, và tôi cũng đang nghĩ về cuộc trò chuyện trước đây của chúng tôi. Tôi không còn giữ viên đá nữa. Tôi đã đặt nó xuống trong phòng ngủ gần bên cạnh giường.

“Mặc dù vợ tôi đã buộc tội tôi về nguyên nhân cái chết của cha cô, cô ấy phải chấp nhận thực tế rằng tôi đã ở bên cô ấy đúng lúc khi ông ấy chết. Cô ấy không nói chuyện với tôi trong vài ngày nhưng dường như quên đi sự việc.

“Vợ tôi thừa hưởng khá nhiều tiền từ cha mình và cũng có cả một phần nông trại của ông. Tôi đã không nói với cô ấy về việc mua thêm đất trong một thời gian, cố gắng cho cô thêm thời gian để vượt qua nỗi đau về cái chết của cha cô.

“Cuối cùng, một ngày nọ, khi tôi đang xoay viên đá trong tay, tôi nói, 'Chúng ta có thể sử dụng một số tiền mà bây giờ em đang có để mua thêm đất không?' Cô nhìn chăm chăm vào tôi một lúc rồi lại gần và tát rất mạnh vào mặt tôi. Cô ấy khóc, "Tôi không biết anh đã làm thế nào, nhưng anh đã giết cha tôi! Tôi sẽ chia tay anh và tôi sẽ không bao giờ trở lại! Anh sẽ không bao giờ thấy được số tiền đó! Anh sẽ không bao giờ có thêm đất miễn là tôi sống! Tôi sẽ ngăn anh lại!" Và cô ấy lao ra khỏi phòng.

“Tôi nghe thấy cô ấy đang ở trong phòng ngủ và cô ấy quyết định đóng gói quần áo của mình. Điều tôi đã không thừa nhận với bất cứ ai, ngay cả bản thân tôi lúc đó, là khi cô ấy nói tôi sẽ không có thêm đất miễn là cô ấy còn sống, tôi đã nhìn thấy cô ấy rơi xuống, tiếp đất bằng đầu, và sau đó cô ấy đã chết!

“Đột nhiên, tôi nghe thấy cô ấy khóc trong phòng ngủ và tất cả đều im lặng. Khi tôi bước vào phòng, tôi thấy cô ấy nằm đó trong một vũng máu với một vết thương lớn trên đầu. Cô rõ ràng đã ngã xuống và đập đầu vào mép giường. Tôi lao về phía cô, nhưng đã quá muộn. Đặt viên đá xuống, tôi ôm cô ấy trong vòng tay, khóc nức nở.

“Chúng tôi chôn cô ấy bên cạnh cha cô ấy, và tôi nhớ cô ấy rất nhiều. Chị gái của cô ấy, Evelyn, cùng với chúng tôi chăm sóc con cái, và cuối cùng chúng tôi kết hôn.

“Bây giờ tôi đã mua mảnh đất mà tôi đã thèm khát. Như tôi đã làm như vậy, tôi đã trải qua một cảm giác được thỏa mãn thật tuyệt vời, rất dễ chịu. Tôi nhận ra rằng tôi đã không có những giấc ngủ ngon và đổ lỗi cho lý do đó là cái chết của vợ tôi. Bây giờ, sau khi tôi mua đất, tôi bắt đầu ngủ rất sâu và bình yên. Tôi đã cần mảnh đất đó!

“Bằng cách nào đó, tôi biết tôi đã có được mảnh đất thông qua sự liên kết của tôi với viên đá. Thậm chí sau đó tôi nhận ra rằng bản thân viên đá không có sức mạnh bất thường gì, nhưng dường như nó kết nối tôi với thứ gì đó đủ mạnh để mang lại cho tôi bất cứ điều gì tôi muốn nhưng qua một sự biến dạng trong ý chí của tôi. Có lẽ ở một mức độ nào đó tôi nhận ra những gì tôi đang làm là làm tổn thương người khác, nhưng tôi đã không để bản thân mình hiểu điều đó một cách có ý thức.

“Tôi đã có thói quen giữ viên đá vào buổi tối khi tôi thư giãn trên chiếc ghế thoải mái của mình. Một buổi tối, tôi bắt đầu mong ước một ngôi nhà lớn hơn, nghĩ rằng cái này không đủ lớn cho gia đình tôi và một cặp đôi người làm thuê đang sống với chúng tôi kể từ khi chúng tôi mở rộng trang trại. Khi tôi hình thành điều ước này, một dòng điện của sự run sợ, hoặc có thể là một cảm giác rung mình xuyên qua tôi

“Nhớ lại những gì đã xảy ra trước đây khi tôi ước ao có thêm mảnh đất nữa, tôi đã không thảo luận về mong muốn này với Evelyn mà giữ nó một mình. Một buổi sáng vợ tôi nói với tôi, "Anh đang nói chuyện trong giấc ngủ của anh về việc cần một căn nhà lớn hơn. Đây có phải là những gì anh thực sự muốn không?" Tôi trả lời cẩn thận rằng tôi chỉ đang cân nhắc về điều đó và rằng điều đó không quá quan trọng.

“Tuy nhiên, tôi dường như không thể đẩy ham muốn ra khỏi đầu mình. Một ngày nọ khi tôi cày ruộng, tôi nghe thấy một tiếng nổ rất lớn. Nhanh chóng, tôi chạy về phía nhà tôi, nơi chỉ tìm thấy những mảnh vụn rải rác khắp cả một khu vực. Bên trong là ba đứa con của tôi và Evelyn, vợ tôi. Tất cả đã chết. Chúng tôi chỉ tìm thấy một phần cơ thể của họ vung ra xung quanh, và thậm chí không thể xác định được những mảnh ghép đó khớp với nhau như thế nào.

“Ngôi nhà đã được bảo hiểm, vì vậy tôi đã nhận tiền cho một ngôi nhà mới. Không có vấn đề gì trong việc xây dựng một căn nhà nhỏ, phải không? Vì vậy, tôi đã xây dựng ngôi nhà lớn hơn mà tôi đã hình dung. Khi tôi bước vào cấu trúc mới tuyệt đẹp này, tôi đã trải nghiệm việc thỏa mãn và thư giãn tuyệt vời mà tôi có như khi đất đã được mua. Một lần nữa tôi không để bản thân mình suy nghĩ về sức mạnh đã đến từ đâu để có thể xây dựng ngôi nhà mới này.

“Trong hai mươi năm, tôi sống một mình trong nhà, ngày càng giàu hơn và thịnh vượng hơn bởi vì mỗi khi tôi giữ viên đá và muốn thứ gì đó, nó sẽ đến với tôi. Một khi tôi có một tư tưởng về điều gì đó, tôi phải có được nó để có thể ngủ được và được nghỉ ngơi. Tôi sẽ làm bất cứ điều gì để có được những gì tôi muốn.

“Không ai tố cáo tôi gây ra nhiều cái chết xảy ra trong cộng đồng của chúng tôi. Tôi luôn có một lý do hợp lệ hoặc do một người nào đó, những người biết tôi không thể làm điều đó vào thời điểm cụ thể đó. Tuy nhiên, không ai đến thăm tôi trừ khi là về việc kinh doanh. Tôi không có bạn bè.

“Một ngày tôi quyết định tham gia một chuyến đi, và tất nhiên, một khi tôi bắt đầu nghĩ về nó, tôi sẽ phải thực hiện nó. Tôi quyết định đến thăm một hòn đảo nhỏ cách vài trăm dặm từ nhà của tôi. Tôi không hoàn toàn chắc chắn tại sao tôi lại chọn hòn đảo đặc biệt này, nhưng tôi được kể về một quán trọ đáng yêu nhìn ra biển được phục vụ các bữa ăn tuyệt vời. Tôi luôn thích thức ăn ngon, vậy tại sao tôi không nên làm như vậy trong một khung cảnh tuyệt đẹp? Tôi lấy viên đá đi cùng bởi vì bây giờ nó là bạn đồng hành của tôi. Tôi luôn có nó trong túi.

“Khi tôi đến quán trọ, tôi có thể thấy vẻ đẹp tuyệt vời của nơi này, nhưng những gì tôi cảm thấy là một cơn ớn lạnh rùng mình đi sâu vào mọi bộ phận của cơ thể tôi. Tôi nói với người đã chào tôi, "Ở đây đang lạnh có phải không?" Anh ta nhìn tôi một lúc rồi trả lời cẩn thận, "Ừm, cũng tùy đối với một số người. Đối với những người khác, khí hậu ấm áp và dễ chịu!" Một cách rõ ràng là tôi đã không hiểu câu trả lời này, nhưng tôi bỏ qua mà không có bất kỳ bình luận nào.

“Phòng của tôi rộng lớn và sang trọng và nhìn ra biển. Nó đẹp biết nhường nào. Tôi dường như không thể ngồi xuống hoặc cảm thấy thoải mái ở bất cứ chỗ nào. Tôi cảm thấy rất lạnh, và da tôi cảm thấy như thể đang sồn gai ốc. Tôi không ngủ suốt đêm đó, vì vậy tôi đã nghỉ ngơi trong phòng của tôi gần như cả ngày hôm sau, không thực sự có sức để đi ra ngoài và đi bộ dọc theo bờ biển. Một cái gì đó đã cố gắng buộc tôi phải đi, nhưng tôi tiếp tục chống lại nó. “Tôi đã quá kiệt sức trước vì không ngủ được nên tôi chắc chắn rằng mình sẽ phải đi ngủ, nhưng tôi nằm lật đi lật lại, không thể nghỉ ngơi được chút nào.

Thỉnh thoảng tôi mơ, nhưng những giấc mơ quá đáng sợ đến nỗi tôi thức dậy run rẩy và đôi khi tôi khóc. Vào một đêm khác, tôi quyết định có lẽ không khí trong lành sẽ giúp đỡ tôi cảm thấy khỏe khoắn hơn, và tôi đã đi ra ngoài vào buổi sáng sớm đi về phía biển.

“Tôi đi chậm rãi trong một đoạn ngắn, và đột nhiên, mùi hương mát mẻ, thơm tho của biển đã biến mất, thay vào đó là mùi hôi thối mà tôi không thể nhận ra và điều đó tiếp tục gia tăng mạnh mẽ hơn.

"Tôi nghe thấy một giọng nói với tôi: "Quay lại và nhìn tôi!" Khi tôi làm thế, tôi thấy một cảnh tượng khủng khiếp nhất mà tôi từng thấy! Sự hiện hình của con ma xuất hiện trước mặt tôi, đó là một sự biến dạng của hình dạng vật chất, máu nhỏ giọt và mũ và có mùi như xác chết. Tôi quay lại và bắt đầu chạy nhanh như tôi có thể để quay trở lại nhà trọ, và ngay khi tôi tiến tới gần nhà trọ, nó đã biến mất!

"Tôi nghe thấy một giọng nói với tôi, 'Mày không thể tránh xa tao! Bây giờ mày là của tao!' Khi những lời này được nói ra, tôi cảm thấy có thứ gì đó lạnh lẽo thâm nhập sâu vào trong tôi và tôi trải qua một mức độ thất vọng và không có một hy vọng nào mà tôi chưa bao giờ cảm thấy trước đây. Tôi biết hình dạng của tôi đã thay đổi. Tôi vẫn chưa nhận ra ngay lúc đó, nhưng tôi đang ở giai đoạn đầu của những gì mà đang là trạng thái hiện nay của tôi.

"Tôi sợ rằng tôi sẽ không bao giờ được thả ra khỏi nhà tù mà tôi bị giam giữ!" Anh ta tiếp tục, "Tôi biết tôi bị chủ của mình ép buộc phải làm nhiều, nhiều điều mà tôi sẽ không bao giờ có thể tự làm được, nhưng bây giờ tôi hoàn toàn bị kiểm soát!" Sự tuyệt vọng, kinh hãi và nỗi sợ khủng khiếp của nó rất rõ ràng đối với tôi.

Tôi hỏi, "Tại sao bạn cho phép người mà bạn gọi là chủ nhân của mình có thể kiểm soát bạn? Điều gì sẽ xảy ra nếu bạn không thực hiện mệnh lệnh?"

Anh ta rùng mình và trả lời, "Tôi không biết, nhưng nó sẽ là một thứ khủng khiếp đến mức tôi thậm chí không thể tưởng tượng ra được! Nó đã nói với tôi rất nhiều lần."

Tôi hỏi, "Điều gì có thể tồi tệ hơn trạng thái hiện nay của bạn?"

Trong một lúc không có câu trả lời, và rồi anh ta ngập ngừng nói, "Tôi không biết. Tôi thực sự không thể nghĩ ra bất cứ điều gì tồi tệ hơn!"

Một lần nữa tôi hỏi anh ta, "Vai trò của viên đá trong tất cả chuyện này là gì?"

"Tôi nghĩ rằng viên đá chỉ đơn giản là sự kết nối tới sức mạnh chủ nhân của tôi, nó là cách kiểm soát rất mạnh mẽ," anh ta trả lời. "Khi tôi giữ viên đá, nó có thể hỏi tiềm thức của tôi là tôi muốn gì. Khi một ham muốn xuất hiện, chủ nhân của tôi đã sử dụng nó để kích thích các cảm xúc của tôi cho tới khi những gì tôi muốn phải được tạo ra, nó đã trở thành một công cụ kiểm soát và trói buộc tôi. Nhu cầu của tôi buộc phải tạo ra mong muốn nào đó bất kể phải đoạt được nó từ người khác theo bất cứ cách nào. Tôi không còn có khả năng nhìn thấy bất cứ thứ gì ngoài nhu cầu của mình."

Tôi nói, "Bạn dường như hiểu những gì đã xảy ra với bạn khá rõ ràng. Tại sao bạn không thể chọn không làm những gì mà tạo vật đó nói?"

"Tôi sợ," nó trả lời. "Tôi không biết liệu mọi thứ có trở nên tồi tệ hơn hay không, nhưng nỗi sợ của tôi nói tôi phải giữ những thứ tôi đã có bây giờ để không tạo ra điều kiện làm mọi thứ trở nên tồi tệ hơn! Nhưng giờ đây tôi không thể chịu đựng thêm được nữa. Xin hãy giúp tôi!" Anh ta đứng đó trước mặt tôi, thốn thốn và cầu xin tôi giúp.

Tôi nói, "Bạn tôi, tôi đã lắng nghe bạn một cách kiên nhẫn, phải không?" Nó đồng ý rằng tôi đã kiên nhẫn. "Tôi có một thử nghiệm tôi muốn làm. Bạn có muốn không?"

"Tôi sẵn sàng làm bất cứ điều gì!" Một lần nữa anh ta cầu xin tôi giúp đỡ.

Tôi có thể cảm thấy anh ta đã sẵn sàng và vì vậy tôi tiếp tục, “Hãy nhớ, bạn nói rằng bạn không biết liệu mọi thứ có thể tồi tệ hơn không? Cảm giác của tôi là điều đó là không thể. Tôi nghĩ rằng bạn đã chạm đến giới hạn của khôn khổ cùng cực, và từ bây giờ mọi thứ chỉ có thể trở nên tốt hơn. Có lẽ điều quan trọng là bạn đã gặp được tôi để lắng nghe bạn. Đúng không nào?”

Anh ta gật đầu và nói, "Vâng, tôi nghĩ tôi đã sẵn sàng thử bất cứ điều gì bạn nói, bởi vì dù thế nào thì tôi biết tôi có thể tin tưởng bạn."

"Vâng," tôi nói, "bạn đang bắt đầu tin tưởng người khác một lần nữa, và đó là bước tiếp theo cho bạn." Tôi hỏi anh ta để bắt đầu nhìn thấy hoặc tưởng tượng một ánh sáng chiếu sáng xung quanh nó.

Nó kêu lên, “Tôi không thể, tôi không được phép! Chủ nhân của tôi ghét ánh sáng và nói rằng tôi phải tránh xa nó mãi mãi!” Tôi không chú ý đến những lời này khi tôi đang đặt một ánh sáng rất sáng xung quanh nó. Nó kêu lên, “Ồ, thật âm áp. Đã lâu rồi tôi mới cảm thấy sự âm áp!”

Ánh sáng trở nên sáng hơn và sáng hơn và nó bắt đầu tỏa ra môi trường xung quanh, làm sạch nơi nào mà nó lan tỏa. Nơi có ô nhiễm, những cây có hoa bây giờ đã phát triển. Thay thế cho những thi thể đã thối rữa, trẻ em có thể chơi trong những cánh đồng hoa và cây tuyệt đẹp được tạo ra từ ánh sáng.

Tôi hỏi, "Bây giờ bạn cảm thấy thế nào?"

Nó nói, "Âm áp, nhưng tôi sợ. Điều gì sẽ xảy ra khi chủ nhân của tôi thấy được những gì chúng ta đang làm? Ông ta sẽ tiêu diệt chúng ta!"

Tôi đảm bảo với nó rằng chủ nhân của nó không có sức mạnh gì đối với tôi và rằng ông ta thực sự không có bất kỳ thứ gì, trừ khi ông ta từ bỏ sức mạnh của ông ta. Tôi có thể thấy anh ta đang suy nghĩ về điều tôi vừa nói, đột nhiên, một con ma đang hiện hình lên - hoặc có lẽ chính xác hơn, nó đã cố gắng xuất hiện. Tuy nhiên, nó không thể xuất hiện được; nó cứ mờ nhạt dần. Tôi nói với nó, "Hãy đi đi nhân danh ánh sáng! Bạn không có quyền gì ở đây! Ánh sáng giờ đây tuyên bố điều này. Anh ta không còn là của bạn nữa!" Khi tôi nói điều này, tôi thêm vào một lớp ánh sáng khác tới anh ta khi tôi đang hình dung và đột nhiên sự biến dạng của sinh mệnh mà tôi đang giữ trong ánh sáng bắt đầu tan chảy.

Ở đó đứng trước mắt tôi là một người đàn ông trẻ tuổi có một trường hào quang màu vàng phát sáng rực rỡ. Anh ta nói, "Điều gì đã xảy ra với tôi? Tôi cảm thấy rất khác biệt! Thực sự âm áp, rất thoải mái! Rất hạnh phúc!"

Tôi nói với anh ta, "Đây là hình thái được chọn cho bạn bởi linh hồn của bạn. Nó đã được tạo ra từ ánh sáng. Trong một thời gian bạn đã bỏ đi sức mạnh của bạn và không cho phép ánh sáng của bạn tỏa sáng. Tuy nhiên, tất cả sự biến dạng giờ đã biến mất!"

Tôi bảo anh ta nhìn quanh, và anh ta khóc, “Mảnh đất này xinh đẹp biết chừng nào! Nó sẽ được duy trì mãi hay sẽ bị phá hủy một lần nữa?” Tôi nói với anh ta nó sẽ kéo dài mãi mãi bằng cách không kết nối lại với sự biến dạng. Anh ta phải hiểu chính xác điều gì đã xảy ra với mình để giải phóng bất kỳ tàn dư cũ nào mà có thể kết nối anh ta trở lại quá khứ của mình..

Tôi hỏi anh ấy, "Điều gì đã xảy ra với viên đá?" Anh ấy đưa nó cho tôi, và tôi truyền ánh sáng cho nó. Nó phát nổ, biến thành ánh sáng.

Bây giờ tôi có thể nhìn thấy vẻ đẹp tuyệt vời của anh ấy rõ ràng hơn. Anh bước tới ôm tôi và nói lời cảm ơn. Tôi nói với anh ta rằng nó luôn là một đặc ân để giúp người khác thấy họ như là ánh sáng!

Trong 5.000 năm tiếp theo, anh đã khám phá và học hỏi về trao đi tình yêu và sự giúp đỡ những người khác và trở nên lớn hơn trong nhận thức. Anh không học cách trao sức mạnh cho người khác để đáp ứng nhu cầu của mình. Khi anh ấy đã hoàn thành bài học của mình trên hành tinh đó, anh ấy đã đến vòng tròn để giao tiếp với tôi trước khi tiếp tục trên con đường của mình. Bây giờ anh hiểu anh là một phần của cái gì đó lớn hơn, và nhu cầu của anh không còn tạo ra sự méo mó trong mối quan hệ của anh với người khác. Hào quang của anh tỏa sáng rực rỡ, tỏa ra sức mạnh thần thánh của mình bởi vì anh đã giải phóng khỏi những giới hạn và nỗi sợ cũ.

Chương 10

Khi tôi thức dậy tôi có thể cảm thấy toàn bộ xung quanh tôi là cát. Thật vậy, tôi đã hoàn toàn bị chôn vùi trong đó, ngoại trừ đầu của tôi. Tôi không sợ. Tôi chỉ đơn giản là đang phơi nắng trong sự ấm áp của mặt trời đang chiếu sáng trên cát. Tôi có thể nghe thấy tiếng cười và tiếng la hét từ xa. Dần dần những âm thanh trở nên xa dần và tôi nhận ra tôi đang ở một mình.

Rồi những con sóng bắt đầu vỗ về. Đó là bằng chứng về thủy triều đang lên và dần dần thiên đường ấm áp của tôi trong cát sẽ bị ngập bởi những con sóng này. Tôi nhận ra rằng tôi sẽ sớm được thoát ra khỏi cát. Tôi chỉ đơn giản chờ đợi, thường thức quá trình. Cuối cùng, với một con sóng lớn, ngay cả đầu tôi cũng bị ngập. Tôi có cảm giác thư thái tuyệt vời với trải nghiệm này! Bây giờ tôi đã được tự do, và tôi đứng dậy, tận hưởng cuộc phiêu lưu của tôi với cát và biển.

Trước mặt tôi là bức tranh toàn cảnh rộng lớn của làn nước trong xanh, và khi tôi quay lại, tôi thấy phía sau tôi một khung cảnh đẹp mắt với những màu xanh được tạo nên từ một khu rừng lớn. Khu rừng cách một khoảng ngắn từ nơi tôi đang đứng và tôi quyết định sẽ khám phá khu rừng này. Tôi không thể nhớ tại sao tôi lại đứng trên bờ biển này. Có lẽ khu rừng này sẽ cho tôi một số câu trả lời.

Khi tôi bước vào nơi màu xanh mát rượi này, tôi cảm thấy một cảm giác kết nối rất, rất sâu sắc với hành tinh. Nó nói chuyện với tôi trên nhiều cấp độ, và chúng tôi đã giao tiếp cùng nhau khi tôi tiếp tục hành trình của mình. Ánh sáng trong rừng thay đổi cho đến khi có một đám mây vàng nằm trên tất cả mọi thứ với ánh mặt trời xuyên qua nhiều tầng lá và cây xanh dày đặc. Tôi trở nên phấn khích, đầy ngạc nhiên về cuộc phiêu lưu đang diễn ra trước mặt tôi ở nơi này.

Tôi đến một ngôi nhà bằng đá ở giữa rừng và gõ cửa. Không thấy trả lời nên tôi đẩy cánh cửa nặng nề mở ra và đi vào. Tôi thấy dấu hiệu của một bữa ăn và khăn vừa mới ăn được rải rác quanh phòng. Tôi biết ai đó sống ở đây. Tôi nghĩ, "Tốt, tôi sẽ ngồi xuống, nghỉ ngơi, và chờ cho đến khi họ trở về." Vâng, tôi đã chờ đợi và chờ đợi và chờ đợi, và không ai đến. Cuối cùng tôi đã thôi chờ đợi, rời khỏi ngôi nhà bằng đá và đi sâu hơn vào khu rừng.

Tôi phát hiện ra một vài cấu trúc bằng đá, tất cả trông như thể chúng đã có người sử dụng, nhưng tôi không thấy ai cả. Tôi ăn một ít thức ăn mà tôi tìm thấy, và khi nó đi vào thông quá quá trình tiêu hóa của tôi, tôi phải thay đổi nó để cơ thể tôi có thể hấp thụ được. Thức ăn rất lạ và không quen thuộc khi tôi cố gắng tiêu hóa nó.

Tôi nghe thấy một âm thanh gần ngôi nhà đá mà tôi vừa rời đi, và khi tôi quay lại, tôi thấy một người đàn ông chỉ cao bằng một nửa so với tôi. Anh ta đứng đó nhìn tôi, và rồi anh ta nói, "Anh là ai và tại sao anh lại ăn đồ ăn của tôi?"

Tôi nói, "Tôi đang đói. Tôi không chắc mình là ai. Tôi không nhớ."

Anh ta cười, và cười, và cười, rồi nói, "Anh là một trong những người chúng tôi từng thấy một lần sau 500 năm hoặc lâu hơn. Anh là một người đã thức tỉnh."

Tôi nói, "Tôi là?"

Anh ta tiếp tục, "Vâng, nhưng không ai ở đây muốn được đánh thức. Đi đi, đi đi!"

Tôi trả lời, "Tôi không biết cách đi như thế nào. Tôi không biết đi đâu. Tôi ở đây."

Anh ta tiếp tục bảo tôi đi, và tôi tiếp tục phớt lờ anh ta. Tôi ngồi ở đó khi anh ta huyền thuyên và phát câu, và cuối cùng anh ta trở nên im lặng. Anh ta nói, “Chà, tôi đoán anh phải ở đây, vì vậy chúng tôi phải cho phép anh làm những gì anh tới để làm.” Sau đó anh ta đưa cho tôi thức ăn của anh ta.

Tôi nói, "Tôi được phép ăn tất cả những thứ này không?"

Anh ta lại nổi giận và nói, “Không, tất nhiên là không rồi! Đi tới phía trước và thay đổi thức ăn của chúng tôi. Anh phải làm điều đó!”

“Tôi chỉ thay đổi thứ mà tôi đã ăn,” tôi nói. “Nhưng anh sẽ thay đổi phần còn lại, phải không?”

“Chà, không nhất thiết. Nếu anh có thể ăn nó theo cách của nó, tôi chắc chắn sẽ không thay đổi nó.”

Bây giờ anh ta dừng lại và nhìn thẳng vào tôi, nói, "Thật sao? Những người thức tỉnh khác đã thay đổi thức ăn của chúng tôi và chúng tôi không thể dùng nó nữa, và vì thế nhiều người trong chúng tôi đã chết."

Tôi bối rối vì tôi không thể hiểu được. Tôi hỏi anh ta, "Những người của bạn đến từ đâu?"

Anh ta trả lời, “Chúng tôi đã bị cầm tù ở đây bởi một chủng tộc từ một hành tinh khác, những người đã thấy chúng tôi khác biệt và không thích chúng tôi. Chúng tôi khác biệt và chúng tôi có phong tục mà họ cảm thấy không phù hợp với xã hội của họ. Vì vậy, để loại bỏ chúng tôi, họ đã gửi cho chúng tôi đến đây.” Anh ta trông buồn bã khi nói thêm, “Hành tinh này cũng không muốn chúng tôi! Chúng tôi không thể tồn tại với thực phẩm tự nhiên ở đây. Thức ăn của chúng tôi phải được mang đến từ hành tinh của chúng tôi. Những người khác đã cố gắng thay đổi thức ăn của chúng tôi và do đó thay đổi chúng tôi để tương thích với hành tinh này, nhưng nó không hiệu quả! Hành tinh này không chấp nhận chúng tôi. Không có cách nào cả! Nhiều người đã chết. Nếu anh cũng cố gắng thay đổi thức ăn của chúng tôi và làm cho nó tương thích với hành tinh này, chúng tôi chắc chắn sẽ chết!”

Tôi có thể cảm nhận được sự sợ hãi của anh ta và tôi nhìn sâu vào cơ thể vật lý của anh ta tôi đã thấy những bất thường trong đó. Một cách nhẹ nhàng, tôi hỏi nếu tôi có thể giúp anh ta tái cấu trúc lại cơ thể, giải phóng những dị tật cũ. Anh ta phản ứng lại một cách kinh hãi, tuyệt vọng và mất mát: “Không, không, không! Đừng thay đổi thức ăn của chúng tôi! Đừng thay đổi chúng tôi! Đi đi, đi đi!” Và khi đó tôi nghĩ, Tại sao tôi lại ở đây? Không có ai trả lời tôi. Tại sao tôi lại ở đây?”

Tôi cảm thấy khắp nơi trên hành tinh và ghi nhận rất nhiều, nhiều người trong số những sinh mệnh này, không ai trong số họ cởi mở với tôi, không ai trong số họ muốn thay đổi. Họ sợ hãi về sự thay đổi, cảm thấy điều đó chắc chắn sẽ tiêu diệt họ. Họ thực sự tin rằng sẽ không có khả năng được chấp nhận trên hành tinh này hay bất cứ nơi nào khác. Tôi quyết định sẽ đến thăm hành tinh quê hương của những người bất hạnh này, vì vậy tôi đã đi theo dòng chảy của ý thức cho đến khi tôi tìm thấy vị trí của nó. Đây là một hành tinh đã được khai sáng! Nó chào đón tôi. Tôi đã truyền đạt câu hỏi của mình về cơ sở nào đã ép buộc những người này và tự ý đặt họ lên một hành tinh mà họ không tương thích.

Câu trả lời đã trở lại với tôi: “Chúng tôi đã nghĩ về những điều này, nhưng chúng tôi thực sự tin rằng họ không thể bị đồng hóa ở bất cứ nơi đâu. Nên sẽ không quan trọng nơi chúng tôi đặt họ. Chúng tôi không thể để họ ở đây, vì họ tạo ra sự tàn phá bởi sự kháng cự của họ với sự thay đổi.” Khi tôi tiếp tục nói chuyện với họ, tôi nhận ra rằng mặc dù hành tinh này bây giờ có thể được coi là đã được khai sáng, nhưng người dân của nó đã không hoàn toàn đổi mặt và làm việc với nỗi sợ hãi của họ về những sinh mệnh khác. Họ đã thực hiện sự cưỡng chế này thay vì cố gắng tiếp tục đồng hóa những

người kia vào nền văn hóa. Tôi nhẹ nhàng yêu cầu họ giúp tôi ngay bây giờ để giúp đỡ những sinh mệnh không hạnh phúc này thích nghi với môi trường mới của họ.

Tôi đã chỉ cho những người này những gì đã xảy ra với hành tinh nơi họ đã gửi đi những người gây rối loạn kia. Họ nhận ra rằng các mãnh lực sống của tự nhiên đã thực sự chón tránh đi tới các vì sao khác, vì họ không thể sống với những sinh mệnh này. Tôi nói, “Các sinh mệnh sống trên hành tinh này đã bị suy giảm đi ngoại trừ những người bạn đã gửi đi. Họ thực sự cảm thấy tuyệt vọng ở đó. Hãy cảm nhận nó! Bạn đã thao túng nó vì vậy nó không thể hoạt động đúng theo cách của nó.”

Họ đã thực sự kinh ngạc, họ hỏi rằng có thể làm gì để giúp đỡ bây giờ. Tôi nói với họ rằng tôi không biết, tôi đã đi đến hành tinh đó nhưng không được chấp nhận. Tôi nói, “Nhu bạn đã biết, vấn đề là họ phản kháng lại với sự thay đổi. Nếu chúng ta có thể tìm được một người sẵn sàng thay đổi thậm chí chỉ một chút, nó sẽ mở ra cho những khả năng mới, và một chương mới có thể được mở ra cho họ.”

Tôi nói với họ rằng tôi đã khám phá khắp khắp nơi trên hành tinh đó một lần nữa và một lần nữa mà không tìm thấy bất kỳ trong số 50.000 cư dân sẵn sàng thay đổi. Tôi hỏi họ, “Chúng ta sẽ làm gì?” Câu trả lời duy nhất tôi nhận được là, “Tôi không biết!”

Tôi đã bắt đầu nhận ra tôi là ai vào thời điểm này, và vì vậy tôi ngồi xuống và thiền định trong Sự Hợp Nhất. Tôi nói, “Đây là một nhiệm vụ khó khăn.” Việc liên lạc của tôi đã được xác nhận. Tôi nói, “Bạn có hiểu không?” Việc liên lạc của tôi vẫn được xác nhận.. Tôi nói, “Nó quá khó. Tôi không thể làm được điều đó!” Tiếp tục đơn giản chỉ là một sự xác nhận về thông tin liên lạc của tôi, và tôi bắt đầu thấy rằng Sự Hợp Nhất không nhận ra những khó khăn, không xác nhận việc không phản hồi lại. Nó không đáp ứng với bất cứ điều gì ngoài Sự Hợp Nhất.

Lúc đó tôi biết rằng nó đã tạo ra một sự mở đầu cho sứ mệnh hành tinh của tôi. Nó sẽ vẫn ở đó để liên lạc cùng tôi cho tới khi ở hành tinh đó có sự thay đổi. Tôi cũng nhận ra rằng tôi sẽ ở cấp độ này cho đến khi tôi hoàn thành mục đích mà tôi đã đến để hoàn thành. Tôi biết sự liên lạc là có được nhờ vào sự kết nối, và đó sẽ là điều làm cho nó trở thành khả thi.

Vì vậy, tôi trở về hành tinh này, mang theo một số người đã cảm tù những sinh mệnh ở đó, và tất cả chúng tôi đều giao tiếp và giao tiếp và giao tiếp. Chúng tôi không thể cảm thấy bất kỳ thay đổi nào so với trước đây. Chúng tôi ở lại đó 500 năm, và chúng tôi vẫn không thể cảm nhận được sự thay đổi nào.

Một lần nữa, tôi đi đến Sự Hợp Nhất. Nó thừa nhận thông tin liên lạc của tôi. Tôi nói, “Tôi không thể làm được.” Nó thừa nhận sự liên lạc của tôi, nhưng nó không nhận ra tôi không thể làm được. Nó không thừa nhận tôi không thể làm được. Nó chỉ thừa nhận khả năng của tôi để giao tiếp với nó. Trái tim tôi cảm thấy buồn phiền hơn nhiều so với trước đây! Tôi nhờ sự giúp đỡ. Tôi đã yêu cầu Sự Hợp Nhất gửi cho tôi những gì tôi cần để hoàn thành mục đích của tôi trên hành tinh này. Đầu tiên tôi cảm thấy sự bình an, sau đó là một sự chữa lành trong trái tim buồn rầu của tôi, và sau đó tôi thấy một sự mở đầu trên chính hành tinh này. Đó không phải là một trong số những sinh mệnh mà là tất cả 50.000 sinh mệnh, nhưng bây giờ hành tinh đã được mở (open) ! Tôi có thể sử dụng lối mở đó bên trong hành tinh, tôi đã được chỉ bảo, để hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Tôi háo hức đi sâu vào cốt lõi sáng tạo của hành tinh, và tôi thấy ở đó có một ý thức mà trái tim cũng khá buồn phiền. Chúng tôi đã giúp đỡ lẫn nhau. Nó rất háo hức đón nhận tôi và tôi rất háo hức để đón nhận nó. Chúng tôi giúp đỡ lẫn nhau để thay đổi, tạo ra sự đoàn kết lớn hơn trên hành tinh. Tôi ở lại 500 năm ở tâm lõi trong hành tinh này, giúp thay đổi tâm lõi đó, giúp đỡ để hỗ trợ nó, giúp chữa lành nó. Và nó đã chữa lành cho tôi!

Vào những năm cuối của 500 năm này, tôi trở lại trên bề mặt của hành tinh, và những gì tôi thấy thật kỳ diệu khi chứng kiến! Mọi người đã phát triển thể chất cao hơn nhiều và có một ánh sáng vàng kim xung quanh họ. Ở khắp mọi nơi tôi đã đi tôi thấy những đứa trẻ, thực sự hành tinh này giờ đây đã tràn đầy sự sống mới. Tất cả đã thay đổi thành một dòng chảy phong phú của sự sống, giao tiếp và chia sẻ với nhau với sự cảm kích mà họ dành cho hành tinh này. Mọi người đều bước đi trong vẻ đẹp tuyệt vời của tình yêu, sự quan tâm chăm sóc lẫn nhau trên hành tinh này.

Khi tôi được tiếp đón, họ nói, “Chúng tôi biết bạn đã giúp đỡ cả hành tinh lớn lên và phát triển. Chúng tôi đã có rất nhiều nỗi sợ về sự thay đổi. Cảm ơn, cảm ơn bạn rất nhiều! Chúng tôi đã học về sự thay đổi, học được cách không sợ nó, học được để cùng nhau và hỗ trợ lẫn nhau trong cả quá trình.” Họ nói thêm, “Khi những thay đổi này diễn ra, chúng tôi đã học cách giao tiếp với hành tinh là nhà của chúng tôi trước đây. Mặc dù chúng tôi không hiện hữu ở đó theo nghĩa vật chất, nhưng chúng tôi cảm thấy chúng tôi đã được đón nhận bởi chính những người dân ở đó.”

Mặc dù điều này dường như là một nhiệm vụ khó khăn, nhưng tôi nhận ra rằng kỳ vọng của tôi về cách thực hiện nó thực sự là rào cản. Khi tôi hỏi Sự Hợp Nhất để được giúp đỡ, các con đường thay thế được mở ra để nâng tầm toàn bộ hành tinh trở thành sự thống nhất vĩ đại hơn. Bây giờ tôi đã hoàn thành nhiệm vụ của mình, và tôi vui mừng trở về mức độ nhận thức cao hơn trong vòng tròn.

Chương 11

Tôi nhớ khi tôi đang di chuyển qua ống sinh nở cho đến khi tôi được sinh ra. Rồi đột nhiên tôi nghe thấy mình khóc và ai đó nói, “Hãy nhìn xem, đó là một cậu bé!” Tôi đã được mẹ tôi chăm sóc và nuôi dưỡng; Tôi cảm thấy ấm áp và hạnh phúc khi ở đó. Tất cả những người khác đều ngưỡng mộ tôi và nói, “Đứa bé mới dễ thương làm sao? Nhìn nó xem, nó thực sự to lớn, và là một đứa trẻ tuyệt vời đúng không?”

Tôi có thể cảm thấy một tình yêu thương từ cả mẹ và cha tôi. Cha tôi là một người đàn ông rất lớn, lần đầu ông ấy bế tôi nên hơi vụng về, vì ông ấy không có bản năng tự nhiên về cách ôm tôi trong vòng tay của mình. Tuy nhiên, ngay sau đó, tình yêu tuyệt vời của ông ấy đã cho phép ông bế tôi rất nhẹ nhàng nhưng rất chắc chắn. Tôi biết tôi đã đi vào một gia đình muốn có tôi và yêu tôi.

Tôi nhớ trong những tháng đầu này được nuôi dưỡng và giữ ấm cho cơ thể. Cha mẹ tôi chăm sóc tôi với sự dịu dàng tuyệt vời. Và rồi một ngày nọ khi tôi khóc và khóc nhưng không có ai đến. Tôi không biết tại sao; Tôi chỉ biết tôi không cảm thấy dễ chịu. Tôi đã bị ướt và đói. Tôi muốn được bế và nuôi dưỡng, nhưng không ai đến. Tôi trở nên yếu hơn và mệt mỏi hơn. Tôi ngủ không đủ giấc, nhưng tôi cũng quấy lên. Tôi đã khóc càng lúc càng yếu.

Khi tôi cảm thấy một ánh sáng tuyệt vời nhắc tôi lên, tôi nhận ra rằng tôi không còn ở cấp độ vật lý nữa. Tôi nhìn xuống và thấy mọi nơi đều đang có tiếng khóc lóc. Ở khắp mọi nơi đều là cái chết và tiếng kêu than.

Tôi tìm thấy thi thể của bố mẹ tôi, đã chết vì một bệnh dịch đã nhanh chóng quét qua vùng đất này. Tôi đã chú ý và thấy rằng chính hành tinh vật chất này đang khóc, khóc, khóc! Tôi nhìn sâu vào lõi của hành tinh và thấy có một sự tuyệt vọng và cảm giác chết chóc.

Bằng cách nào đó tôi biết cuộc sống của mình trên hành tinh này là chưa kết thúc, nhưng tôi cũng biết rằng tôi không thể hoạt động trong cơ thể yếu đuối, nhỏ bé mà tôi vừa rời đi. Đột nhiên, tôi thấy một người khỏe mạnh hơn, mặc dù cơ thể đó dường như đang yếu đi. Tôi hỏi, “Bạn sẽ có thể trở thành cơ thể của tôi không?” Nó đồng ý nhưng nói với tôi phải nhanh lên, vì nó đang chết. Tôi biết người đã có cơ thể đó đang rời khỏi nó, và khi tôi di chuyển ý thức này đi vào trong hành lang của sự sống, tôi ước rằng nó sẽ tốt đẹp. Khi tôi bước vào cấu trúc vật lý này, tôi đã nhận ra lý do tại sao nó chết dần. Nhiều, nhiều tế bào đã bị phá hủy, và tôi ngay lập tức bắt đầu đưa sự sống trở lại cho tất cả những tế bào này, để tái tạo ở mức tế bào. Điều này phải được thực hiện ngay lập tức để có thể thành công được. Đột nhiên tôi cảm thấy dễ chịu hơn và tôi biết rằng tôi sẽ sống sót.

Tôi mở mắt ra và thấy tôi đang nằm trên một chiếc cũi trong một túp lều nhỏ. Tôi ở một mình trên đỉnh một ngọn núi lớn. Tôi biết tôi đã đến đó vì bệnh dịch này; Tôi được đưa đến đó để chết. Bây giờ tôi đã thay đổi căn bệnh, cái chết, và trở lại cuộc sống! Tôi tiếp tục thực hiện những thay đổi bên trong các tế bào, điều đó đã tăng cường sức khỏe cho cơ thể và tôi bắt đầu cảm thấy mạnh mẽ hơn. Tôi đứng dậy, đuổi người và cảm thấy tràn đầy sức sống.

Tôi cảm thấy đói, và khi tôi nhìn xung quanh, tôi tìm thấy một số ít thức ăn để ăn. Tôi nhận thấy thức ăn đã bị nhuốm đầy cảm giác của sự chết chóc, vì vậy tôi đã thay đổi thức ăn này thành một vật chất mang sự sống. Tiếp theo, tôi phóng chiếu ý thức của mình đến nơi thực phẩm đã được trồng, giải phóng chương trình chết chóc cũ để chỉ có thực phẩm tạo mang sự sống mới được tạo ra. Tôi đã thay đổi hạt giống, rễ cây, và những phần mà đã chấp nhận sự chết và bây giờ nó chấp nhận sự sống.

Những gì tôi sắp kể lại có lẽ là phần quan trọng nhất trong tất cả các thay đổi được thực hiện trên hành tinh này. Tôi hỏi toàn bộ vòng tròn của ý thức cao hơn của tôi để hỗ trợ tôi ngay lúc này, và tôi đã nhận thức được một lời kêu gọi để thực hiện ở cấp độ đó. Một kết nối được tạo ra trong Sự Hợp Nhất, và tôi tuôn trào ý thức của mình sâu vào hành tinh đó. Tôi biết sức mạnh tuyệt vời từ Sự Hợp Nhất chảy qua tôi, và bây giờ tôi có thể mở hành tinh đó tới ý thức về sự sống đời đời. Tất nhiên, nó phải sẵn sàng để mở, nhưng nó đã thực sự như vậy! Nó đã vô cùng cô đơn, cảm thấy bị xa lánh đến nỗi nó đã mong muốn tìm tới cái chết. Bây giờ hành tinh lại khóc lặn nữa, lần này với niềm vui, một sự giải thoát tuyệt vời từ chương trình chết chóc cũ, đã tìm thấy một mối liên hệ lớn hơn với cuộc sống vĩnh cửu!

Sau khi hoàn thành phần việc của tôi trong quá trình này, tôi tái nhập trở lại vào thân thể vật chất của mình, đi xuống núi, đi giữa tất cả những người đã chết hoặc đang chết, và thay đổi triệu chứng của cái chết thành sự sống. Điều này cho phép họ có nhiều lựa chọn hơn về việc đi hay ở lại trên hành tinh này. Họ không còn bị kéo ra khỏi sự sống bởi mong muốn chết chóc của hành tinh nữa!

Nhiều, nhiều người bắt đầu lựa chọn sự sống, trở lại dần dần, và sau đó họ bắt đầu tập hợp năng lượng sống của họ, cảm thấy mạnh mẽ hơn và mạnh mẽ hơn. Tôi nói với họ, “Anh sẽ sống.” Tôi yêu cầu họ giúp đỡ để tìm những người khác mà họ cần sự giúp đỡ của chúng tôi.

Họ hỏi tôi, “Làm thế nào để bạn thay đổi nhận thức về cái chết thành sự sống?” Tôi nói với họ, “Tôi không biết chính xác. Tôi chỉ đơn giản đi đến cấp độ cơ bản hay là tế bào, nơi mọi sự sống bắt đầu và kết nối nó vượt ra khỏi ảo giác về cái chết, ảo giác về cái chết đã tạo ra sự chết. Loại bỏ ảo giác là chìa khóa, tôi tin điều đó. Đến đây. Tôi sẽ chỉ cho anh xem.”

Một số người trong chúng tôi cùng hình dung đi vào các tế bào của một người đàn ông sắp chết. Chúng tôi bắt đầu giao tiếp với những tế bào đó, cho chúng thấy một mô hình sống vĩnh cửu thay vì một ảo tưởng tạo ra một cấu trúc chết. Mỗi tế bào đã được thay đổi và bây giờ chuyển sang ý thức về sự sống. Điều này tạo ra một khởi đầu mới - một sự hiểu biết rằng cuộc sống hiện tại là vĩnh cửu. Tôi biết những người giờ đây đã có thể chấp nhận sự sống vĩnh cửu bởi vì trong thực tại của họ, họ sẽ không bao giờ sử dụng ảo giác về cái chết để rời khỏi hành tinh. Người đàn ông chúng tôi đã chữa lành đã hồi phục trở lại và mặc dù chưa hiểu đầy đủ lý do tại sao ông đã hồi phục, ông cũng đã tham gia với chúng tôi. Lúc này trong nhóm chúng tôi đã có rất nhiều người và vì thế đã trở nên mạnh mẽ hơn, nên việc thay đổi các tế bào của nhiều người cùng một lúc dễ dàng hơn.

Chúng tôi cũng liên lạc với những người vừa rời khỏi cơ thể của họ, nói với họ: “Trở lại cuộc sống. Đây là cơ hội để nhận ra sự sống vĩnh cửu!” Họ trả lời, “Chúng tôi đã chết.” Và tôi giải thích, “Không, không phải vậy! Hãy thức dậy khỏi ảo ảnh về cái chết, nếu bạn chọn như vậy!” Khi thông điệp đó xuất hiện, nhiều người đã lấy lại hy vọng và trở lại cơ thể của họ.

Tôi nói với họ, “Hãy đi ngay bây giờ, mỗi người, hãy mang sự sống trở lại hành tinh của các bạn.” Khi họ nói họ không thể làm như vậy mà không có tôi, tôi nói với họ rằng tôi sẽ ở với họ một thời gian dài nữa và họ đã tăng lên sự tự tin về khả năng của họ để mang lại sự sống thay vì cái chết.

Từ đó đã có một sự lan tỏa của sự sống trải dài trên khắp hành tinh, và nhiều, nhiều người đã được cứu. Một số người nói, “Không, tôi không cảm thấy thích thú trong cuộc sống. Ở đây không có sự sống. Tôi nghĩ chỉ có cái chết thôi.” Nếu chúng tôi không thể cho họ thấy cuộc sống theo cách họ có thể chấp nhận, thì chúng tôi để họ được tự do. Chúng tôi biết dần dần họ sẽ được biết chỉ có cuộc sống vĩnh cửu ở khắp mọi nơi trên mọi cấp độ.

Chúng tôi đã cứu hàng ngàn, sau đó một triệu, hai triệu, ba triệu, và đó là tất cả những người được cứu. Phần còn lại đã rời đi, nhưng bây giờ chúng tôi có ba triệu linh hồn sống trên hành tinh đã thức tỉnh với nhận thức về sự sống vĩnh cửu.

Chúng tôi nhận thấy có một sự tăng cường tính sáng tạo trên hành tinh này. Hầu hết họ là những người phụ nữ đã cởi mở về nhận thức, và do đó tỷ lệ sinh bắt đầu tăng lên đáng kể.

Tôi đã nói với mọi người, "Bây giờ sẽ rất dễ có con; nó sẽ không khó khăn hoặc đau đớn. Bây giờ có rất nhiều, nhiều trẻ em muốn đến với hành tinh của sự sống này! Các bà mẹ sẽ đơn giản nghỉ một ngày để có con và sau đó trở về cuộc sống thường ngày của họ mà không mất đi sức khỏe hay năng lượng. Con đau sinh nở bây giờ đã không còn!"

Tôi đề nghị rằng có một hệ thống chăm sóc trẻ em được thiết lập để cho phép tất cả người lớn có được loại công việc mà họ mong muốn. Những người thích nuôi dưỡng và dạy dỗ trẻ em sẽ chăm sóc cho nhiều, nhiều những đứa trẻ nhỏ đang đến với hành tinh của sự sống này. Hành tinh bây giờ sẽ thu hút nhiều, nhiều linh hồn mới bởi vì một kết nối nhất quán đã được thực hiện giữa ý thức tổng thể của hành tinh và tất cả các cấp cao hơn. Nói cách khác, cái chết không còn tồn tại trong sự sống và cuộc sống trên hành tinh. Những đứa trẻ bây giờ được sinh ra sẽ rất, rất có ý thức. Nhiều người trong số họ là cặp song sinh. Một chương trình đào tạo toàn diện đã được thiết lập cho họ, và hành tinh trở nên hưng thịnh.

Trong số rất nhiều linh hồn mới đến, có một số linh hồn là những người đã bỏ lại cảm giác chỉ có cái chết. Sau khi trải qua một cuộc thanh lọc ở cấp độ bên trong, họ đã tiến thêm một bước trong sự hiểu biết của họ và bây giờ đã trở lại hành tinh với nhiều hy vọng hơn. Họ sẽ thấy được nếu họ thực sự hiểu được làm thế nào để sống. Bây giờ họ được bao quanh bởi một bầu không khí với sự tích cực ngày càng gia tăng để tạo ra những cấp độ mới mà sự sống có thể.

Ở mọi nơi ý thức ngày càng tăng lên. Đã có những đột phá khoa học, những cuốn sách tuyệt vời được viết, âm nhạc tuyệt vời được sáng tác, những bức tranh đẹp được vẽ, thường xuyên nhảy múa và ca hát trên đường phố - một sự tán dương không ngừng về sự sống! Họ hát về sự sống. Một cảm giác kỳ diệu đã được sinh ra trên hành tinh này. Sự đánh giá cao cơ hội được sống cùng nhau trong sự hòa hợp và hòa bình đã được tận hưởng chưa từng có. Tất cả những điều này xảy ra bởi vì họ đã chấp nhận sự sống và giải phóng ảo giác cũ, đó là cái chết.

Tôi ở lại và quan sát hành tinh này qua nhiều thế hệ. Cuộc sống đã thực hiện một bước nhảy vọt đến một mức độ rõ ràng và tuyệt vời hơn. Hành tinh đã trở thành một người đi đầu và có lẽ là một trong những hành tinh ý thức nhất trong toàn bộ khu vực thiên hà này.

Quay trở lại mức độ của vòng tròn, tôi cảm thấy có đặc ân khi có cơ hội này và biết rằng những linh hồn từ hành tinh này giờ cũng đi sâu vào nhiều chương trình đào tạo tương tự như chương trình tôi đã chọn. Tôi biết những linh hồn này giờ đã hiểu rằng họ, cũng như hiểu biết của tôi, là một phần của kế hoạch lớn hơn của sự sống, được gọi là Sự Hợp Nhất, và cuộc hành trình này là vĩnh cửu - được sinh ra trong một cấp độ mới của sự sống!

Chương 12

Tôi thấy ngôi nhà của tôi là một túp lều nhỏ không quá xa bờ biển và tôi sống ở đó với vợ tôi. Ký ức của tôi nói: “Chúng tôi già rồi. Chúng ta đã sống cuộc sống này trong một thời gian dài.” Tôi nhìn vào cơ thể vật chất của mình, và, vâng, nó có vẻ nhăn nheo và khá già. Tôi nghĩ, “Điều này là không cần thiết,” và tôi đã thay đổi các tế bào. Tôi đã thay đổi các ký ức. Tôi đã thay đổi cấu trúc này thành một cấu trúc có rung động cao hơn. Tôi bước vào túp lều, và vợ tôi không biết tôi, nhưng tôi nhẹ nhàng chỉ cho cô ấy cách mà cô ấy cũng có thể làm để thay đổi. Và khi chúng tôi thực hiện cùng nhau, cô ấy đã nhận ra tôi, chúng tôi đã trẻ lại một lần nữa.

Bây giờ bạn bè của tôi cũng không nhận ra chúng tôi, nhưng dần dần tôi đã giúp họ thay đổi, cũng trở nên trẻ trung và tràn đầy sức sống. Một ngày nọ, một người đàn ông đến với chúng tôi và nói, “Tôi đã nghe nói rằng bạn đang thay đổi mọi người. Bạn thực sự đã tìm thấy suối nguồn trẻ!”

Tôi cười và nói, “Có lẽ. Bất cứ ai cũng có thể có nó. Nó đơn giản chỉ là vấn đề giúp các tế bào nhớ lại tuổi trẻ của chúng.”

Anh ta nói với tôi rằng nhà vua muốn gặp tôi, và tôi nghĩ, “Tốt, bây giờ chúng ta sẽ giúp mọi người để trở nên trẻ hơn!” Nhưng nhà vua lại có ý tưởng khác. Ông ta đã giam tôi, và tôi đã cho ông ta biết rằng tôi có thể rời khỏi nơi đó bất cứ lúc nào tôi muốn. Tôi ở lại vì tôi muốn nói chuyện với ông ta.

Khi tôi chờ đợi, tôi nhận ra rằng nhà vua đã bị bệnh. Ông ta bị bệnh về máu, ngày càng nặng hơn và rất đau đớn. Ông ta được các bác sĩ của mình điều trị và những người này không thể hiểu được tôi đã làm cách nào để giúp mọi người, và do đó họ coi tôi là mối đe dọa với họ. Họ nói với nhà vua rằng tôi là một phù thủy và rằng ông ta nên loại bỏ tôi.

Nhà vua đang đau đớn đến mức cuối cùng ông ta cũng đã đủ tuyệt vọng để nói chuyện với tôi. Khi tôi bước vào phòng của ông ta, tôi có thể cảm thấy cơ thể ông ta đang cầu xin tôi để chữa lành cho nó.

Tuy nhiên, tôi biết điều quan trọng là ông ta phải yêu cầu để được trợ giúp. Tôi nói với ông ta, “Ngài có muốn sống không?” Ông ta không trả lời tôi. Nhưng ông ta đã cho tôi nhìn thấy các triệu chứng bệnh của ông ta theo nhiều cách. Một lần nữa tôi hỏi ông ta, “Ngài có muốn sống không?” Một lần nữa, ông ta tránh câu trả lời. Tôi nói, “Sao ngài không trả lời tôi?” Ông ta trở nên rất tức giận và nói, “Người không có quyền hỏi ta. Ta là vua! Bác sĩ của ta mới là đúng. Người là một phù thủy và ta phải giết người!”

Tôi cười và nói, “Ngài không thể giết tôi. Tôi tin vào sự sống, và ngài không thể giết được sự sống.”

Ông ta trông bối rối và nói, “Chúng ta đã thấy về điều đó.” Rồi một cơn đau do co thắt mạnh làm rung lắc ông ta và ông ta gục xuống.

Hai chúng tôi ở một mình vì ông ta đã yêu cầu các lính canh của mình rời đi. Tôi biết rằng việc ông ta cho phép họ đi là một lời cầu xin cơ bản để được giúp đỡ, và như vậy, nhẹ nhàng, tôi ôm ông ta và chờ đợi. Dần dần, cơn co thắt đã giảm đi và ông ta bắt đầu khóc trong vòng tay của tôi như một đứa trẻ.

Ông ta nói với tôi, “Ta là một người bị giam cầm ở đây. Ta là vua.”

Tôi băn khoăn và nói, “Nếu ngài là vua, làm sao ngài có thể bị giam giữ?”

Ông ta nói, "Ta không muốn làm vua." Và ông lại khóc. Khi cơn co thắt của cơn đau di chuyển qua ông, tôi giữ ông cho đến khi ông trở nên bình tĩnh. Ông ta nói, "Cha ta là một vị vua trước ta, và do đó kể từ khi ta được sinh ra, số phận của ta là trở thành nhà vua. Ta không muốn! Ta ghét nó!"

Tôi nói với ông ta, "Tại sao ông không muốn làm vua?"

Ông ta trả lời, "Đó không phải là loại cuộc sống mà ta đã chọn. Ta không muốn nó."

Tôi nói với ông ta một cách nhẹ nhàng, "Có lẽ ngài đang biết được rằng có thứ gì đó lớn lao hơn bản thân chúng ta đã giúp chọn vai trò cho chúng ta trong đời sống này."

Ông ta trông bối rối và nói, "Ta không hiểu. Đó chỉ là rác rưởi. Ta không đồng ý với điều đó. Ta có sự lựa chọn. Ta muốn thực hiện một lựa chọn khác. Ta không muốn làm vua."

"Ngài có con trai không?"

"Có, nó vừa được sinh ra." "Liệu nó có phải sẽ là một vị vua nối dõi ngài không?"

"Tất nhiên, đó là số mệnh của nó."

"Ngài cảm nhận thế nào về chuyện con trai ngài sẽ trở thành một vị vua?"

"Đó là điều đúng đắn và điều đó tốt cho nó. Đó là vận mệnh của nó."

"Ngài có nghĩ cha mình cũng cảm thấy như vậy về ngài không?" Ông ta dừng lại và nghĩ, rồi ông ta bắt đầu khóc. Nhưng lần này tiếng khóc là một sự giải phóng! Ông ta khóc và khóc trong vòng tay tôi, và tôi để ông ta khóc, biết rằng nó đã tẩy rửa đi những cảm giác thất vọng và mất mát mà ông ta có trong chính bản thân mình. Cuối cùng ông ta nói, "Ta nghĩ, có lẽ, ta cảm thấy ta có thể không phải là một vị vua tốt."

Và tôi nói với ông ta, "Tại sao lại không?"

"Ta không biết. Ta không nghĩ rằng ta cảm thấy tốt về bản thân mình." "Có lẽ là không, nhưng ngài là ai?"

"Ta là vua."

"Có phải ngài xứng đáng làm vua đúng không?" "Đúng, tất nhiên rồi." "Ngài là ai?"

"Ta là vua."

"Vậy ngài xứng đáng chứ?"

Trông ông bối rối và nói, "Anh đang cố gắng làm ta bối rối! Ta không thực sự hiểu lắm. Ta chỉ đang cố gắng tìm ra câu trả lời cho câu hỏi trước của anh!"

Một cách nhẹ nhàng, tôi tiếp tục giữ ông ta, vì ông ta dường như vẫn muốn nói chuyện với tôi. Cuối cùng ông ta nói, "Điều gì xảy ra nếu ta muốn trở thành một vị vua?"

Tôi nói, "Vâng, chuyện gì sẽ xảy ra nếu ngài lựa chọn như vậy?"

"Ngài có nghĩ rằng nó sẽ là một điều tốt?" "Đúng vậy không?"

Ông ta nghĩ về nó một lúc rồi nói, "Đúng, điều đó có thể thay đổi vài thứ. Anh có nghĩ như vậy không?"

Tôi đồng ý với ông ta rằng nó có thể. Tôi nói, "Ngài cảm thấy thế nào khi mọi người đến và yêu cầu giúp đỡ?"

Ông ấy nói, "Ta nghĩ đó là một mối phiền toái, vì nó lấy đi thời gian của ta. Nó khiến ta không thể sống theo cách ta muốn. Nó lấy đi tự do lựa chọn của ta."

"Thật vậy chứ? Nó có phải sự thật?" Một lần nữa, ông ta trông bối rối, nói: "Nếu một người phụ nữ trẻ đến với anh và cô ấy đã bị tổn thương bởi chồng cô ấy, và anh có giải quyết tranh chấp đó, anh thấy chuyện đó như thế nào?"

Ông ấy nói, "Họ đang sử dụng thời gian của ta." "Đúng, nhưng họ đang sử dụng nó cho việc gì?" "Để giải quyết tranh chấp."

"Phải, và tranh chấp là gì?"

"Đó là khi mọi người không thể thỏa thuận làm thế nào để sống cùng nhau."

"Ngài sẽ làm gì với cuộc sống của ngài nếu ngài không phải là vua?" "Ta muốn trở thành một bác sĩ."

"Thật vậy chứ? Điều đó sẽ tốt đẹp, phải không?" "Đúng vậy, và ta muốn nó hàng ngày."

"Bác sĩ sẽ làm gì?"

Ông ta đáp lại với sự kinh ngạc lớn lao, "Họ là những người chữa lành! Ta muốn trở thành một người chữa lành."

Tôi nói với ông ta, "Nếu ngài giải quyết tranh chấp, ngài có chữa lành gì không?" Và ông ta nhìn tôi một cách lạ lùng, một chút bối rối, và rồi ông ta bắt đầu suy nghĩ. Tôi giữ ông ta khi ông ta nghĩ.

Rồi ông ta nói, "Ta có thể là một nhà chữa lành thông qua vai trò là một nhà vua hay sao?"

Tôi mỉm cười với ông ta và nói, "Ngài biết đấy, Sự Hợp Nhất giúp chúng ta theo những cách mà chúng ta không thể luôn thấu hiểu được. Nhưng nếu số phận của ngài là một người chữa lành, thì, bạn tôi, ngài là một người như vậy!"

Ông ấy ngủ một chút trong vòng tay tôi, và khi ông tỉnh dậy tôi có thể cảm thấy ông ấy đã có một sức lực mới. Trái tim ông ta đã lắng nghe và đáp lại một chút. Bây giờ ông ta đạt được một sự hiểu biết rõ ràng về người mà ông đã là.

Tôi hỏi ông ta, "Ngài có muốn được chữa lành không?" "Có!" Ông ta trả lời.

Một lần nữa tôi hỏi, "Ngài là một người chữa lành?"

Ông ta suy nghĩ một lúc lâu và nói, "Phải!"

"Ngài là một người chữa lành, và tôi có thể mang tới Sự Hợp Nhất thông qua trái tim tôi. Hãy để chúng tôi cùng chữa lành cho ngài!" Và chúng tôi đã làm điều đó. Ông vẫn là vua, mạnh mẽ trong

nhận thức về mục đích của mình. Bây giờ ông ta biết rằng việc trở thành vua đã được chọn cho ông ta bởi một điều gì đó lớn hơn bản thân ông ta và mong muốn trở thành một người chữa lành của ông ta đã được thỏa mãn trong vai trò đó.

Khi tôi rời khỏi hành tinh không lâu sau khi thảo luận với nhà vua, tôi biết ông và nhiều người khác bây giờ đã hiểu rằng cuộc sống là một quá trình nuôi dưỡng sự sống, không phải là một quá trình tạo ra bệnh tật và lão hóa. Ngoài ra, nhiều người đã nhận ra rằng có một hệ thống hướng dẫn cao hơn mang lại định hướng có chủ đích cho cuộc sống của chúng ta.

Chương 13

Ánh sáng mặt trời rất ấm áp và tôi biết tôi đã nằm ở đó một khoảng thời gian. Tất cả xung quanh tôi ánh sáng bị cuộn lại, tạo ra những hoa văn đẹp khi nó hiện trên da của tôi. Những người khác đang xem những điều này, họ bị cuốn hút bởi chương trình ánh sáng được pha trộn thành một màn trình diễn ngoạn mục hơn bao giờ hết. Tôi kêu lên, “Thời gian!” Và đứng dậy khỏi bụi mà tôi đã nằm đó trong hai ngày.

Mọi người đã khóc, “Không, đừng đứng dậy. Chúng tôi muốn nhiều hơn thế nữa!” Tôi vẫn tiếp tục đứng dậy và rời khỏi vị trí trung tâm. Phần tiếp theo sẽ là những gì tôi sẽ phải làm ngay bây giờ. Những ảnh hưởng của hai ngày qua về cơ bản là tuyệt vời và chắc chắn là rất mạnh mẽ, nhưng tôi đã học được rằng phần còn lại sau đó là rất thiết yếu.

Tôi nhìn ra những người khi họ bắt đầu rời đi và cảm thấy tình yêu dành cho họ. Họ chưa hiểu đầy đủ về các nghi lễ này nhưng chắc chắn họ thích chúng và được hưởng lợi từ việc ở đó trong thời gian khi ánh sáng thẩm thấu qua họ..

Da của tôi thực sự vẫn còn đang phát sáng, cảm giác ấm áp từ sức mạnh liên tục của mặt trời và sự thăm dò mạnh mẽ. Tôi biết đó là thời gian phục hồi và nó sẽ mang lại những viễn cảnh, và tôi mong chờ những điều này rất nhiều! Khi tôi di chuyển vào căn phòng nhỏ kế bên, họ bắt đầu kéo tôi lên máy ghi hình để những hình ảnh này có thể được lưu giữ và bảo vệ an toàn.

Một viễn cảnh đã bắt đầu. Một bức tranh toàn cảnh màu sắc xung quanh tôi cho thấy phần thảm thực vật của một khu rừng và tôi ngửi thấy mùi hoa, hương thơm và sự ngọt ngào. Tôi biết rằng bước lên cây Sweala là không được phép. Tôi đã di chuyển rất cẩn thận giữa những cây đang phát triển rất mạnh mẽ, tìm kiếm một loại thảo dược tuyệt vời có thể cứu mạng bạn tôi. Thời gian là quan trọng và tôi biết rằng anh ấy cần thuốc ngay bây giờ. Lo lắng và thận trọng, tôi đã tìm kiếm, cho đến khi nó có, cây Sweala đẹp và mạnh mẽ. Nó tỏa ra sức mạnh. Tất cả xung quanh nó, những cây khác phản ứng lại, nghiêng về phía nó, trợ giúp cho sự phát triển của nó. Đôi khi nó ăn phải các cây xung quanh để phát triển và mở rộng.

Khi tôi đến gần cây Sweala, nó gọi tôi một cách nhẹ nhàng. Nó biết điều tôi muốn, đã phán đoán và chuẩn bị thuốc thích hợp. Tất cả những gì tôi phải làm là tiếp cận nó và đặt thùng đựng bên dưới nó, và biết liều lượng chính xác chảy vào nó. Khi nó đã đầy, tôi rút nó ra khỏi cây. Tôi đã cảm ơn cây Sweala bằng cách đặt bàn tay của tôi gần nó và vuốt ve trường hào quang của nó. Bằng cách này, bất kỳ sự suy giảm năng lượng của cây đã được không chế. Tôi cảm thấy tình yêu và lòng từ bi đến từ cây và tôi đã gửi lời cảm ơn bởi sự đóng góp tình yêu của nó.

Xung quanh tôi khu rừng đang hát. Di chuyển trên một làn gió nhẹ nhàng, nó hát về vẻ đẹp, nó hát chỉ để thể hiện niềm vui. Những âm thanh rục rờ thấm nhuần khắp mọi nơi, và tôi biết mục đích của những âm thanh đầy sức sống này là giúp cho việc chữa lành được thuận lợi hơn. Âm thanh ngày càng phát triển mạnh mẽ hơn và mạnh mẽ hơn khi tôi đi đến nơi bạn tôi đang nằm, anh ấy đang thở nặng nề và ngực phập phồng. Khi tôi cúi xuống, tôi nhận ra vẻ ngoài căng thẳng của anh ấy và biết rằng không còn nhiều thời gian nữa! Tôi đặt chất lỏng từ cây Sweala vào vị trí và nâng anh lên để anh có thể uống nó. Anh chỉ có thể nuốt một chút và phải đợi giữa hai ngụm. Khi anh nghỉ ngơi, những âm thanh xoáy lên và hợp nhất cùng nhau vào một tâm điểm để anh ấy cũng thấy được nó một cách sâu sắc.

Tôi quan sát anh rất kỹ và thấy những thay đổi bắt đầu. Khi anh tiếp tục uống và hấp thụ âm thanh, các đường nét căng thẳng trên khuôn mặt anh bắt đầu giảm đi. Hơi thở của anh trở nên nhẹ nhàng và

ít khó khăn hơn. Anh mở mắt và nói với tôi, “Cảm ơn anh, cảm ơn anh rất nhiều. Bây giờ tôi cảm thấy khá hơn.” Tôi bảo anh nằm yên lặng và đừng cử động ngay lúc này.

Đột nhiên anh ấy hét lên, “Tôi có thể thấy màu sắc! Chúng xoáy lên ở khắp mọi nơi. Tôi cũng có thể cảm thấy màu sắc. Những màu sắc đang mang tôi đi.” Đột nhiên, anh đã biến mất! Tôi không thể tin những gì tôi thấy. Tôi nhìn xuống nơi cơ thể của anh ta đã biến mất, và nó không có ở đó. Làm thế nào có thể một điều như vậy đã xảy ra? Tôi không biết. Tôi không hiểu.

Ngay sau đó anh ấy nói với tôi rằng, "Tôi đã trở thành một phần của âm thanh, một phần của gió. Hãy tìm tôi như một phần cơ bản của khu rừng bây giờ. Đừng lo lắng cho tôi. Tôi thực sự sống theo cách mà tôi chưa từng có trước đây. Cảm thấy tình yêu!" Đột nhiên, tâm trí của tôi đã tràn ngập tình yêu của anh và biết rằng những gì đã xảy ra là khát khao của anh ấy để được tự do mà nhờ đó đã biến đổi anh ấy đi vào thành một phần của một hình thái lớn lao hơn mà đã yêu thương và chữa lành cho anh ấy.

Tôi hỏi, "Tại sao bạn lại đi? Xin hãy giúp tôi hiểu điều đó."

Anh ta trả lời, “Tôi cảm thấy không còn hy vọng trong cuộc đời mình. Không có gì dành cho tôi ở đó. Gia đình tôi đã bị sát hại một cách bất ngờ, và còn một mình tôi đơn độc. Bây giờ tôi không đơn độc; Tôi là một phần của khu rừng, một phần của cái gì đó lớn hơn! Bạn có thể thấy tôi đã khao khát điều này biết bao nhiêu? Khao khát của tôi đã làm cho tôi bị bệnh. Khu rừng đã chữa lành cho tôi bằng thuốc từ cây Sweala và những âm thanh. Đổi lại tôi đã gia nhập vào rừng, trở thành một phần của nó. Bây giờ tôi cũng có thể chữa lành, và tôi sẽ làm như vậy.”

Tôi cảm thấy sức mạnh trong lời nói của anh ấy, và trong cơ thể tôi có thể cảm nhận được dòng chảy của việc chữa lành. Khi tôi cảm thấy nó di chuyển, tôi đứng dậy. Bây giờ tôi không còn đi trên bốn chân nữa - bây giờ tôi có thể đứng thẳng. Tôi cảm thấy cột sống của tôi thẳng lên. Tôi đã bị bẻ cong trong bốn mươi năm, và bây giờ tôi có thể đứng thẳng và cao. Quan trọng hơn, tôi cảm thấy như là một phần của khu rừng. Tôi biết tôi sẽ không biến mất vào nó, nhưng mỗi chiếc lá trên cây, mọi cây, theo nghĩa đen mọi phần của khu rừng đều hát bên trong tôi, và tôi ở trong đó! Tôi biết đây là Sự Hợp Nhất được thể hiện dưới hình thức này.

Khi tôi tỉnh dậy từ viễn cảnh này, tôi biết rằng chúng tôi đã ghi lại một trải nghiệm mà nhiều người có thể sử dụng để hiểu và thể hiện Sự Hợp Nhất dưới hình thức thông qua sức mạnh của khu rừng. Họ sẽ thực sự cảm thấy sức mạnh này di chuyển qua họ. Cơ hội này sẽ mở ra cho mỗi người khả năng tiềm ẩn của họ. Họ sẽ đạt được một tri giác lớn lao hơn của mục đích - mục đích của việc chia sẻ và được tự do thể hiện một cách độc đáo trong Sự Hợp Nhất!

Những viễn cảnh này được sử dụng như công cụ học tập, và sức mạnh của ánh sáng mặt trời đã cho chúng ta những chìa khóa cụ thể mà mọi người cần để phát triển trong sự hiểu biết của họ. Trong một hoặc hai ngày tới, chúng tôi sẽ ghi lại một vài trong số những viễn ảnh này. Mọi người sẽ đến đến thờ, và qua những ảo ảnh mà họ sẽ thấy! Họ sẽ nhìn thấy Sự Hợp Nhất và có được trải nghiệm vượt xa khả năng cá nhân của họ để có thể làm được như vậy. Khi họ trải nghiệm những viễn cảnh này họ sẽ bắt đầu hấp thụ những bài học mà mỗi người sẽ chạm tới.

Sau một phiên như vậy, họ rời đi rất lặng lẽ. Có một sự dịu dàng và có một ý thức mới mà trước đây họ chưa từng có. Thường thì họ nói với tôi, "Bây giờ tôi hiểu. Tôi thấy tôi là ai và tại sao tôi ở đây. Tôi cảm ơn bạn rất nhiều. Tôi thực sự biết ơn!" Hàng ngàn người đã được hưởng lợi từ những viễn cảnh này. Tôi biết rằng mục đích của tôi là mang những viễn ảnh qua bản thân mình để những người

khác có thể nắm bắt những nguyên tắc cơ bản của sự sống một cách rõ ràng hơn. Tôi đã được tặng một món quà như một công cụ để mọi người có thể học được từ nó.

Sau khi hoàn thành đoạn thu âm cuối cùng này, tôi đã đứng dậy. Ở khắp mọi nơi tôi nhìn có ánh sáng rạng rỡ xung quanh toàn bộ khu vực. Nó đập, thở - một luồng ánh sáng tuyệt vời! Tôi cảm thấy rất nhiều tình yêu chảy qua tôi mà nó tràn qua và trở thành một phần của ánh sáng rạng rỡ. Tôi biết tôi đã đạt được sự hiểu biết nhiều hơn sau mỗi lần những ảo ảnh này được tạo ra. Tôi thấy rằng mỗi nỗ lực tôi đã thực hiện để giúp đỡ mọi người cũng đã cho tôi một cái nhìn sâu sắc hơn trong cách thể hiện Sự Hợp Nhất. Nhận thức này trở thành tình yêu hân hoan mà tuôn chảy ra sự phong phú, hợp nhất tôi với mọi thứ ở mọi cấp độ của sinh mệnh.

Tôi đã là một phần của hành tinh này trong 400 năm, và khi tôi trở lại điểm nhận thức cao hơn trong vòng tròn, tôi thấy rằng rất nhiều, trong số 900.000 phần đã quay trở lại. Chỉ có một vài phần chưa trải nghiệm ở cấp độ vật lý. Tôi thấy một sự sinh ra đang diễn ra trong cái tổng thể lớn hơn của tôi, và rằng đây là một khởi đầu mới tuyệt vời. Tôi háo hức mong chờ nó, biết rằng những trải nghiệm lớn hơn đang chờ đợi trước mắt tôi.

Chương 14

Tôi đang trôi dạt một cách đầy dễ chịu và chưa nhận ra hành tinh này đang ở ngay phía bên dưới tôi. Nhẹ nhàng nó gọi, "Hãy đến với tôi ngay bây giờ!" Không chỉ là tiếng gọi mà tôi còn thấy mình đang bị kéo xuống bề mặt. Nước bắn lên tung tóe! Tôi đã chạm tới bề mặt, nhưng thay vì mặt đất, tôi thấy mình trong một biển nước lớn kéo dài đến vô tận như tôi có thể thấy. Nước không lạnh, và tôi thích thú khi bơi xung quanh trong một lúc, quay người lại và ngửa lên, tôi trôi nổi trên mặt nước để nghỉ ngơi sau khoảng thời gian bơi lội đầy sung mãn.

Đột nhiên tôi thấy mình bị cuốn vào dòng chảy, nó nhanh chóng kéo tôi theo. Tôi không biết mình đang đi đâu, nhưng dường như tôi không có lựa chọn nào, vì vậy tôi chỉ thư giãn và cho phép nó chuyển động.

Phía trước chỗ tôi đang nằm là một cảnh tượng kỳ diệu! Giữa những màu vàng kim, cam và vàng ấm áp là một cấu trúc rất lớn - tôi không biết nó là gì - và tôi bị cuốn vào bên trong nó. Khi dòng nước di chuyển nhanh chóng qua cửa ra vào, tôi nghe thấy tiếng nhạc, và sau đó có tiếng cười. Rõ ràng những người khác đã có mặt ở đây. Bây giờ tôi có thể nhìn thấy họ! Tôi nằm trên một bệ nào đó mà đã xuất hiện từ lúc nào. Nó mềm mại và thoải mái, và nó di chuyển trên mặt nước.

Có nhiều người đang đứng ở cả hai phía của con kênh dẫn qua một cấu trúc to lớn, rạng rỡ. Mọi người đang gọi và có thể thấy rõ ràng là họ đang chào đón tôi. Tôi không hiểu họ nói gì cho đến khi tôi nhớ để điều chỉnh những thứ trong đầu mình; sau đó tôi nghe họ nói, "Chào mừng, Elysos, chào mừng! Chúng tôi đã chờ đợi sự xuất hiện của bạn trong 2.000 năm!" Tôi chỉ mỉm cười và gật đầu, không hiểu tại sao họ gọi tôi là Elysos và tại sao họ lại chờ anh ta.

Cuối cùng tôi đến một bến tàu, nơi cái bệ của tôi bị buộc vào và nhiều người giúp tôi bước lên mặt đất. Tất cả họ cúi sâu chào tôi như thể tôi là một vị vua. Tôi không biết tại sao lại như vậy hoặc phải làm gì. Tôi hỏi người đàn ông đang chỉ đường cho tôi, "Tại sao họ tôn vinh tôi bằng cách cúi chào, và tại sao họ gọi tôi là Elysos?" Ông cười vui vẻ và nói, "Bạn chưa thức tỉnh, phải không? Chúng tôi biết bạn là ai, tuy nhiên! Bạn là người sẽ cứu hành tinh của chúng tôi khỏi bệnh dịch khủng khiếp đã quét qua vùng đất của chúng tôi!"

Chà, tôi không biết phải nói gì. Tôi không biết gì về lý do tại sao tôi ở đó hay về cách để cứu giúp bọn họ. Tôi bắt đầu nói với anh ta điều đó, nhưng chúng tôi đã đến nơi - một tòa nhà tỏa ra ánh sáng lung linh màu xanh rất đẹp - và anh ta dẫn tôi vào trong đó. Tiếp nối công vào là một cánh cửa khác, một lần nữa chiếu sáng với màu vàng kim, cam và vàng. Anh ta chỉ vào nó và nói, "Xin hãy vào đây, thưa ngài. Không ai có thể vào đó ngoại trừ là người sẽ cứu chúng tôi. Bằng cách bước vào cánh cửa này, ngài sẽ biết sứ mệnh thực sự của mình!"

Tôi đến gần ngưỡng cửa vì dường như không có gì khác để làm. Tôi chắc chắn không nhận ra vai trò của mình hoặc hiểu tại sao tôi lại ở đó. Khi tôi đến gần hơn, một tiếng động lớn bắt đầu, và đột nhiên trong cơ thể tôi, tôi có thể cảm thấy một sự ấm áp, một rung động thấm vào tận sâu bên trong tôi. Tôi cảm thấy thật tuyệt vời, và khi tôi đang thích nó, tôi nghe thấy một giọng nói bên trong nói, "Năm lấy tay cầm màu vàng và kéo nó về phía anh." Tôi nhìn quanh, thấy tôi bây giờ một mình, và biết người hướng dẫn bên trong tôi đang nói với tôi.

Đột nhiên, tôi nhớ cách mở cửa và làm như vậy. Tôi đã có được một sự kết hợp với thứ được lưu trữ bên trong tôi mà tôi dự đoán nó như là một chìa khóa của cánh cửa này. Nó vung mở ra và tôi bước vào.

Trước sự ngạc nhiên của tôi, những gì tôi nhìn thấy là một phòng thí nghiệm, rất đầy đủ và chắc chắn nó vượt xa khỏi sự hiểu biết của những người đơn giản kia. Một lần nữa, người hướng dẫn bên trong của tôi nói với tôi rằng, “Anh đã xây dựng nó trước khi anh đến, tạo ra kế hoạch ở đây để chuẩn bị cho những thay đổi về di truyền cần phải được thực hiện.” Giọng nói tiếp tục, “Kết nối chính bạn với người huấn luyện và bạn sẽ nhớ tất cả ngay thôi.”

Tôi tìm thấy một cái mũ sắt mà tôi biết là nó chính là người huấn luyện và đặt nó lên đầu. Đột nhiên tôi nhớ ra hoàn toàn lý do tôi đến với hành tinh này. Tôi biết tôi đã mang tới hành tinh này nhiều ý thức hay nhận thức hơn và điều đó sẽ hỗ trợ cho hành tinh này. Tôi cũng nhớ rằng tôi đã nhập (walked into) vào một người được gọi là Elysos và ông ấy là một nhà khoa học đang cố gắng giúp đỡ hành tinh của mình. Ông ấy và tôi đã có một chủ đích là tham gia cùng với nhau, với cấp độ ý thức của tôi để mang lại chất liệu nào đó mà ở đây đang cần tới. Tôi nhớ rằng đã có một quyết định chuyển giao về di truyền học từ một hành tinh đã tiến hóa hơn mà có chất liệu Gen đặc biệt có thể sử dụng, mà nó là hy vọng để giúp những người này sống sót. Tôi đóng một vai trò sống còn cho quá trình chuyển giao này. Bằng cách kết hợp với một phụ nữ trên hành tinh này, chúng tôi sẽ tạo ra một đứa trẻ có các cặp nhiễm sắc thể mới, mà nó sẽ dẫn đến việc sản xuất được chất liệu protein bị thiếu trong hệ thống mã hóa di truyền.

Tôi biết tôi phải tìm đúng người phụ nữ này, là người cũng đã đến theo cách đặc biệt để hợp lại với tôi. Tôi không biết là cô ấy có không nhớ ra vai trò của mình hay không hoặc là tôi sẽ phải tìm cô ấy và đánh thức cô ấy. Tôi quyết định xây dựng một cây đuă phép thuật mà tôi có thể sử dụng để chạm vào những người phụ nữ trên hành tinh mà không làm tổn thương họ nhưng nó sẽ cho tôi biết người phụ nữ mà tôi đang tìm kiếm. Cây đuă phép thuật này được xây dựng dễ dàng trong phòng thí nghiệm hoàn chỉnh của tôi. Sau đó tôi đi qua cánh cửa vàng kim, đi ra ngoài một lần nữa giữa tất cả mọi người.

Họ đã tụ họp, hàng trăm người trong số họ, đang chờ tôi. Họ đứng dậy và cổ vũ, kêu tên tôi, “Chào mừng, Elysos. Cứu giúp chúng tôi, Cứu giúp chúng tôi!”

Tôi nói với họ, "Tôi đã đến để giúp các bạn, nhưng tôi đang tìm người phụ nữ sẽ giúp tôi. Các bạn có biết cô ấy là ai không?" Tôi lại gọi, “Mọi người có biết người phụ nữ tới để giúp tôi đang ở đâu không?” Không có câu trả lời. Không ai biết. Tôi nói với họ một cách nhẹ nhàng rằng tôi phải kiểm tra tất cả những người phụ nữ để tìm một người tôi cần. Tôi đã nói với họ rằng nó sẽ không đau đớn, và vì vậy tất cả phụ nữ bắt đầu xếp hàng để gặp tôi khi tôi chạm vào họ bằng cây đuă phép thuật của tôi. Tôi tiếp tục một thời gian dài cho đến khi tôi chạm vào tất cả những người phụ nữ. Không ai trong số họ là người phù hợp.

Tôi nói với mọi người, "Bạn phải giúp tôi tìm đối tác nữ của tôi." Vì vậy, những lời nói của tôi đã được gửi đi tới tất cả phụ nữ trên hành tinh hãy đến gặp tôi. Trong nhiều ngày và nhiều ngày, tôi đã kiểm tra tất cả những người phụ nữ đó và vẫn không tìm thấy người tôi tìm kiếm.

Vài một buổi sáng sớm tôi thức dậy và biết vào ngày hôm đó tôi sẽ tìm được đối tác của tôi. Tôi rất hào hứng, biết rằng ngoài việc hỗ trợ hành tinh xinh đẹp này, tôi sẽ tìm thấy một sự khẳng định yêu thương về tình yêu và sự kết hợp với người sẽ hỗ trợ cho sự phát triển và hiểu biết của tôi. Tôi đã đi để tìm thấy tình yêu của tôi. Tôi nhớ rằng đã lâu, rất lâu trước đây khi tôi là một phần của một hành tinh mà tôi đã có rất nhiều tình cảm yêu thương, nhưng tôi biết rằng với việc tham gia mục đích lần này sẽ vượt xa mọi trải nghiệm trước đó. Nó theo nghĩa đen sẽ là một trải nghiệm “Adam và Eve” để tạo ra một giống dân mới, tiến hóa hơn cho hành tinh này.

Tôi rất phấn khởi khi đi ra ngoài giữa tất cả mọi người. Họ gọi tôi đến với con kênh, và nổi lên trên con kênh là người phụ nữ đáng yêu nhất mà tôi từng thấy. Cô đang ngủ, mái tóc vàng của cô trải ra trên làn da đẹp và mịn màng của cô. Cô ấy gọi tôi nhớ đến một nàng công chúa đang ngủ đang đợi một nụ hôn đánh thức cô ấy dậy. Tôi tự nhủ: “Tại sao không?” Và cúi xuống hôn cô. Một cái gì đó bên trong tôi nói, "Sử dụng cây đũa phép trên cô ấy trước tiên đã," nhưng tôi không thể chờ đợi. Tôi cần hôn cô ấy. Tôi hôn nhẹ nhàng lên môi cô. Cô ấy di chuyển một chút nhưng vẫn không thức dậy.

Một lần nữa tôi hôn cô và đặt cây đũa phép lên vai cô. Cô ấy đột nhiên thức dậy, đẩy tôi ra và nói, "Anh là ai và anh đang làm gì với tôi?"

Tôi nhận ra đây không phải là người phụ nữ tôi đang tìm kiếm, hoặc ít nhất cây đũa phép đã không cho thấy cô ấy là người được chọn. Tôi rất bối rối; đây là người phụ nữ tôi yêu. Tôi sẽ không từ bỏ cô ấy! Tôi nhận ra rằng những cảm xúc của tôi thực sự cần có cô ấy, ngay cả khi cô ấy không phải là "Eve" mà tôi đang tìm kiếm.

Tôi nhẹ nhàng nói với cô ấy: “Đừng sợ. Không ai làm hại em. Sao em lại đến đây?”

Cô nhìn tôi và bật khóc, nói, “Tôi đã mất tất cả mọi người trong cơn bệnh dịch. Tôi nhảy xuống nước để chấm dứt cuộc sống của mình và thấy mình được mang theo bởi dòng nước. Tôi không nhớ gì khác.”

Tôi ôm lấy cô ấy trong vòng tay của tôi, nói, “Anh sẽ chăm sóc em. Đừng lo lắng.” Tôi tìm cách làm dịu nỗi sợ của cô ấy. Tôi đưa cô ấy đến tòa nhà của tôi, cố gắng đưa cô ấy qua cánh cửa vàng, nhưng nó không mở khi cô ấy trong vòng tay của tôi. Tôi đặt cô ấy xuống một cách nhẹ nhàng, nói với cô ấy tôi sẽ quay lại ngay. Tôi bước vào cánh cửa phòng thí nghiệm, đưa người huấn luyện lên trên đầu, và hỏi liệu đó có phải là người phụ nữ tôi đang cần không. Nó nói với tôi, “Không, cô ấy không phải là người anh cần, và anh phải để cô ấy đi. Anh không thể ở bên cô ấy mà không làm rối loạn mục đích của anh.”

Tôi kéo văng người huấn luyện viên ra khỏi đầu và vội vã trở lại cửa và khóc, “Tôi không quan tâm! Tôi yêu cô ấy! Tôi sẽ có cô ấy! Tôi sẽ! Tôi sẽ!” Khi tôi ôm cô ấy vào vòng tay của tôi, cánh cửa vàng biến mất, và ở vị trí của nó là một chiếc cúp lều nhỏ được làm bằng gỗ tròn. Tôi đưa cô vào trong cúp lều, nhẹ nhàng đặt cô lên giường bên trong.

Khi tôi nhìn cô ấy, tôi biết tôi yêu cô ấy hơn tôi từng yêu trước đây. Tôi nhìn chăm chăm vào vẻ đẹp của cô ấy, vuốt nhẹ cô ấy. Cô ấy dường như cũng muốn tình yêu của tôi, đáp lại những sự làm thân của tôi. Tôi khám phá cơ thể của cô ấy, trân trọng mọi đường cong đẹp đẽ, sự mềm mại của cô ấy khiến tôi càng thêm hứng khởi. Trong suốt ngày hôm đó, chúng tôi thì thầm tình yêu của chúng tôi với nhau, khám phá cơ thể của nhau nhiều lần, dường như không bao giờ nhận được đủ, luôn cần nhiều hơn nữa.

Cuối cùng, hoàn toàn kiệt sức, chúng tôi ngủ thiếp đi. Tôi ngủ sâu cho đến khi một giấc mơ làm tôi thức giấc.

Tôi mơ thấy mình rơi xuống giếng, rơi xuống, rơi xuống, rơi xuống. Trời ngày càng tối hơn và tối hơn. Ở phía trên tôi nghe thấy tiếng gọi, “Quay lại, quay lại!” Tôi cứ cố trèo lên tường, nhưng chúng quá dốc, và tôi cứ tiếp tục rơi xuống sâu hơn. Tôi thức dậy run rẩy. Tôi chỉ ở có một mình. Cô ấy đã đi đâu? Tôi nhìn quanh và không thể tìm thấy cô ấy. Thêm nữa, tôi đã bối rối. Chúng tôi đã đi ngủ trong cúp lều nhỏ, nhưng tôi đã thức tỉnh để thấy mình ở ngay bên ngoài cánh cửa vàng. Chuyện gì đã xảy ra?

Tôi nhanh chóng ra ngoài và hỏi cô ấy đi đâu. Mọi người dường như bối rối bởi câu hỏi, nói rằng họ đã không thấy ai cả. Tôi đã rất bối rối và tìm kiếm cô ấy cả ngày. Cuối cùng, tôi một lần nữa bước vào phòng thí nghiệm, đặt lên người huấn luyện và hỏi, "Cô ấy đâu rồi?"

Tôi nhận được câu trả lời, "Cô ấy đã đi. Cô ấy là một ảo giác, một phần quá khứ của bạn. Cô ấy chưa bao giờ là thật. Ảo giác này cần được buông bỏ để bạn hoàn thành mục đích của mình trên hành tinh này. Bây giờ bạn phải giải thoát khỏi cô ấy để phụng sự kế hoạch."

"Có chuyện gì với người tôi yêu?" Tôi hỏi.

"Không có gì. Đó là cách bạn yêu cô ấy. Đó là từ mức độ ý chí - niềm đam mê của bạn và mong muốn của bạn đối với cô ấy thực sự không liên quan gì đến tình yêu đích thực. Bạn có nhận ra điều đó không?"

Tôi đã rất tức giận, kéo văng người huấn luyện khỏi đầu và chạy ra khỏi tòa nhà. Tôi sẽ có cô ấy! Tôi sẽ! Không ai có thể giữ tôi khỏi cô ấy! Tôi chạy và chạy cho đến khi tôi không còn chạy được nữa. Tôi nằm trên mặt đất hoàn toàn kiệt sức.

Tôi nằm đó một thời gian dài, và dần dần tôi nhận ra những gì tôi đã làm. Tôi đã trở lại mảnh đất của nhu cầu và ý chí, vùng đất mà tôi đã cảm thấy tôi phải thực hiện điều này hoặc kia để hoàn thành cuộc đời của tôi. Tôi đã nhớ một thời gian dài trước đây trên cấp độ vật chất khi nhu cầu và mong muốn của tôi đã kiểm soát tôi. Mặc dù đôi khi cuộc sống thật tuyệt vời, nhưng tôi thường thấy mình đi theo những hướng làm rối loạn và hạn chế bản thân tôi. Tôi đã dần dần học được cách không có nhu cầu nhưng sẽ cần phải được định hướng bởi sự nhận thức toàn thể từ bên trong tôi. Tôi đã học được tình yêu ở một mức độ cao hơn, và sự hướng dẫn yêu thương này đã cho phép tôi ngày càng nhận thức được tiềm năng của tôi và cảm thấy ngày càng hoàn thiện hơn ở cấp độ hiểu biết cao hơn. Thật vậy, sự hiểu biết rằng mọi người đều là sự phản ánh toàn thể với mỗi người khác đã là một trong những nhận thức vĩ đại nhất của tôi!

Tất cả cùng một lúc tôi biết tôi phải buông bỏ nhu cầu đó. Tôi phải buông bỏ nhu cầu có cô ấy. Khi ý thức này tràn ngập qua tôi, một lần nữa tôi cảm thấy ấm áp trong trái tim mình, điều đã thực sự bị cắt đứt bởi nhu cầu của tôi. Tôi cảm thấy toàn thể Tôi biết tôi đã hoàn thành.

Đột nhiên, tôi nghe thấy tiếng cười nhẹ nhàng và nhìn lên. Người phụ nữ đứng trước mặt tôi, thậm chí còn rạng rỡ hơn trước. Tôi nghe thấy những từ "chạm vào tôi với cây đũa phép của anh." Tôi đã thực hiện và một tia sáng vàng xuất phát từ cây đũa phép, thật vậy nó làm nổ tung ánh sáng vàng kim theo mọi hướng.

Cô ấy nhìn tôi, nói, "Em vừa mới đến. Em biết anh đã từng sử dụng một phần của em trước đây. Anh đã được cho biết đó là ảo ảnh. Đó là một ảo giác bởi vì nó không trọn vẹn. Hãy để em cho anh thấy tình yêu trọn vẹn là gì." Cô dẫn tôi trở lại cánh cửa vàng. Nhẹ nhàng cô mở nó ra và dẫn tôi vào trong. Chúng tôi ngồi lại với nhau, tất cả đã được chuẩn bị sẵn sàng cho chúng tôi trong kế hoạch. Khi chúng tôi đến với nhau bằng tình yêu của chúng tôi, tôi cảm thấy sự hợp nhất và toàn vẹn, cái mà đã nói với tôi qua tình yêu mà chúng tôi đã chia sẻ cùng nhau. Tôi thì thầm với cô ấy, "Tha thứ cho anh. Anh cần em rất nhiều."

Cô an ủi tôi, nói rằng, "Đôi khi qua tình yêu của chúng ta và những cam kết của chúng ta, một cấp độ mới được sinh ra. Nó chỉ có thể được sinh ra bằng cách giải phóng mọi ảo ảnh cũ hoặc mức độ hiểu biết không trọn vẹn. Mặc dù anh đã hợp nhất chính mình vào nhiều cấp độ trong Sự Hợp Nhất, nhưng những tàn dư cũ của nhu cầu và mong muốn, đó là những thứ mang tính cưỡng ép, phải được giải

phóng để anh thực hiện mục đích lớn lao hơn của anh như là một Hành Tinh Thượng Đế. Nó không phải là tuyệt khi chúng ta đã có thể giải phóng nó cùng với nhau sao? Chúng ta đã cùng nhau giúp đỡ hành tinh này, để tạo ra một khởi đầu mới cho nó và một sự hiểu biết lớn hơn thông qua việc chúng ta ở bên nhau. Anh có hiểu tình yêu đầy đủ hơn bây giờ là gì không?”

Tôi nhìn vào mắt cô ấy, nói, "Ừ, anh hiểu. Anh biết đó là khả năng tham gia cùng với những người khác mà họ là một phần tượng trưng khác của chính bản thân mình, đó là sự hợp nhất. Điều này cho phép tất cả ảo tưởng được giải phóng. Bằng cách sẵn sàng cho phép tham gia vào những gì đã hoàn thành, bằng cách kết hợp những gì được lựa chọn để cùng nhau hoàn thành kế hoạch của Đấng Sáng Tạo, anh luôn khám phá được những cách mới để yêu thương và ý nghĩa sâu sắc hơn về tình yêu.”

Chúng tôi đã hoàn thành sứ mệnh của mình bằng cách tạo ra giống dân mới mới trên hành tinh đó. Tôi phát hiện ra cô ấy cũng đang được đào tạo để trở thành một Hành Tinh Thượng Đế. Vì vậy, tôi đã phát hiện ra một đối tác với mục đích tương tự và một con đường song song. Chúng tôi chưa bao giờ ngừng giao tiếp. Chúng tôi có tình yêu với nhau mãi mãi. Chúng tôi tạo ra một khởi đầu mới trên mọi cấp độ - cho hành tinh đó, cho chính chúng tôi, và cho thiên cơ! Thiên Cơ - Kế hoạch luôn mang đến bước tiếp theo cho chúng tôi. Tất cả những gì chúng ta phải làm là sự hiến dâng cho khởi đầu mới.

Chương 15

Khi nhận thức của tôi trở lại vòng tròn một lần nữa, có một cảm giác rộng mở và tôi nhận ra tất cả các khía cạnh của tôi đã trở lại từ mức độ vật lý. Đường như có một lễ kỷ niệm đang diễn ra, và tôi cảm thấy và nhận ra sự hiện diện của nhiều bạn bè và những người thầy của tôi.

Mặc dù, tất nhiên, ngôn từ không được sử dụng nhưng sự giao tiếp đã dịch chuyển tới một cấp độ hoàn toàn mới với tự do và dễ dàng hơn. Tôi cảm thấy tất cả 900.000 phần của tôi bây giờ là đối tác bình đẳng trong nhiều dòng chảy của tính sáng tạo hình xoắn ốc quanh tất cả.

Tôi biết rằng bằng cách đi đến tất cả các hành tinh vật chất tôi đã thực sự đạt được trong sự hiểu biết của tình yêu vô điều kiện, và tôi cảm thấy thực sự biết ơn đối với tất cả những trải nghiệm tuyệt vời này. Chúng đều có ý nghĩa mà cuối cùng tôi đã chấp nhận tình yêu như là một chất liệu thấm nhuần vào bên trong tất cả mọi thứ mà tất cả chúng ta sống và hít thở.

Thật vậy, tình yêu là hơi thở của sự sống! Không có nó, chúng ta sống ở ngoại vi bên ngoài những khả năng của chính chúng ta, sẽ không có khả năng để hiểu một ai đó và chúng ta là gì. Duy nhất bằng việc nhận ra và thực hiện tình yêu một cách trọn vẹn, một người mới có thể thực sự thức tỉnh với sự sống và rộng mở của nó.

Khi tôi suy ngẫm về tình yêu, tôi bắt đầu nhận ra đây là lễ kỷ niệm tôi có được khi nhập trở lại vào vòng tròn của tôi, không chỉ là một sự kiện tạm thời để tôn vinh sự tiến hóa của tôi, mà bây giờ tôi đã bước vào sự tồn tại như nó thực sự là: một lễ kỷ niệm vĩnh cửu của sự sống! Nó tuôn chảy ra niềm hân hoan vô bờ bến, thấm đượm với tình yêu, và nhảy múa với rung động của sự nhiệt thành - một kính vạn hoa của lòng biết ơn, niềm hy vọng, sự tin tưởng, lòng từ bi và niềm vui, tất cả ở bên trong chu vi đang được mở rộng tới vô cùng của tình yêu vô điều kiện.

Tôi có thể cảm nhận tất cả phẩm chất của tình yêu trong trái tim tôi, một vài trong số đó tôi thậm chí không thể định danh; Tôi có thể cảm thấy chúng di chuyển trong Sự Hợp Nhất, và do đó trong cả tôi.

Tiếp tục xem xét tình yêu và chu vi đang tiến hóa của nó, tôi bắt đầu nhận thức được cấp độ của một sinh mệnh mà tôi đã không nhận ra trước đó. Khi nhận thức đã mở rộng của tôi được kết nối với một trung tâm rung động vàng kim đặc biệt, nó giao tiếp và giải thích cho tôi biết nó giáo viên mới của tôi và nó sẽ tiếp tục đào tạo tôi để trở thành một Hành Tinh Thượng Đế. Thật đáng yêu, nó nói rằng mặc dù bây giờ tôi đã có nhận thức nhiều hơn, tôi sẽ vẫn thực sự cần thức tỉnh nhiều hơn trước khi nhiệm vụ mới của tôi có thể bắt đầu.

Tôi đã được bảo rằng để chuẩn bị đầy đủ cho công việc mà tôi đã được chọn, bây giờ tôi sẽ đi đến một môi trường vật lý gần nơi tôi sẽ bắt đầu sự huấn luyện thực sự của mình. Tôi sẽ tạo ra một cơ thể vật lý thích hợp cho giai đoạn học tập này và sống bên trong nó. Theo cách này, tất cả các phẩm chất sâu sắc, sáng suốt trên cảnh giới vật lý đó sẽ có sẵn để hỗ trợ cho việc huấn luyện của tôi. Tôi đã được bảo rằng, mặc dù dĩ nhiên là tôi tồn tại trong môi trường vật chất nhiều, rất nhiều lần, nhưng đây sẽ là trải nghiệm học tập mạnh mẽ và sâu sắc nhất. Do đó tôi sẽ được chuẩn bị cho vai trò mới của mình.

Tiếp theo, tôi thấy mình đến với hành tinh Sao Kim (Venus) trong hệ mặt trời này. Như thầy của tôi đã giải thích, tôi cảm thấy một sự thâm nhập của ánh sáng vàng kim cuộn xoáy, và tôi đã được kéo sâu hơn và sâu hơn vào nó cho đến khi tôi trở lại mức độ vật lý. Tuy nhiên lần này tôi đã thấy mình trong một môi trường có cấu trúc tốt hơn, hay nó còn được gọi là chiều kích thứ tư. Mặc dù tôi đã

sống một thời gian ngắn ở cấp độ này, hầu hết các trải nghiệm vật lý trước đó của tôi đã có là những rung động nặng nề hơn hoặc là ở trong chiều kích thứ ba.

Khi tôi đáp xuống hành tinh này, tôi vẫn bị bao quanh bởi sương mù màu vàng kim, mặc dù lúc này đôi khi tôi có thể nhìn xuyên qua nó. Phong cảnh thật tráng lệ! Đây là một vùng đất của vẻ đẹp tuyệt vời không giống như bất kỳ đâu tôi đã thấy trước đây. Tôi thấy mình đứng trên một đồng bằng lớn với những cơn gió xoáy màu vàng kim di chuyển xung quanh. Tôi có thể thấy từ một khoảng cách rất xa, nhưng tôi nhận ra rằng để làm như vậy tôi phải kích hoạt con mắt thứ ba của mình. Hành tinh này đã đi xa hơn về bên ngoài của nó và có được khả năng pha trộn vẻ đẹp bên trong vào hình dạng vật lý của nó. Thật vậy, tôi rất vui mừng! Trước đây tôi chưa bao giờ đứng trên một hành tinh vật lý, đặc biệt là trong sự hiểu biết và sự phát triển của nó. Một cơn lốc xoáy vàng kim đã đưa tôi vào một tòa nhà rất lớn. Nhưng ngay cả điều này cũng khác với những gì tôi từng thấy ở cấp độ vật lý. Nó tỏa sáng ở mỗi độ bóng có thể, sắc độ và tông màu bên trong của mỗi màu sắc. Vẻ đẹp của nó không thể diễn tả thành lời.

Khi tôi tiếp cận một điểm sáng đặc biệt trong tòa nhà, tôi nhớ những gì mà thầy của tôi đã nói với tôi: “Bây giờ bạn có đặc quyền được gặp một bậc thầy Hành Tinh Thượng Đế vĩ đại nhất trong toàn thể hiện hữu. Sinh mệnh vĩ đại này đã đang giảng dạy trên hành tinh vật chất nhỏ bé này, nhưng ý thức của Anh ấy thực sự ở một cấp độ vũ trụ. Anh ấy có khả năng giảng dạy rất tốt vì Anh ấy thực sự hiểu và là hiện thân của toàn bộ thành phần của hiện hữu vật lý!” Anh ta tiếp tục, “Bạn có nhớ khi bạn trở lại với nhận thức về vòng tròn tượng trưng cho Sự Hợp Nhất và bạn có thể nhận ra Sự Hợp Nhất từ mọi quan điểm?” Tôi nói với anh ấy là tôi nhớ.

“Anh ấy sẽ giúp bạn đi sâu hơn vào trong sự hiểu biết của bạn, để tách rời những sự hiểu biết đó để nhận ra bất kỳ điểm nào không khớp hoàn toàn với nhau. Bạn sẽ loại bỏ tất cả sự kháng cự lại, cái mà có thể gây cản trở vai trò mới mà bạn đã lựa chọn.”

Tôi đã cân nhắc về điều này ngay khi tôi tiếp cận ánh sáng vĩ đại này. Tôi chắc chắn không nhận ra bất kỳ kháng cự lại nào, nhưng tôi mong muốn được khám phá sâu hơn mọi khía cạnh về sinh mệnh của tôi.

Tôi có thể cảm thấy tình yêu, lòng từ bi và sự hiểu biết của thầy tôi đã thấm nhuần vào tôi. Khi Ông ấy bắt đầu nói, tôi nhận ra rằng tôi đã nghe nó về mặt vật lý, cảm nhận nó về mặt tình cảm, và mở ra cho nó về mặt tâm linh. Ngoài ra, phản ứng tâm trí của tôi đã trở nên rõ ràng hơn. Vì thế tôi bắt đầu vươn tới một cấp độ hiểu biết mới thông qua mức độ tích hợp mạnh mẽ của Ông ấy.

Tôi được chào đón và cảm thấy như ở nhà. Tình yêu của Ông ấy vây quanh tôi, nhưng đồng thời Ông ấy đã nhẹ nhàng cho tôi thấy rằng ở đó có rất nhiều học viên khác đang hiện diện, quả thực hành tinh này đã tiếp tục là một thể hiện vật chất dành cho mục đích của các hoạt động đào tạo diễn ra trên nó. Tôi đã được cho thấy lịch sử của hành tinh này, quay trở lại với khởi đầu của sự tiến hóa của nó. Bây giờ tôi sẽ kể lại với bạn những gì tôi đã được biết. Câu chuyện này hiếm khi được kể, nhưng bây giờ tôi được phép nói với bạn.

Hành tinh nhỏ bé này được gọi là Sao Kim - Venus theo cách của của người dân sống trên Trái Đất và tên thật của nó là "Eysmnje." Điều này được phát âm là ice-mon-ya. Nó đã được chọn làm cơ sở giáo dục đào tạo nâng cao nhận thức ngay từ đầu hoặc thậm chí trước cả thời điểm nó được sinh ra về mặt vật lý. Câu chuyện được kể rằng Eysmnje là một phần của con mắt thứ ba hay luân xa trán của sự biểu lộ của Đấng Sáng Tạo và do đó được nhìn nhận như là ánh sáng một cách trực tiếp. Nó là một sự phóng chiếu trực tiếp của ánh sáng từ cấp độ NGUỒN - SOURCE!

Trong khi nó vẫn còn đang làm mát về mặt vật lý, có những phương tiện ánh sáng bay xung quanh, để khảo sát và lựa chọn địa điểm thực tế để xây dựng trường học và đền thờ để từ đó làm cơ sở đào tạo. Những cấu trúc này được đúc vào trạng thái gần như lỏng của hành tinh. Bảy ngôi đền và mười hai môi trường đào tạo đã được xây dựng. Mỗi cơ sở trong số này đều có một chức năng cụ thể mà tôi sẽ học cách sử dụng để hoàn thành khóa đào tạo của mình.

Khi hành tinh nguội đi, vương quốc thiên thần, được chỉ dẫn bởi một số sinh mệnh ánh sáng, bắt đầu quá trình chuẩn bị cho hành tinh để nhận nhiều, nhiều, nhiều học viên đến đó.

Để hành tinh hoàn thành nhiệm vụ của mình, nó sẽ phải đào tạo 6 tỷ linh hồn! Tuy nhiên, không phải tất cả những linh hồn này sẽ được huấn luyện theo cách giống nhau. Đối với một số người, Sao Kim sẽ giống như một cơ sở đào tạo mùa hè, nơi họ sẽ đến cho một khóa học ngắn và sau đó họ sẽ rời đi. Đối với những người khác, như tôi, hành tinh này sẽ trở thành một ngôi nhà vật lý trong một thời gian rất dài. Mức độ vật lý cho phép một sự thâm nhập sâu và hỗ trợ mỗi học viên để làm sạch và giải phóng tất cả những thứ cũ và những sự đề kháng còn ẩn dấu.

Có rất nhiều loại chương trình đào tạo khác nhau đã được bắt đầu trong bảy ngôi đền. Ban đầu chỉ có bảy trong mười hai môi trường đào tạo đã được xây dựng đã được sử dụng. Sau đó, năm trong số khác bắt đầu thu hút học viên. Nhiều sinh mệnh rất có ý thức, có khoảng 12.000, đã được gieo hạt lên Sao Kim khi nó đã sẵn sàng. Nhiều trong số họ đã có khả năng về ý thức để xây dựng cơ thể vật lý của mình và rời chúng bất cứ khi nào họ chọn. Khoảng một nửa số họ đến trực tiếp vào đền thờ, và một nửa còn lại đến các cơ sở đào tạo. Nhờ đó Sao Kim đã có đủ các giáo viên cần thiết để bắt đầu các chương trình đào tạo.

"Cuộc gọi" sau đó được gửi đi vào vũ trụ. Đây là một thủ tục rất thú vị, mà bây giờ tôi sẽ kể cho bạn. Một nhóm gồm mười hai người lãnh đạo tụ họp cùng nhau tại một trong những ngôi đền. Họ ngồi trong một vòng tròn lặng lẽ cho đến khi tất cả có thể cảm thấy năng lượng của nhóm bắt đầu di chuyển và cuộn xoắn theo đường xoắn ốc. Họ có thể cảm thấy Sự Hợp Nhất và biết bây giờ họ có thể đưa đến cho họ những người mà họ sẽ đào tạo. Nói cách khác, Sự Hợp Nhất sẽ mang đến cho Sao Kim những người phụng sự được cử tới mà họ có thể hưởng lợi từ việc đào tạo được mong chờ ở đó. Một số sẽ ở lại trong một thời gian dài; những người khác sẽ tiếp xúc trong một thời gian ngắn. Kế hoạch – Thiên Ý sẽ quyết định, và tất cả sẽ được hướng dẫn bởi những quyết định này.

Một lời kêu gọi sau đó được thực hiện, gửi đi hoặc quảng bá mục đích của hành tinh để trở thành một trung tâm đào tạo tâm linh. Chúng tôi có thể mô tả việc đó giống như đặt một quảng cáo trên một tờ báo vũ trụ. Thông báo này thỉnh cầu bất kỳ ai quan tâm hãy phản hồi về "số hộp thư bưu điện nào đó". Thông báo đã được gửi đi và hàng triệu thư trả lời đã được nhận. Những người đã sẵn sàng nghe cuộc gọi và rất vui mừng để được trả lời. Tin tôi đi, vũ trụ cần nhiều trung tâm như vậy, và nhiều sinh mệnh luôn tìm kiếm chúng.

Một hệ thống đã được thiết lập để nhận các câu trả lời - một tổng đài thiên thần, nếu bạn muốn gọi như vậy. Rất nhiều câu trả lời đã nhận được và Sao Kim thực sự vẫn còn đang đón nhận các học viên từ một quảng cáo ban đầu đó. Nhiều sinh mệnh đến Sao Kim chỉ để giúp các thiên thần xử lý tất cả các câu trả lời từ quảng cáo đó. Một số người giúp đỡ ban đầu vẫn còn hiện diện khi tôi đến, và tôi chắc chắn đã biết rõ họ, như tôi sẽ kể sau này trong câu chuyện của tôi.

Toàn bộ chương trình này được hình thành bởi một sinh mệnh vũ trụ, người biết giá trị của sự tồn tại vật chất. Ông ấy biết bằng cách đặt một ngôi trường vũ trụ như vậy ở cấp độ vật lý thì mọi người sẽ được hưởng lợi. Chắc chắn hành tinh Sao Kim sẽ có lợi lạc. Ngoài ra, ông cảm thấy các sinh viên sẽ đạt được hiệu quả thâm nhập sâu sắc dưới hình thức vật lý. Lý thuyết của ông là: "Nếu bạn có thể

hiểu và làm cho cuộc sống của bạn hoạt động ở cấp độ vật lý, nó sẽ hoạt động ở bất kỳ nơi nào trong vũ trụ.” Vì vậy, ông đã chọn Sao Kim để thiết lập nên hệ thống đào trải nghiệm sáng tạo vĩ đại của mình.

Bởi vì sinh mệnh vĩ đại này đã tập trung ý thức của mình lên Sao Kim vào lúc bắt đầu, điều này rõ ràng đã cho phép hành tinh này có một động lực khởi đầu thành công cho các chương trình đào tạo. Tất cả những người đã có đặc quyền được ở trên Sao Kim và học hỏi từ ông và các giáo viên khác ông mà đã đào tạo đều xác nhận rằng ông là đại diện cho trung tâm trái tim của toàn thể hiện hữu. Ông ấy thực sự quan tâm đến mọi người và mọi thứ. Ông ấy quan tâm đến tất cả các quan điểm, xem các lựa chọn là dòng chảy sáng tạo cần khám phá để học hỏi và phát triển trong nhận thức.

Mặc dù ông đã có rất rất nhiều cái tên nhưng cái tên mà ông muốn được biết đến trên Trái Đất là Adonis.

Tôi hy vọng rằng Vywamus một ngày nào đó sẽ viết một cuốn sách khác như thế này về sinh mệnh vĩ đại này, Adonis, để bạn có thể nhận ra một người bạn cũ mà bạn biết rõ. Trước đây ông đã yêu cầu không được viết về ông ấy, và do đó bạn sẽ không tìm thấy bất cứ điều gì về ông ấy trong văn học hiện tại của bạn ngoại trừ một số sự tương đồng mơ hồ trong một số tôn giáo cũ. Nhưng giờ đây ông đã đồng ý làm cho mình được biết đến trên Trái Đất ở cấp độ bên ngoài kể từ thời điểm sự Hội tụ Hải Hòa đã di chuyển Trái Đất đi vào tiếp xúc với chiều không gian thứ tư.

Tôi sẽ khuyến khích bạn yêu cầu thêm thông tin liên quan đến Adonis. Ngoài ra, hoặc trong trạng thái thiền hoặc trong kênh riêng của bạn, hãy hòa hợp với ông ấy. Ông ấy có thể giúp bạn nhận được một dòng chảy đầy yêu thương và trợ giúp của vũ trụ. Đổi lại, ông ấy yêu cầu bạn gửi tình yêu của bạn cho ông ấy để ông ấy có thể giúp chia sẻ nó cho những người khác. Ông ấy tập hợp tất cả tình yêu được gửi đến ông ấy và gửi nó cho toàn bộ vũ trụ này. Đối với tôi, dường như trái tim của Adonis là cốt lõi vạn vật mà tất cả chúng ta đều đang sống.

* **Lưu ý của tác giả:** Tôi, Vywamus, đang viết cuốn sách này về Sanat Kumara, nhưng ông ấy yêu cầu tôi đưa đoạn văn trước đó vào. Tôi chắc chắn đồng ý với ông ấy về Adonis

Chương 16

Tôi lắng nghe, tràn đầy hy vọng, rất vui mừng, và đã nắm được một cơ hội tuyệt vời đó là nghe thấy tiếng hát bên trong các tế bào của tôi. Khi tôi ngày càng tham gia nhiều hơn vào biểu hiện có chủ đích của âm thanh này, tôi bắt đầu hiểu rằng tôi đã được dạy về sự sống - để biết ý nghĩa thực sự của sự sống!

Tôi tiếp tục phản ứng lại với âm thanh, trở thành một phần của nó, xác định được nó ngày càng nhiều hơn, và cảm thấy nó mở ra một sự hiểu biết lớn hơn trong tôi. Bây giờ tôi đã hòa mình vào trong âm thanh cho những điều mà dường như với tôi đó là sự bất diệt. Sâu và sâu hơn nữa tôi đã can đảm để bước tới. Tôi có thể đi xa hơn bao nhiêu nữa vào những vùng nước chưa được thám hiểm bên trong âm thanh của sự sống? Đột nhiên, tôi nghe thấy, “Dừng lại, đủ rồi,” và tôi nhận ra thiết bị điện mà tôi ngồi trong đó và giáo viên trong phòng đặc biệt này theo dõi tôi trong bài tập mở rộng ý thức này. Tôi vẫn cảm thấy mỗi tế bào đang hát, một ánh sáng bên trong tiếp tục mở rộng và mở rộng. Khi tôi nhìn quanh phòng, tôi nhận ra mình có thể thấy rõ hơn. Tôi biết tôi đã thực sự nhìn thấy sự sống lần đầu tiên! Tôi đã nhìn thấy nó một cách sâu sắc và trọn vẹn hơn.

Giáo viên của tôi nói với tôi, "Nó không đẹp sao? Bạn đang nhìn thoáng qua kế hoạch thiêng liêng và sự mở rộng của nó thông qua các sức mạnh ở cấp độ vật lý. Đây là lý do tại sao tôi vẫn gắn liền với một hành tinh vật chất. Đây là nơi bạn thực sự có thể học để thấy. Chắc chắn tôi không nói về việc nhìn vào vật chất, nhưng lúc đầu, bạn thực sự có thể thấy sự mở rộng của kế hoạch thiêng liêng dễ dàng hơn và trọn vẹn hơn thông qua chương trình đào tạo mà chúng tôi đã phát triển ở đây trên Sao Kim. Bởi vì cấp độ vật lý này mở rộng hay phóng đại mọi thứ, việc học của bạn có thể tập trung chính xác vào nơi mà bạn cần nó; nó kéo căng bạn ra chính ở trong những nơi thích hợp!" Với một tiếng cười với tiếng nói âm vang, Ông ấy nói "Nó không đáng kinh ngạc sao? Thật là một kế hoạch tuyệt vời!"

Ông bảo tôi tiếp tục nằm im lặng và để ý thức hay cấp độ nhận thức của tôi được mở rộng mà không ép buộc hay thậm chí cố gắng hướng dẫn nó theo bất kỳ hướng nào. Ông rời khỏi phòng, nhưng tôi biết ông đã kích hoạt một thiết bị theo dõi và biết chính xác luồng ý thức của tôi ở đâu và như thế nào. Theo cách tương tự, Ông có thể theo dõi mỗi trong số 2.000 học viên khác qua cùng một quá trình đào tạo một cách đồng thời. Tôi biết ông đã xuất hiện trong mỗi người trong chúng tôi, cô vũ chúng tôi, điều tra thăm dò và giải thích khi cần thiết, và giữ cho chúng tôi đi đúng hướng trong việc mở rộng của chúng tôi.

Thật vậy, chúng tôi may mắn có được một giáo viên với tầm vóc vĩ đại này, và khi thời gian trôi qua trong quá trình đào tạo của tôi, tôi bắt đầu hiểu được món quà hiếm hoi mà Adonis mang đến cho chúng tôi. Ý thức tình yêu cao cả của ông là từ tính thường xuyên kéo chúng tôi đến một cấp độ mới một cách chính xác khi chúng tôi cần nó, từ đó nâng cao và mở rộng sự hiểu biết toàn thể của chúng tôi.

Có lẽ điểm quan trọng nhất của tất cả là thông qua ông, chúng tôi thực sự bắt đầu hiểu rằng tất cả chúng tôi đã cùng với nhau trong việc đào tạo của mình và một người trong chúng tôi cũng sẽ học được tất cả những thứ mà chúng tôi có thể học. Chúng tôi đã được đào tạo một cách trọn vẹn trong quy trình của nhóm. Mặc dù không phải lúc nào cũng cùng nhau ở mức vật lý, nhưng chúng tôi hầu như được liên kết với nhau thông qua nhận thức của giáo viên và khả năng kết hợp các thể mạnh của chúng tôi và sử dụng chúng để mở rộng quy trình tổng thể của nhóm.

Khi tôi nằm đó cho phép dòng chảy nhẹ nhàng, tôi đã trở nên có ý thức về cái mà tôi sẽ gọi là sự hiện diện - Presence. Mặc dù rất khó để giải thích sự hiện diện này là gì, tôi biết nó đang liên lạc với tôi. Nó tràn đầy tình yêu đến mức tôi cảm thấy nước mắt của niềm vui và sự cảm kích tuôn chảy trong tôi. Tôi đáp lại lòng từ bi, sự cho phép, và sự hiểu biết nhẹ nhàng của nó. Khi tôi tiếp tục nằm đó, tôi có thể cảm thấy sự thay đổi. Trên thực tế, có những thay đổi liên tục trong sự hiện diện này mà tôi không thể giải thích được.

Tôi được nói là đã đến lúc thức dậy và, như tôi đã làm vậy, tôi ngay lập tức cảm thấy toàn bộ sự hiện diện được phóng đại hơn rất nhiều so với trước đây. Sau đó tôi nhận ra rằng tôi đã trở nên hòa hợp với toàn thể ý thức của hành tinh Venus – Sao Kim. Tôi đã cảm nhận được mọi sự sống trên hành tinh này! Tôi đã có trải nghiệm về mỗi sự thay đổi đã xảy ra ở đó. Tôi đã có ý thức nhận biết được sự tiến hóa của toàn bộ hành tinh này thông qua giao tiếp giữa mỗi phần trên hành tinh, thông qua sự đồng hóa và tích hợp những gì quan trọng đối với mỗi sinh mệnh trên hành tinh này. Tôi đã nghe tất cả các cấp độ giao tiếp trên hành tinh này!

Cuối cùng, và quan trọng nhất, tôi đã nhận thức được Sự Hiện Diện tổng thể đang cung cấp một phương tiện để mở rộng thông qua mỗi giao tiếp, một hệ thống hướng dẫn được tổ chức khá chắc chắn để tạo ra một phương thức mà bên trong mỗi cấp độ giao tiếp có thể phát triển và mở rộng. Tôi nhận ra rằng tôi vừa mới trải nghiệm ý thức tổng thể của Đấng Hành Tinh Thượng Đế của Sao Kim. Chức năng của Ông là cung cấp hướng dẫn yêu thương cho hành tinh mà không có ý kiến nào trong khi cho phép sự mở rộng hoàn toàn có thể diễn ra. Ông làm điều này bằng cách duy trì một hệ thống hỗ trợ - phương thức tổng thể cho hành tinh. Cuối cùng tôi đã nhận ra rằng đây chính là mục tiêu của tôi! Đây là lý do tôi đã đến với Sao Kim để học hỏi!

Sự Hiện Diện này nói với tôi, “Tôi ở đây. Mở rộng ý thức của bạn để bạn có thể hiểu rõ được tôi là gì bởi vì đó cũng là điều mà bạn phải làm. Hãy sử dụng giai đoạn này để trở nên nhạy cảm hơn với các khả năng. Giờ tôi là một khuôn dạng mà bạn sẽ học hỏi từ tôi ngay lúc này.

Tôi biết chương trình đào tạo đã được thiết lập đặc biệt để mỗi học viên dần dần có thể hiểu rõ hơn về cách kết hợp một hệ thống hỗ trợ cho phép mở rộng yêu thương, ở cấp độ này, bao gồm tất cả ý thức đang tăng trưởng trong một hành tinh vật lý cụ thể. Tôi cũng biết rằng chúng tôi có thể phát triển để chấp nhận cấp độ mới này với nhau, sau đó từng người hoàn thành phần của mình trong kế hoạch thiêng liêng tổng thể. Đó là một điều rất thú vị khi tôi cảm thấy ý thức của tôi được nâng lên, nâng lên, nâng lên và vọt lên, giống như một tên lửa! Tất cả xung quanh tôi, tôi nghe thấy, “Wow! Cái gì thế?”

Sau đó tôi nhận ra tất cả các học viên khác đã được mở rộng bởi vì sự nhiệt thành của tôi. Nhận thức vừa có này đã gắn chặt với tôi, và tôi luôn cố gắng mở rộng toàn thể thông qua sự nhiệt thành mà tôi mang đến cho sự sống. Tôi quay lại khu nhà riêng của mình, một căn nhà nhỏ được làm bằng gỗ để dành riêng cho tôi, theo định hướng của tôi. Trong bốn tuần tiếp theo, tôi tiếp tục hòa hợp với hành tinh này, và tôi tiếp tục phát triển trong sự hiểu biết của mình về những điều cơ bản cần thiết để hướng dẫn cho sự tiến hóa của một hành tinh. Thời gian bốn tuần là một tham chiếu thời gian tương đối, bởi vì tôi đã tuôn chảy trên tất cả các cấp độ và tất cả các phần ý thức của hành tinh một cách đồng thời.

Cuối cùng tôi đã bắt đầu nhìn thoáng qua được mục đích của mình; Tôi đã bắt đầu thấy những điều chính tinh tế được thực hiện trong kế hoạch thiêng liêng thông qua các lựa chọn cá nhân và cách đan xen các lựa chọn này thành một tác động sáng chói và rõ ràng sẽ cho phép sự mở rộng có được thông qua sự sáng tạo. Sự cống hiến và tính không ích kỷ luôn được khen thưởng, và phần thưởng này sẽ xuất hiện như là những sự mở ra cho những cấp độ mới. Những sự mở ra mới này sau đó phải được

khám phá để hiểu được vì sao sự mở ra này lại có được thông qua sự cống hiến như vậy. Để giải thích điều này và những điểm khác của sự nhận biết (realization) mà tôi đã thực hiện, sau đây là một vài kinh nghiệm của tôi trong phần đào tạo này.

Chương 17

Tôi ngồi trên ghế và quan sát ánh sáng dịch chuyển quanh tôi. Khi những thay đổi này xảy ra, tôi ngày càng có ý thức hơn được dòng chảy sức mạnh trong một số màu nhất định với các kiểu màu rực rỡ như cam, đỏ, tím và đặc biệt là màu xanh dương sáng chói chuyển động và xoáy. Khi tôi nhìn sâu hơn và sâu hơn vào màu sắc, tôi nhận ra rằng mọi người đang di chuyển trong quang phổ ánh sáng đẹp đẽ này. Tôi đã nhìn thấy dòng chảy mạnh mẽ của các màu sắc xung quanh tôi và trong suốt căn phòng. Tôi cảm thấy vui mừng biết chừng nào khi thấy tất cả những đặc tính tuyệt vời này của màu sắc, tôi biết rằng mình đã học được ở một mức độ sâu hơn bao giờ hết. Tôi háo hức tiếp tục nhìn quanh tôi.

Tôi nhìn thấy một người đàn ông tỏa ánh sáng rực rỡ với màu đỏ tươi, ngoại trừ phần bên trái đầu của anh ta, phát ra một màu tím rực rỡ. Một người phụ nữ gần nơi tôi ngồi có màu cam hầu như toàn bộ ngoại trừ đôi chân của cô, ở đó là một màu xanh đầy phấn khởi. Nhiều người, nhiều người khác thể hiện các khuôn mẫu độc nhất của màu sắc bên trong dòng chảy ánh sáng toàn thể.

Khi tôi tiếp tục nhìn sâu hơn và sâu hơn vào các vòng xoáy trong trường hào quang của mỗi người, những màu sắc bắt đầu nói với tôi, và tôi biết chính xác những gì mà mỗi màu sắc đại diện. Người đàn ông cho thấy màu đỏ và tím rực rỡ có sức mạnh lãnh đạo tuyệt vời, và tôi biết đây là thời điểm cho sự phát triển tuyệt vời cho anh ta.

Thật vậy, tôi được biết rằng anh ta là một vị vua trẻ, người vừa thừa kế ngai vàng từ cha mình. Tôi biết rằng vị vua rực rỡ này sẽ lãnh đạo đất nước của mình rất giỏi, làm giàu cho xã hội của mình với những cấp độ hiểu biết mới về triết học, tôn giáo và các lĩnh vực khác của cuộc sống. Màu sắc rực rỡ đã nói về tiềm năng to lớn của anh ta, cho thấy những gì có thể đạt được thông qua sự lãnh đạo của anh.

Các vòng xoáy chuyển động, và sáng chói và tỏa sáng rực rỡ này đã nói với tôi về những khả năng và các cuộc phiêu lưu tuyệt vời mới. Tôi rất phấn khởi. Có phải tôi đang nhìn thấy tương lai qua màu sắc không?

Khi tôi tiếp tục tìm hiểu về những người ở trong căn phòng thông qua luồng ánh sáng rực rỡ, tôi đã nhận thức được mỗi người đã được đưa đến trung tâm đào tạo từ những nơi khác nhau của hành tinh này. Họ đến trước hết để nhận được sự giúp đỡ trong việc hiểu về bản thân và cuộc sống của họ tại một thời điểm quan trọng, nhưng họ cũng bị thu hút bởi chúng tôi, những thực tập sinh Hành Tinh Thượng Đế, nhờ đó chúng tôi có thể học cách phân tích các trường hào quang của mọi sinh mệnh sống trên hành tinh này. Trên thực tế, đây là một trong những phần quan trọng nhất trong quá trình đào tạo của chúng tôi. Chúng tôi phải xem cách mọi thứ thể hiện ăn khớp với nhau trong một bức tranh toàn thể, mà sẽ dẫn tới việc tạo ra các trạng thái trải nghiệm bởi những người sống trên hành tinh này.

Tôi nhận ra rằng chiếc ghế tôi đang ngồi đã lưu trữ những thông tin mà tôi đang thu thập từ mỗi người trong phòng, và sau đó tôi sẽ cho chạy lại mỗi ấn tượng và cố gắng khớp chúng lại với nhau. Nó giống như việc tạo thành từng mảnh ghép hình, biết là chúng sẽ thực hiện gắn kết với nhau bằng cách nào đó khi bạn có đủ nhận thức để thấy cách làm như thế nào. Tôi tiếp tục cho phép các ấn tượng hình thành từ màu sắc trong vài giờ và sau đó trở về phòng của tôi. Giáo viên của tôi chào đón tôi và nói rằng anh cũng đã thực hiện cùng một bài tập và đã chuẩn bị một cuốn băng cho tôi. Bây giờ tôi sẽ dành vài ngày để xem xét và đặt tất cả những thứ tôi đã thấy cùng với nhau. Sau đó, tất cả các học viên sẽ pha trộn với nhau những gì chúng tôi đã thu hoạch một cách riêng lẻ. Vào cuối giai đoạn

này, tất cả chúng ta sẽ nghe toàn bộ những phân tích được thực hiện bởi giáo viên của chúng tôi. Do đó, chúng tôi có thể đánh giá sự tiến bộ mà chúng tôi đã thực hiện trong khả năng của mình để tiếp nhận, xử lý và sau đó tích hợp vào một phối cảnh toàn thể.

Đây là nỗ lực đầu tiên của chúng tôi và hãy để tôi nói cho bạn biết, mặc dù chúng tôi đã cố hết sức, chúng tôi chỉ hấp thụ khoảng 5 phần trăm những gì giáo viên của chúng tôi đã làm. Ông ấy cười một cách chân thành và nói, “Chà, 5 phần trăm không phải là điều tồi tệ. Ít nhất là bạn đã bắt đầu! Tôi đã thiết lập các bài tập tương tự cho tất cả các bạn trong ít nhất 10.000 cách khác nhau. Tin tôi đi, trong trường hợp mà học cách hiểu mọi thứ ăn khớp với nhau như thế nào, tất cả các bạn sẽ có cơ hội thực hành cho đến khi đạt được mức chấp nhận được.”

Tôi rất hài lòng vì tại thời điểm này chúng tôi có thể giúp đỡ lẫn nhau. Thật thú vị khi nhận ra rằng chúng tôi có thể sử dụng sức mạnh làm việc nhóm của chúng tôi, và do đó tiến bộ tổng thể của chúng tôi sẽ nhanh hơn và thú vị hơn nhiều! Ngoài ra, giáo viên của chúng tôi đã giải thích rằng các bài tập sẽ giúp phát triển các công cụ và kỹ thuật đào tạo mới.

Chúng tôi được chia thành các đội, và mỗi đội có một vai trò trong nỗ lực tổng thể của chúng tôi. Bây giờ tôi mang đến cho bạn một dự án cụ thể mà chúng tôi đã làm việc cùng nhau, cho phép chúng tôi cuối cùng đạt được 10% theo tính toán bởi giáo viên của chúng tôi. Chúng tôi thực sự vui mừng khi đã đạt đến cột mốc mới này!

Chương 18

Tôi nhận thấy rằng mỗi bước đi đã dường như ngày càng khó khăn hơn như thể tôi đang đẩy một bức tường với sức ì rất lớn. Càng ngày tôi càng phải thường xuyên dừng lại và nghỉ ngơi. Tôi cảm thấy như thể phổi và trái tim của tôi sẽ nổ tung với từng hơi thở đau đớn đòi hỏi nỗ lực nhiều hơn và nhiều hơn nữa!

Tôi tự hỏi liệu chúng tôi có bao giờ di chuyển được tảng đá lớn này đến vị trí cần thiết không. Tôi không biết, nhưng tôi cảm thấy áp lực ngày càng tăng từ nỗ lực của tất cả chúng tôi. Đột nhiên tôi nghe thấy một tiếng hét: “Dừng lại, đủ rồi!” Với sự nhẹ nhõm tuyệt vời tôi đã được nghỉ ngơi, và tôi đã bắt đầu nhớ vị trí mà tôi thực sự là. Tôi không phải là một phần của một đội đẩy một hòn đá lớn đến nơi mà trưởng nhóm của chúng tôi muốn. Tôi nhớ rằng tôi là một học viên Hành Tinh Thượng Đế đang thực hiện các bài tập với những người khác để thêm vào sự hiểu biết tổng thể của chúng tôi.

Khi tôi tiếp tục nghỉ ngơi, tôi nhận thấy nhịp tim của tôi đang chậm lại. Cái gì đó đã làm nhịp tim của tôi chậm lại. Nó có ý nghĩa gì? Tại thời điểm này tôi đã bối rối và không hiểu những gì đang xảy ra với tôi.

Tôi cảm thấy một sự hiện diện, tôi nhìn lên và thấy giáo viên của tôi đang đứng đó trước mặt tôi. Nhẹ nhàng, anh ấy hỏi tôi, "Bạn cảm thấy thế nào?" Cảm thấy rất yếu, tôi quay lại, trả lời, "Tôi không biết. Tôi không hiểu chuyện gì đang xảy ra với tôi."

"Hãy nhìn tôi," giáo viên của tôi ra lệnh. Khi tôi đi sâu vào mắt anh, tôi có thể cảm thấy trái tim tôi đang phản hồi trở lại. Dần dần nó bắt đầu tăng tốc, nhịp điệu của nó một lần nữa trở nên bình thường và mạnh mẽ.

Bây giờ tôi được bảo là phải nhắm mắt lại, và như tôi đã làm như vậy, tôi có thể cảm thấy mỗi học viên nhẹ nhàng đặt năng lượng vào trong trái tim tôi, và trong tôi có một sự phản hồi đầy kinh ngạc trở lại. Tôi cảm thấy được nâng lên, được mở rộng, và đồng thời, thông qua nhịp tim của tôi, một mức độ nhận thức mới mạnh mẽ được sinh ra trong tôi. Khi ý thức của tôi được mở rộng và mở rộng, với một cảm giác vui mừng lớn lao, tôi đã trải nghiệm một sự hòa nhập vào Sự Hợp Nhất mà chưa bao giờ từng có trước đây! Tôi cảm thấy rằng Sự Hợp Nhất trong mọi sợi tóc trong cơ thể của tôi.

Bây giờ, bạn có thể tự hỏi, "Làm thế nào điều này có thể như vậy?" Trước đây tôi đã chưa nói về cảm giác trải nghiệm của Sự Hợp Nhất? Tôi đã không cảm thấy nó và bày tỏ lòng tin của tôi về nó? Vâng tôi đã. Thường xuyên. Nhưng trước đây chưa bao giờ tôi cảm thấy mức độ này của Sự Hợp Nhất đến từ những người khác đang vây quanh tôi. Nó cất lên tiếng hát trong các tế bào của tôi! Cảm giác của tôi về niềm vui và lòng biết ơn vì đã được sống lại, đã phát triển vô cùng mạnh mẽ qua sự tuôn chảy tình yêu và sự ủng hộ từ các bạn học viên của tôi.

Giáo viên của tôi mỉm cười và nói, "Ồ, bạn đã cố gắng để kết thúc khóa học của chúng tôi hơi sớm một chút. Tôi rất vui khi bạn quyết định ở lại cho đến khi bạn hoàn thành khóa đào tạo!" Các học viên khác đang ôm tôi và trao cho tôi tình yêu của họ. Tôi tiếp tục ngạc nhiên về sự tuyệt vời khi nhận được tình yêu và sự ủng hộ đó. Vào ngày hôm sau, tôi có cảm giác được sự ngợi khen và đủ khỏe để tiếp tục tìm hiểu về những gì đã xảy ra với tôi. Giáo viên của tôi hỏi, "Bạn nhận ra điều gì về trái tim, mà dường như nó là một điều quan trọng trong sự kiện này?" Tôi trả lời rằng một áp lực đã được tạo nên bên trong tôi cho đến khi tôi không thể thở đúng cách, đồng thời tôi cảm thấy tôi không thể từ bỏ việc đẩy hòn đá lớn, rằng những nỗ lực liên tục của tôi là cần thiết để có thể đẩy đến vị trí chính xác.

Giáo viên của tôi hỏi tôi khi đó tôi đã có quan tâm tới việc yêu cầu một khoảng thời gian để nghỉ ngơi, và tôi trả lời rằng tôi đã không nghĩ tới chuyện đó - chúng tôi cứ tiếp tục đẩy và đẩy. Anh cười và nói, "Bạn của tôi, có vẻ như rất vội vàng để đưa nó đến vị trí mong muốn. Tại sao?" Tôi nói rằng tôi không biết. Anh tiếp tục, "Chúng ta hãy hỏi những người khác và xem họ nói gì. Và vì vậy các học viên khác bắt đầu trả lời các câu hỏi cụ thể mà giáo viên của chúng tôi đã hỏi. Dưới đây là một số ý kiến của họ.

Một thực tập sinh cảm thấy tôi đã đẩy mạnh đến mức nó buộc anh ta phải di chuyển nhanh hơn những gì anh ta có thể duy trì trong một thời gian dài. Vì vậy, chúng tôi phải nghỉ ngơi thường xuyên hơn. Nhìn chung, anh ấy cảm thấy chúng tôi đã mất thời gian vì nhịp điệu không bình thường của việc đẩy và nghỉ ngơi. Tôi hỏi, "Việc nghỉ ngơi là điều thích hợp khi nỗ lực của chúng ta dường như đã quá tải đúng chứ?"

Giáo viên của tôi trả lời, "Có lẽ điều có nghĩa là ở đây là bạn sẽ không đạt đến trạng thái quá tải nếu bạn đã tham khảo ý kiến người khác và sau đó cùng nhau thiết lập một nhịp điệu tổng thể cho nỗ lực của bạn."

Một học viên khác nói rằng trong nỗ lực của mình để giúp tôi, bởi vì anh ấy biết tôi đã đạt đến trạng thái kiệt sức, anh ấy có lẽ đã không chú ý đầy đủ đến vai trò của anh ấy, và anh ấy vẫn chưa nhận ra điều đó. Mỗi quan tâm của anh ấy khi đó là những gì đang xảy ra với tôi, và bằng cách nào đó nó đã làm rối loạn toàn bộ nỗ lực của anh.

Tôi cảm thấy một chút tự ái về bình luận này và nói với giáo viên, "À, tôi chỉ cố gắng hết sức mình có thể. Tôi chắc chắn không có ý gây mất tập trung với bất cứ ai!"

Giáo viên của tôi cười một cách chân thành, nói, "À, tôi đoán bạn vẫn còn một số bản ngã còn lại, phải không?" Tôi khá ngạc nhiên khi anh tiếp tục, "Chỉ có bản ngã cá nhân mới nhận xét về nỗ lực của chính bạn khi nó tác động đến người khác và toàn bộ nỗ lực. Tính kiêu hãnh và nhu cầu cần thiết để xem mình như là người hoàn hảo là những đặc điểm tính cách rất cũ của bạn. Rõ ràng, bạn vẫn còn một số tàn dư ẩn nấp xung quanh tâm lý của bạn. Bạn có thấy không?"

Đột nhiên, một điều gì đó đã xảy ra với tôi mà đã không xảy hàng thiên niên kỷ. Tôi rất tức giận - tức giận đến nỗi tôi rất khó khăn để có thể trả lời! Tôi nói, "Ồ, có vẻ dường như tôi là gánh nặng của tất cả các bạn. Bạn cảm thấy tôi là người khiến mọi việc trở nên khó khăn!"

Giáo viên của tôi trả lời, "Bạn đã!"

Tại thời điểm này tôi cảm thấy hoàn toàn bị phụ bạc bởi giáo viên của tôi rất nhiều đến mức khiến cho tất cả mọi thứ trong tôi ngưng hoạt động. Tôi không thể giao tiếp; Tôi không thể trả lời thêm bất kỳ câu hỏi nào. Mọi thứ dừng lại. Một bóng tối và gánh nặng lớn giáng xuống tôi. Tôi không nhớ ai đã đưa tôi ra khỏi phòng và để tôi trong một căn phòng nhỏ đặc biệt một mình. Tôi không biết rằng việc loại bỏ hoàn toàn bản ngã này đã xảy ra như là một phần trong quá trình đào tạo của tôi. Tôi đã nghĩ về bản thân đi xa hơn quá trình này. Tôi đã tự hào về việc phát triển hơn là phải đối phó với bản ngã. Tôi ở trong phòng này khoảng ba tuần, và dần dần tôi bình tĩnh lại. Lúc đầu, cơn giận bùng lên bất cứ khi nào tôi nghĩ về cuộc họp, bất cứ khi nào tôi nghĩ về giáo viên của tôi. Làm thế nào anh ta có thể đối xử với tôi theo cách này?

Dần dần, trong trạng thái khốn khổ của tôi, tôi bắt đầu nhớ từ rất lâu, trong khi ở cấp độ vật lý tôi đã cảm thấy theo cách này. Tôi bắt đầu nhớ nhiều kiếp mà trong đó cơn giận đã bùng lên trong tôi. Tôi

cũng nhớ đến điểm quan trọng mà tôi nhận ra và cảm thấy được một phần của Sự Hợp Nhất nhiều hơn tôi cảm thấy được một phần của sự tức giận. Tôi nhớ những gì tôi đã làm sau đó. Tôi đã chôn vùi sự tức giận chìm sâu vào trong tôi! Bây giờ nó đã đi ra để tôi có thể nhận ra nó và đối phó với nó. Sau khi tôi nhận ra điều này, một cảm giác bình an sâu tràn ngập tôi.

Tôi nghe thầy giáo nói, “Tốt, rất, rất tốt. Đây là tiến bộ vượt xa cấp độ bạn đã từng có trước đây. Cuối cùng bạn đã loại bỏ những phản ứng bị chôn sâu đã giữ một phần của bạn trở lên tách biệt.”

Đột nhiên, tôi cảm thấy sự hiện diện của những học viên khác xung quanh tôi và họ nhẹ nhàng ủng hộ tôi với tình yêu của họ. Sau đó chúng tôi đã được bảo rằng chúng tôi đã tích hợp được 10 phần trăm những khả năng trong bài tập của chúng tôi.

Chương 19

Trong thời gian đào tạo tiếp theo của tôi, tôi đã có những buổi học thường xuyên và dài với giáo viên, chúng tôi cùng thảo luận về tất cả các điểm bên trong tôi mà cần thiết phải được hiểu và để giải phóng khỏi sự chi phối của các cảm xúc. Với mức độ hiểu biết của mình, giáo viên của tôi đã có thể thực hiện những buổi học rất riêng tư này cho tất cả học viên của mình trong cùng một lúc. Chúng tôi cảm thấy anh ấy đã dành hết cho chúng tôi sự quan tâm của anh ấy.

Chúng tôi đã được học sau đó rằng ngoài việc tiến hành 2.000 phiên tư vấn cùng một lúc, anh cũng khả năng điều hành toàn thể nỗ lực của các chương trình đang đào tạo. Thật vậy, cấp độ ý thức của anh ấy có lẽ là mức độ toàn diện nhất của bất kỳ hình thức vật lý nào. Cơ thể anh ấy sáng lên với vẻ rạng rỡ và vẻ đẹp để truyền cảm hứng cho tất cả chúng tôi, đặc biệt là vào những thời điểm khó khăn.

Trong một phiên, anh ấy hỏi tôi, "Bạn có hiểu rằng việc xử lý tàn dư còn sót lại từ lâu không có nghĩa là bạn đã thất bại trong việc làm điều gì đó mà bạn phải làm?" Tôi nói với anh ấy rằng tôi đã nghĩ rằng bây giờ tôi hiểu điểm này. Tôi biết tôi đã chôn vùi cơn giận dữ sâu tới mức đến mức tôi phải đạt tới một cấp độ chấp nhận rất toàn diện và cảm thấy như một phần của Sự Hợp Nhất để liên lạc với cơn giận, thay đổi phản ứng của tôi với nó, và cuối cùng giải phóng nó.

Giáo viên của tôi nói, "Hãy nhìn nó theo cách này. Bạn có nhớ cuộc sống của bạn với những cơn cừu mà khi đó bạn đã thăng lên?" Tôi trả lời rằng tất nhiên tôi nhớ. "Bạn còn nhớ rằng sau khi thăng lên, bạn được yêu cầu thu thập những cơn cừu hay những tàn dư còn sót lại ở cấp độ vật lý không?" Tôi lại trả lời rằng tôi nhớ rõ điều đó. Anh ấy nói với tôi, "Mỗi khi bạn có được một mức độ hiểu biết mới về Sự Hợp Nhất thông qua sự liên kết của bạn với những người khác, bạn sẽ cần phải đi sâu vào chính mình để thu gom những tàn tích đã sẵn sàng xuất hiện để chúng có thể được giải phóng. Theo cách này, những tàn dư đó cũng có thể đi vào cấp độ hiểu biết lớn hơn này."

Tôi hỏi anh ta, "Điều này có nghĩa là tôi sẽ luôn giải phóng những tàn dư cũ?"

Anh gật đầu dứt khoát và nói, "Vâng, đúng vậy. Đó là vai trò của mỗi người - để luôn đạt được một mức độ hiểu biết mới và tiếp tục giải phóng quan điểm cũ không phù hợp với quan điểm đã được mở rộng đó."

Anh tiếp tục, "Hãy nhớ rằng, sự hoàn hảo đề cập đến một trạng thái của sinh mệnh. Bạn sẽ luôn luôn có điều đó - không có gì có thể lấy đi món quà tuyệt vời của sự hoàn hảo đã được trao cho bạn bởi Đấng Sáng Tạo. Nhưng sự hiểu biết của bạn về bản thân, vai trò, trách nhiệm của bạn, và có lẽ quan trọng nhất, mối quan hệ của bạn với những người khác tất cả tới thông qua sự giải phóng những thứ cũ kỹ, những quan điểm hạn chế hơn về sự sống để chuyển sang quan điểm lớn hơn và không giới hạn hơn."

"Tôi nghĩ rằng tôi đã biết tất cả những gì anh đang nói với tôi. Tại sao tôi lại phản ứng với rất nhiều sự tức giận khi bị cả nhóm chỉ trích?"

Anh cười một cách chân thành như là cách mà anh ấy yêu thích để làm, và trả lời, "Bạn có rất rất nhiều thể mạnh. Những điểm mạnh này luôn ở đó, thúc giục bạn tiến lên, giúp bạn không ngừng 'đẩy hòn đá đó', đúng không?"

Tôi đồng ý với anh rằng đôi khi tôi cảm thấy một sự cấp thiết lớn lao để "ăn thua với nó" và chưa hiểu tại sao tôi lại cảm thấy như vậy.

"Xem xét điều này. Khi bạn là một phần của nỗ lực của cả nhóm, bạn cảm thấy thế nào?" "Chà, nó phụ thuộc vào những gì đang xảy ra hay những gì chúng ta đang làm cùng nhau." "Liệu nó có thực không? Tôi không nghĩ vậy. Hãy nhìn lại."

Với sự hướng dẫn của anh ấy, trong một khoảng thời gian dài, tôi phát hiện ra rằng mặc dù trái tim tôi đánh giá cao và yêu quý những sinh mệnh đang ở trong nhóm, tại thời điểm này trong quá trình tiến hóa của tôi, một tàn dư từ quá khứ không chỉ làm tôi không thích nhóm mà còn cảm thấy bị đe dọa bởi nó. Tôi đã ngạc nhiên rằng một phần của bản thân tôi vẫn còn tách biệt, chưa hiểu tầm quan trọng về sức mạnh của nhóm và mối quan hệ của tôi với họ. Tôi đã trải qua quá trình thăng thiên. Tôi đã tự chia thành 900.000 phần và đã hỗ trợ rất nhiều, nhiều người khác trên 900.000 hành tinh để hiểu được Sự Hợp Nhất – Sự Hợp Nhất cũng chính là một nhóm tối hậu sau cùng - và bây giờ trong tôi, tôi đã tìm thấy tàn dư của sự phản kháng đối với trải nghiệm nhóm.

Tôi hỏi giáo viên của tôi với sự ngạc nhiên, "Làm thế nào điều đó đã xuất hiện trong tôi? Tôi chưa từng thấy mình có kháng trở như vậy? Tôi vẫn không hiểu nó đến từ đâu. Ý thức tôi chưa từng thấy trước đây. Chắc chắn nó không thuộc về tôi!"

Giáo viên của tôi cười lớn một tràng, tôi cuối cùng đã bắt đầu thấy rằng tôi sẽ luôn giải phóng cái cũ. Cuối cùng tôi đã hiểu nó! Ít nhất, tôi hy vọng rằng cuối cùng tôi đã hiểu nó, tôi nhận ra giáo viên của tôi đang làm tôi trở nên vui vẻ hơn nhưng tôi đã không thấy vui, anh ấy đang cố gắng làm cho tôi sáng tỏ quan điểm của tôi về bản thân mình trong mối quan hệ với Sự Hợp Nhất. Anh ấy đã giúp tôi hiểu rằng mục đích thực sự của cuộc sống bao giờ cũng là tiếp tục giải phóng những gì đang giới hạn hay không cho phép bạn di chuyển vượt ra khỏi cái túi hẹp hòi của ý thức mà trong một thời gian nó dường như đã là quan điểm của bạn.

Anh nói, "Bạn đang rất gần với một mức độ giải phóng mà bây giờ sẽ cho phép bạn bắt đầu nắm bắt được những gì của một Hành Tinh Thượng Đế thực sự là. Hãy tiếp tục nhìn rất sâu bên trong bản thân trong vài ngày tới, và sau đó tôi đề nghị bạn nên đi cùng với những người khác và thảo luận những gì bạn đã khám phá."

Trong hai tháng tiếp theo hoặc lâu hơn, phần sâu nhất của việc giải phóng của tôi đã xảy ra, và sau đó tôi đã sẵn sàng cho một số hoạt động thực hành trong vai trò của Hành Tinh Thượng Đế. Nhóm của chúng tôi bây giờ có thể tích hợp khoảng 30 phần trăm những gì giáo viên của chúng tôi có thể tích hợp. Chúng tôi đã bắt đầu vươn tới một cấp độ hoàn toàn mới. Tất cả chúng tôi đều rất vui mừng về sự khởi đầu mới này và rất mong chờ nó. Chúng tôi có thể gọi phần khóa học này là "đào tạo tại chỗ - On-the-Job-Training".

Đây là một khoảng thời gian khá dài, kéo dài gần 2.000 năm trên Trái Đất. Mỗi người trong chúng tôi, tổng số 2.000 người, được yêu cầu thực hiện một số nhiệm vụ nhất định, và vì Hành Tinh Thượng Đế của Sao Kim cũng đã từng là một học viên của giáo viên chúng tôi, anh ấy đã quen thuộc với chương trình này và đã cộng tác hoàn toàn với nó.

Chúng ta hãy cùng nhau xem xét một số sự kiện cụ thể đã diễn ra trong khóa đào tạo của chúng tôi để giúp bạn xem qua bằng cách chúng tôi được đào tạo và để xem cụ thể hơn vị trí Hành Tinh Thượng Đế thực sự là gì.

Khi tôi bắt đầu nhiệm vụ đầu tiên của mình với Hành Tinh Thượng Đế của Sao Kim, tôi được đưa đến một căn phòng rất đặc biệt trong cơ sở đào tạo. Tôi được kết nối một cách cẩn thận với một thiết bị tinh thể theo dõi tất cả các chức năng cơ thể của tôi và đánh giá cấp độ nhận thức mà tôi có thể duy

trì. Nó sẽ cho phép giáo viên của tôi hỗ trợ tôi trong việc giữ kết nối có ý thức với chức năng Hành Tinh Thượng Đế cho đến khi tôi có thể duy trì kết nối một mình.

Khi các kết nối đã được tạo, tôi cảm thấy một chút ngứa ran khắp nơi và sau đó là một cảm giác tuyệt vời của Sự Hiện Diện. Sự hiện diện này nói với tôi : “Chào mừng!” Tôi có thể cảm thấy tình yêu sâu sắc trong tôi và tôi cảm thấy ấm áp và thoải mái.

Nó tiếp tục nói với tôi rằng, "Sử dụng cảm xúc của bạn để nhìn xung quanh, và cho tôi biết những gì bạn nhìn thấy."

Tôi bắt đầu làm theo chỉ dẫn và nhận thấy một khu vực rộng lớn ở trung tâm của một khu rừng. Không có cây mọc ở đó mà chúng mọc xung quanh khoảng trống lớn hình tròn này. Ngồi ở trung tâm này là một nhóm người và một số loài động vật.

Sự hiện diện nói với tôi, “Hãy cảm nhận toàn bộ khu vực cùng một lúc. Bạn cảm thấy thế nào?” Khi tôi bắt đầu làm theo, anh ta tiếp tục, “Không, không phải như vậy. Phải sử dụng tính cá nhân của bạn. Thực hiện nó như thế này.”

Có một sự mở rộng đột ngột của sự hiểu biết của tôi, và tôi có thể nhìn thấy nhóm này từ mọi điểm cùng một lúc. Tôi có thể cảm nhận được phản ứng của mỗi người đối với những người khác và cho những con vật ở đó. Đồng thời, tôi cũng có thể duy trì ý thức về cả nhóm.

Khi tôi đi sâu hơn và sâu hơn vào ý thức đã mở rộng này, ở đó trong vòng tròn, tôi biết mục đích chung của nhóm này. Tôi biết ít nhất sáu dòng xác suất cho những gì sẽ xảy ra. Khi tôi xem xét từng xác suất này, tôi đã được bảo, “Không, đừng dừng lại để phân tích những xác suất đó ngay bây giờ. Bạn chưa sẵn sàng để làm như vậy mà không đẩy bạn thoát ra khỏi tầm nhìn tổng thể đó. Chúng ta sẽ thảo luận về xác suất sau.”

Tôi, do đó, tiếp tục cảm nhận thấy tất cả các cấp độ của ý thức trong nhóm pha trộn và chảy đến một kết luận chắc chắn bằng cách nào đó tôi biết đó là mục tiêu.

Đột nhiên, tôi cảm thấy một áp lực ngày càng tăng trong đầu và được bảo, “Bây giờ là đủ rồi.” Tôi đã trở nên có ý thức lại về căn phòng đào tạo này và nghỉ ngơi trong vài phút. Ngay sau khoảng thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi này, tôi bắt đầu một buổi học khác với giáo viên của mình để hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Chương 20

Cùng với giáo viên của mình, tôi đã bắt đầu khám phá những điều tôi đã cảm thấy trong quá trình tập luyện với đấng Hành Tinh Thượng Đế của Sao Kim. Trả lời câu hỏi của anh ấy về áp lực trong đầu tôi, tôi nói, “Bây giờ nó đã tốt hơn. Bạn có biết nguyên nhân gây ra nó không?”

Anh ấy nói, “Chúng ta ở đây để cùng nhau nhìn vào điểm đó.” Anh ấy hỏi, “Bạn có thể thấy phần cảm xúc nào của bạn đã hoạt động trong bài tập luyện đó không?”

Khi tôi nghĩ về câu hỏi của anh ấy, tôi có thể thấy nhiều cách khác nhau để trả lời, nhưng tôi đã cố gắng trả lời anh ấy một cách đơn giản nhất có thể. “Tôi đã cảm thấy sự kết nối với từng phần của nhóm, và sau đó đã mở rộng thành ý thức về cả nhóm. Điều này cho phép nhận thức của tôi bắt đầu kết nối vào nhiều dòng xác suất, phải không?”

“Đúng,” giáo viên của tôi nói. “Bạn không có khả năng mang toàn bộ những dòng xác suất đó lại cùng với nhau bởi vì, như bạn đã nói, bạn đã dừng lại để phân tích một số trong số chúng quá lâu. Khi bạn đã làm điều đó thì áp lực được tạo lên trong đầu của bạn, mà đã làm biến dạng dòng chảy tự nhiên đang cố gắng để mang lại một điểm tổng hợp.”

“Khi bạn bắt đầu hoạt động từ cấp độ ý thức cao hơn này – ý thức của Hành Tinh Thượng Đế, bạn cần phải cho phép mỗi phần nhận thức của bạn được mở rộng ngang bằng với cơ hội được tạo ra. Tuy nhiên điều này có nghĩa là, mỗi khía cạnh phải được cung cấp sự tự do ý chí để được học theo cách riêng của nó và ở tốc độ riêng của nó. Dần dần, sự cho phép này sẽ dẫn đến cấp độ hợp nhất như mong muốn. Nhưng nó không thể tổng hợp hoàn toàn mọi thứ mà không có cơ chế giải phóng liên tục bên trong bạn, điều này sẽ giúp bạn thư giãn trong quá trình và cho phép mỗi khía cạnh tiến tới nhịp điệu học tập cân bằng của chính nó.”

“Cần phải sử dụng sự nhạy bén lớn khi khám phá các xác suất sao cho khía cạnh tự do ý chí này không bị vi phạm. Mỗi phần cần một khuôn khổ để phát triển. Đây là điều mà một Hành Tinh Thượng Đế làm – anh ta thiết lập một khuôn khổ trên cấp độ vật lý mà bên trong đó một nhóm ý thức có thể tiến hóa sự hiểu biết của nó. Các cơ hội cho mỗi sinh mệnh là như nhau. Cách họ sử dụng những khả năng này sẽ thay đổi khi họ tiếp tục mở rộng thông qua sự liên kết của họ với nhau thành những cấp độ ý thức ngày càng lớn hơn.”

Tôi đã rất phấn khích! Tôi cảm thấy tôi đã hiểu một số điều này, nhưng tôi chưa bao giờ đặt nó lại với nhau theo cách này. Điều này giải thích nhiều điểm mà trước đây đã làm tôi bối rối.

Bây giờ tôi thấy rằng các Hành Tinh Thượng Đế thiết lập một hệ thống theo đó mọi người tương tác với mọi người khác bởi vì chúng ta đều là một phần của cùng một hệ thống đang phát triển và học hỏi.

Tính sáng tạo của chúng ta không thể đi lạc đường quá xa, bởi vì chúng ta sử dụng cùng một nền tảng được thiết lập bởi các Hành Tinh Thượng Đế. Chúng ta đang ở trong một khuôn khổ luôn khuyến khích chúng ta để giao tiếp (communicate) trong khi cho chúng ta sự tự do lựa chọn trong khuôn khổ toàn thể đó.

Ngoài ra, các Hành Tinh Thượng Đế theo định kỳ sẽ nâng toàn bộ hệ thống đi lên, đó là cơ sở để cung cấp cho mỗi người trong chúng ta một cơ hội để phát triển ý thức nhiều hơn từ sự thúc đẩy tổng

thể này. Chúng ta không thể bị mắc kẹt trong một quan điểm, bởi vì chúng ta đã được nâng cao hơn khỏi nó.

Tôi cảm thấy một cách dễ dàng để hiểu điểm này là nhìn thấy một hành tinh như một ngọn núi và thấy mọi người leo lên theo con đường riêng của họ. Bởi vì nó là một ngọn núi, tuy nhiên, có những điểm nơi mà một vài con đường hợp lại với nhau và nhiều con đường hợp lại với nhau để giao tiếp. Ngoài ra, đôi khi toàn bộ ngọn núi được nâng lên một cấp độ mới, và từ kết quả của việc đó, tất cả các con đường riêng lẻ được thay đổi hoàn toàn. Sau một sự thay đổi hoàn toàn như vậy, con đường của mỗi người phải được nhìn thấy một lần nữa theo một cách mới. Nó không thể được biết trước, bởi vì cấp độ cũ không còn tồn tại!

Hành Tinh Thượng Đế là cấp độ đã thiết lập toàn thể ngọn núi và những con đường mà tất cả chúng ta sẽ có một chuyến du hành đến với hiểu biết lớn lao hơn. Nếu không có hướng dẫn này, chúng ta sẽ dành phần lớn thời gian của chúng ta để "phát minh lại cái bánh xe – reinventing the wheel," như cách nói của chúng ta. Chúng ta sẽ đi lòng vòng, không thể đạt được lợi ích từ việc học tập lẫn nhau bởi vì sự liên lạc tổng thể của chúng ta sẽ không có bất kỳ điểm kết nối nào trên cảnh giới vật lý. Tất nhiên, chúng ta vẫn sẽ có kết nối với Nguồn Cội hay kết nối tâm linh. Chúng ta luôn có điều đó. Nhưng Hành Tinh Thượng Đế là người sẽ mang lại hướng dẫn cho toàn thể hệ thống một cách đủ gần như chúng ta cần ta ở cấp độ vật lý mà chúng ta có thể sử dụng nó và phát triển bên trong nó.

Điều quan trọng phải nhận ra là chúng ta không bị bắt buộc phải sử dụng những gì mà Hành Tinh Thượng Đế của chúng ta cung cấp cho chúng ta. Nếu chúng ta chọn không, chúng ta có thể rời khỏi để trở thành một phần của hệ thống hành tinh khác mà chúng ta có thể liên quan dễ dàng và rõ ràng hơn. Chúng ta có thể leo lên bất kỳ ngọn núi nào mà chúng ta có liên quan. Trên thực tế, có một số người thích chuyển từ hệ thống này sang hệ thống khác, không ở bất cứ đâu quá lâu trước khi tiếp tục. Tất nhiên họ có thể, luôn tìm kiếm “nhà” ở một nơi khác, và có lẽ họ đang tìm kiếm để học được rằng ngôi nhà có thể là nơi họ đang ở, chứ không phải là nơi họ ước muốn được ở.

Tôi nhận ra rằng thông qua quá trình đào tạo của tôi, lần đầu tiên tôi bắt đầu hiểu được quy trình của sự hợp nhất. Tôi biết rằng tất cả các sinh mệnh thiêng liêng phải thư giãn các phần bên trong mà dường như tách biệt ngay khi đó để cho phép nhiều cấp độ của các bản thiết kế nhóm (group blueprints) hay các cấp độ Hành Tinh Thượng Đế (logic levels) kích thích sự sáng tạo của chúng.

Tôi đã bắt đầu thấy những khả năng nào được mang lại thông qua sự liên kết với nhiều ngọn núi một cách đồng thời đã hỗ trợ và đã kích thích tôi. Tôi biết bây giờ tôi có thể chấp nhận sự kích thích này từ Hành Tinh Thượng Đế của Sao Kim (*Venusian planetary logos*), từ Đấng Hành Tinh Thượng Đế của hệ mặt trời (*Solar logos*), từ Hành Tinh Thượng Đế của Thiên Hà (*the galactic logos*), từ giáo viên của tôi, và bây giờ từ sáu cấp độ khác của hiệp hội Hành Tinh Thượng Đế toàn vũ trụ (*universal logic association*).

Khi tôi xem xét vấn đề này, tôi nhận ra rằng tôi không biết làm thế nào tôi biết điều này. Hiệp hội Hành Tinh Thượng Đế toàn vũ trụ là gì? Sau đó, tôi nhận ra rằng không quan trọng nếu tôi hiểu tất cả về tinh thần, tình cảm, hoặc ý thức ngay bây giờ. Sau cùng, tôi dừng lại ở điểm mà tôi lo nghĩ và đã giữ nó quá lâu ở cả tinh thần lẫn cảm xúc, mà chính nó sẽ có xu hướng kéo tôi ra khỏi nhịp điệu tự nhiên của tôi về học tập và tổng hợp. Đó là điều tôi không muốn, và do đó cuối cùng tôi đã học được để buông bỏ những lo lắng về những khả năng trong tương lai và vai trò của tôi trong việc tạo ra các sinh mệnh.

Nhờ việc buông bỏ đó tôi đã thấy mình thực sự được giải phóng và rất vui vì tôi đã tập hợp tất cả bạn bè thực tập của mình lại với nhau và chúng tôi có một bữa tiệc. Chúng tôi vinh danh sự sống và các

khả năng không giới hạn của nó. Chúng tôi cảm thấy chúng tôi đã học được rất nhiều, và thực sự là như vậy. Tuy nhiên, chúng tôi vẫn chưa biết rằng có lẽ những bài học sâu sắc và quan trọng nhất của chúng tôi vẫn chưa đến!

Chương 21

Một làn gió nhẹ nhàng đang thổi, và khi nó vuốt ve tôi, tôi cảm thấy một sự hiện diện cao hơn bên trong nó. Nó nói với tôi, "Buông bỏ! Buông bỏ ngay!" Khi tôi tiếp tục nằm đó, tôi không hiểu tôi cần buông bỏ điều gì ?

Đột nhiên, tôi cảm thấy một kết nối với một học viên khác, anh ta hỏi, "Chúng ta phải giải phóng cái gì đây?"

"Tôi không biết," tôi trả lời.

Nhiều học viên khác cũng giao tiếp với tôi, tất cả họ đều hỏi, "Chúng ta sẽ buông bỏ cái gì?" Bây giờ chúng tôi cảm thấy tiếng cười của giáo viên và sự thích thú nhẹ nhàng của anh ấy trong sự bối rối và mơ hồ của chúng tôi. Anh ấy kết nối và trả lời tất cả chúng tôi cùng một lúc rằng : "Bạn không thể thấy bước tiếp theo cho tất cả các bạn là giải phóng mọi thứ mà bạn nghĩ là bạn đã hiểu trong mối quan hệ của nó với mọi thứ khác sao? Phương pháp lưu trữ các mối liên hệ của bạn phải được thay đổi hoàn toàn." Một lần nữa tiếng cười của anh bùng nổ trong toàn bộ nhận thức của chúng tôi. "Việc này phải được thực hiện để duy trì tính linh hoạt và khả năng thích ứng liên quan tới chính bản thân sự sống! Đối với tất cả các bạn vào thời điểm này trong quá trình tiến hóa của các bạn, một số cảm xúc bị chôn vùi rất cổ xưa đang nằm rất chắc chắn trong hệ thống lưu trữ cũ, và bạn phải buông bỏ chúng ngay bây giờ! Bài tập tiếp theo của chúng ta sẽ giúp bạn cho phép những sự giải phóng này diễn ra."

Ngay lúc này điều đó đã làm tôi thực sự bối rối. Làm cách nào để tôi giải phóng mọi thứ mà tôi nghĩ mình đã hiểu? Không phải tôi đã cẩn thận xây dựng cấp độ phía sau cả cấp độ của sự hiểu biết? Không phải tôi đôi khi đã phải vật lộn và thậm chí phải chịu đựng để đạt được quan điểm hiện tại của tôi? Hay là giáo viên của chúng tôi đột nhiên mất đi tính khách quan của mình và đang mất kiểm soát bản thân, nên đã nói như vậy thì sao?

Tôi có thể cảm nhận được sự thích thú vây quanh của giáo viên khi những suy nghĩ và cảm giác đó chảy qua tôi. Đột nhiên, một lần nữa, một cảm giác mà tôi đã nghĩ tôi sẽ không bao giờ có lần nữa, tôi đã rất tức giận! Cái gì đúng mà đã làm anh ta phải cười với điều chúng tôi đã đang trải qua? Làm thế nào mà anh ta dám tỏ ra thích thú với sự khó khăn và bối rối này! Khi tôi đạt đến trạng thái này, tiếng cười của anh ta đơn giản là tăng lên về lượng cho đến khi tôi cuối cùng đã khóc, "Dừng lại! Dừng cười nữa!"

Đột nhiên, xung quanh tôi có sự im lặng. Trong khoảng im lặng đó chỉ có sự giận dữ của tôi, nó cứ liên hồi như một quả bóng bàn bật lên bật xuống. Tôi cảm thấy như bị đánh đập khi nó đã trở lại liên tục với tôi một lần nữa từ mọi hướng. Vì chỉ có sự im lặng tồn tại bên ngoài cơn giận của tôi, nó dường như phóng đại gần như vượt ra ngoài những gì tôi có thể chịu đựng được. Tôi nhận ra sự giận dữ này không phải là một phần của tôi mà tôi muốn giữ. Nó theo nghĩa đen không có chỗ trong cuộc đời tôi. Với nhận thức này, cơn giận bắt đầu rời đi, và tôi lại cảm thấy sự tĩnh lặng. Lúc đầu, tôi rất vui khi được ở trong đó. Tôi đã thoát khỏi cơn tức giận và tiếng cười từ giáo viên của tôi. Tôi đã trải nghiệm một loại chiến thắng. Tôi đã ngừng được tiếng cười lặp đi lặp lại của giáo viên! Tôi đã thể hiện cho anh ta thấy tôi đã làm được!

Dần dần, ý thức của tôi đã hoàn toàn được giữ trong sự tĩnh lặng đó, mà bây giờ đã trở thành một nơi cô lập. Tôi thậm chí không thể liên lạc với những học viên khác; chỉ có sự im lặng tồn tại đối với tôi.

Tôi đã tìm kiếm ở khắp mọi nơi cả bên trong những thứ dường như đang giam cầm và cô lập tôi, tìm kiếm một vài hay bất kỳ kết nối nào có được!

Tôi được cho biết sau đó tôi đã ở lại trạng thái này trong khoảng hai tuần. Tôi tìm kiếm và tìm kiếm, và cuối cùng, một cách yếu ớt, tại chính trung tâm sự tĩnh lặng tôi đã tìm thấy sự ấm áp, ở bên trong đó tôi nghe thấy tiếng cười. Tôi ngạc nhiên khi khám phá ra đó là tiếng cười của chính tôi mà tôi vừa nghe. Nó phá vỡ sự im lặng, sự cô lập, và gia tăng sự ấm áp cho đến khi tôi có thể cảm thấy nó lan tỏa ra trong trái tim tôi. Tôi cảm thấy được một sự giải thoát tuyệt vời. Tôi háo hức chấp nhận nó và thấy giáo viên của tôi đang ở trung tâm. Tôi cảm đã được trợ giúp một cách nhẹ nhàng, cảm thấy bình yên, ngay cả khi tiếng cười nâng tôi lên cao hơn và cao hơn khỏi sự cô lập.

Khi tôi nhận thức được sự chuyển động này, giáo viên của tôi nói, "Chỉ trong tiếng cười chúng ta mới có thể hoàn toàn thực sự giải phóng. Tất nhiên, nó không phải là sự cười cợt lên những người khác. Không phải là tiếng cười của tôi với bạn khi tôi nói chuyện với bạn trước đây; Tôi đơn giản thể hiện cho bạn thấy đó là một cách để giải phóng."

Anh ta tiếp tục, "Khi bạn yêu cầu tiếng cười dừng lại, nó đã dừng lại. Tuy nhiên việc đó đã để mình bạn lại cùng cơn giận của bạn trong sự tĩnh lặng. Làm thế nào mà bạn lại thích như vậy?"

Tôi đã nói với anh ấy rằng tôi không thích nó chút nào, nhưng tôi nghĩ cuối cùng tôi đã học được để giải phóng ít nhất là mức độ giận dữ đó. Tôi cảm thấy rất bất an và nói, "Tại sao tôi lại có quá nhiều giận dữ? Tôi không hiểu tất cả sự tức giận sâu thẳm này đã được lưu trữ trong tôi. Mỗi khi tôi nghĩ rằng tôi đã giải phóng tất cả, một cấp độ khác xuất hiện!"

"Chính xác!" Giáo viên của tôi nói. "Đó là lý do tại sao tiếng cười rất quan trọng. Nó giúp bạn buông bỏ mỗi cấp độ đã bị chìm xuống khi nó xuất hiện trở lại. Mỗi cấp độ phải được giải phóng trước khi bạn có thể xử lý cấp độ tiếp theo. Khi tiếng cười vang lên từ trái tim bạn, nó làm cho mọi thứ thức tỉnh và cho phép một cấp độ mới hơn, tươi mới hơn và rõ ràng hơn được sinh ra. Ngoài ra, qua tiếng cười, bạn tiếp xúc với niềm vui tự nhiên đã tồn tại trong tất cả những cuộc đời." Anh nói thêm, "Bây giờ bạn đang giải phóng nhiều cấp độ tức giận. Một số học viên khác đang giải phóng nỗi sợ hãi, phản bội, hoặc các kháng trở được lưu trữ rất sâu khác."

Tôi đoán tôi vẫn chưa hiểu hoàn toàn. Tôi nói, "Nhưng điều đó quá đơn giản, phải không? Làm thế nào tiếng cười có thể giải phóng mọi thứ? Chắc chắn phải có nhiều hơn thế!"

Một lần nữa tiếng cười của giáo viên vang lên. "Tại sao anh luôn muốn mọi thứ trở nên phức tạp hơn bản thân nó?" Anh hỏi. "Tiếng cười làm mới hoặc cho phép một cái nhìn khác về cuộc sống thông qua một quan điểm thoải mái hơn và do đó khách quan hơn."

Thông qua mỗi sự giải phóng với tiếng cười, bạn có thể nhìn thoáng qua cấp độ của sự sống nơi mà mỗi sinh mệnh liên quan đến tất cả với sự ấm áp tuyệt vời, chia sẻ và giao tiếp dễ dàng. Tiếng cười giúp bạn ngừng tự biến mình trở lên nghiêm túc, để cho phép cuộc sống trở thành một trải nghiệm tự do và nhiều niềm vui hơn."

Một lần nữa, tôi đã bối rối và trả lời, "Tôi không cần nhắc nhở với anh rằng tôi không ở cấp độ bắt đầu trong sự hiểu biết của tôi. Tôi đã trải qua quá trình thăng lên từ vật lý. Tôi đã chia ý thức của tôi thành 900.000 mảnh và đã hỗ trợ nhiều hành tinh trong quá trình tiến hóa của họ. Bạn đang nói với tôi rằng tôi chưa hiểu sức mạnh của tiếng cười và khả năng của nó để nâng tôi lên một cấp độ mới và tự do hơn về ý thức sao?"

“Chính xác!” Giáo viên của tôi nói. “Mặc dù bạn đã trải nghiệm một số sức mạnh của nó, bạn vẫn chưa thấy được tiếng cười nó thực sự là gì: Nó là phương tiện để buông bỏ mọi thứ có chứa sự kháng cự còn đang bị ẩn giấu. Ngoài ra, nhiều điểm mạnh của bạn đã bị ẩn đi trong các khu vực khác nhau cần được giải phóng. Thông qua tiếng cười, bạn liên hệ với tiềm năng của bạn và trải nghiệm một cuộc sống thoải mái, linh hoạt và vui vẻ hơn.

“Những gì tôi đang làm cho bạn trong khóa đào tạo này sẽ đưa bạn đến một điểm nhận thức được gọi là Hành Tinh Thượng Đế - Planetary Logos. Chắc chắn, cuối cùng ý thức của mọi người sẽ vượt qua mức này, nhưng bạn, trong việc đã chọn để tập trung vào sứ mệnh này, cần phải là một tấm gương hay người làm gương đặc biệt rõ ràng ở đây. Bạn phải rõ ràng rằng hành tinh vật chất đang phát triển bên trong ý thức của bạn sẽ có hệ thống hướng dẫn cấp độ Nguồn (Source-level) mà bạn đang phản chiếu. Tôi biết phản kháng của bạn là gì, và tôi đang giúp bạn giải phóng tất cả chúng. Nếu bạn đã chọn cách khác để phụng sự, bạn có thể đã giấu đi một số điểm và cảm xúc cũ đã bị mắc kẹt trong một thời gian nào đó, nhưng cuối cùng bạn sẽ phải giải phóng chúng theo bất cứ cách nào, và đối với bạn, lúc đó là bây giờ!”

Bằng cách nào đó, lời nói của anh khuấy động sự sợ hãi đã cũ về sự thay đổi. Những khu vực cũ tôi đã không xem xét tới trước khi tôi thăng lên. Tôi cảm thấy một chút dễ bị tổn thương, khá yếu và không có khả năng vượt qua sự khó khăn này. Tôi chắc chắn không hiểu chuyện gì đang xảy ra với tôi cả.

Nhẹ nhàng, giáo viên của tôi nói với tôi, “Tôi là một người giao việc khá nghiêm túc. Tôi đã được các học viên của tôi nói điều này. Với tôi, một học viên sẽ học cách thâm nhập vào bên dưới tất cả ảo tưởng mà che giấu sự kháng cự cũ. Nhiều học sinh cũ của tôi cũng cho biết cuộc sống của họ trở nên dễ dàng hơn, tự do hơn và vui hơn khi họ trải qua quy trình sâu sắc này. Nó không phải là dễ dàng hơn trong ý nghĩa là không có gì còn lại để học hỏi, nhưng quá trình sự sống hoạt động trên một cấp độ gần như hoàn toàn hợp nhất bởi vì rất ít những kháng cự còn lại.

“Họ đã đi lên đỉnh của một ngọn núi đặc biệt của riêng họ trong chức năng của họ như một Hành Tinh Thượng Đế, để có thể hướng dẫn tất cả những ai cũng tìm cách leo lên ngọn núi đó. Họ không còn những điểm ẩn nào có thể can thiệp vào bất cứ ai leo lên. Họ cũng có quan điểm sáng tạo rộng hơn mà rất khuyến khích tất cả mọi con đường có thể để đạt đến đỉnh núi.

“Bạn có thể thăng lên mà vẫn còn nhiều đến mức có 3-4 phần trăm sự kháng cự còn lại. Nó sẽ được nhận ra khi mỗi sinh mệnh buông bỏ phần lõi sâu hơn của sự kháng cự sau này. Trên thực tế, sẽ không thiết thực để tập trung vào những khu vực bị quên đi này cho đến khi khóa đào tạo được bắt đầu cho sự lựa chọn con đường tiến hóa chính tiếp theo. Sau đó, một chương trình làm rõ chính được thực hiện. Tôi làm cho nó có thể cho mỗi học viên đi sâu vào cốt lõi của sự sáng tạo của họ và giải phóng mọi thứ có thể can thiệp vào chức năng Hành Tinh Thượng Đế.”

Tôi hỏi anh ta giải thích thêm về điều này, và anh ta nói, “Hãy nhìn nó theo cách này. Khi bạn bắt đầu việc phụng sự của bạn như một Hành Tinh Thượng Đế, công việc mà chúng ta đã làm cùng nhau ngay lúc này sẽ thể hiện thành kết quả sau này và bạn sẽ thấy được nó trong suốt toàn bộ lịch sử của hành tinh bạn hướng dẫn, sẽ không bao giờ có bất cứ thứ gì cản trở sự phụng sự của bạn cho môi trường vật lý và những người sống trên nó. Tất nhiên, bạn sẽ học nhiều, nhiều điều mới, nhưng điều này sẽ ở cấp độ vũ trụ như là kết quả trực tiếp của những gì bạn làm cho hành tinh. Thực tế là giờ đây chúng ta có thể thảo luận về tiếng cười và tất cả sự kháng cự cũ, tuy nhiên tôi đã thấy rằng bạn đang tiến bộ tốt.”

Tôi cười một chút và nói, "Vâng, có vẻ như với tôi tôi chỉ mới bắt đầu thấy những gì mà chương trình đào tạo này thực sự là!"

“Chính xác!” Anh nói với một tiếng cười, và với điều đó, chúng tôi kết thúc buổi học đó.

Chương 22

Vào một ngày, tôi cùng các bạn học viên được đưa đến một vùng xa xôi của hành tinh và nhóm chúng tôi được giao cho một dự án. Chúng tôi được yêu cầu thiết kế một cấu trúc có thể hỗ trợ tất cả sự sống trên hành tinh này. Chúng tôi được yêu cầu xem xét nó như là một nhiệm vụ chung dành cho tất cả chúng tôi cùng với nhau để phụng sự như là Hành Tinh Thượng Đế. Đây là lần đầu tiên chúng tôi thực hiện điều này, và sau đó khả năng của chúng tôi để hợp nhất sẽ được kiểm tra lại một lần nữa. (Một bài tập gần đây đã cho chúng tôi thấy bây giờ chúng tôi có thể đạt được 35 phần trăm những gì giáo viên của chúng tôi có thể đem lại!)

Trước đây, chúng tôi đã tham gia vào một bài tập trong đó chúng tôi coi những gì chúng tôi nghĩ là những điểm quan trọng để hỗ trợ cho một Hành Tinh - đủ không khí, nước, đầy đủ cho phát triển sự sống thực vật, v.v. Tất cả chúng tôi cũng đã cố gắng để xem làm thế nào sức mạnh của chúng tôi có thể được sử dụng để hỗ trợ trong sự phát triển của hành tinh.

Bài tập mới này sẽ giúp chúng tôi hiểu biết rõ hơn làm thế nào để trở thành một hệ thống hướng dẫn toàn thể cho một hành tinh. Điểm này dường như là khó khăn nhất để chúng tôi nắm bắt được.

Với sự chúc phúc và ước mong từ giáo viên của chúng tôi cho sự may mắn, chúng tôi đã bắt đầu. Chương trình đào tạo có một thứ mà chúng ta có thể gọi là "phần mềm" cho phép mô phỏng. Chương trình được thiết lập để mỗi người chúng ta sẽ trải nghiệm chức năng biểu tượng hành tinh và các phương thức hoạt động.

Lúc đầu, tôi thấy nó hơi kỳ lạ. Ý thức của tôi không tập trung chút nào, ít nhất là không thông qua chương trình mô phỏng này. Tôi biết nó chỉ là một bài tập, nhưng nó có vẻ rất thực tế với tôi. Mỗi lần tôi cố gắng liên hệ với cấp độ mới này thông qua một quá trình suy nghĩ mà tôi đã quen thuộc, tuy nhiên, nó không hoạt động. Tôi không thể đi tới đâu cả với những cách nghĩ cũ và đem các ý tưởng lại với nhau để hiểu chúng.

Cuối cùng, tôi đã buông bỏ việc cố gắng suy nghĩ theo cách cũ. Sau đó, tôi nhận thấy một sự háo hức đến với tôi từ rất nhiều góc nhìn. Lúc đầu, tôi không hiểu nó; Tôi chỉ nhận thấy sự háo hức, tiếng cười và niềm vui hiện diện. Họ cảm thấy tốt và có một chút khác biệt so với bất cứ điều gì tôi đã trải nghiệm trước đây.

Khi tôi đã ổn định trong chương trình mô phỏng, tôi bắt đầu phân loại mọi thứ. Tôi thấy sự háo hức tập trung trong một đơn vị ý thức tương tự như một tế bào trong cơ thể vật chất. Tôi nhận thấy mức độ hoạt động tuyệt vời trong mỗi đơn vị này; chúng rất, rất bận rộn. Thông thường, có vẻ như với tôi chúng đang chạy vòng quanh, không thực sự đi đến đâu và dường như di chuyển một cách ngẫu nhiên. Dần dần, tôi có thể thấy điều đó không đúng. Mỗi đơn vị có một con đường đi nhất định mà nó được sử dụng rất nhiều lần, hay chính xác hơn là một con đường được tạo thành từ sự kết hợp nhiều con đường đơn lẻ cùng hướng lại với nhau. Một lần tôi đã có một thời gian tuyệt vời để theo dõi một con đường mới được thiết lập, nhưng thường xuyên nó lại bị bỏ lại sau một thời gian ngắn và con đường cũ đã được sử dụng một lần nữa.

Nó bắt đầu hé mở với tôi thứ mà tôi đã tìm kiếm thông qua chương trình này các hoạt động của các bạn học viên Hành Tinh Thượng Đế khác thể hiện qua các tham số mà chúng tôi đã cùng thiết lập lên. Tôi đã nhìn thấy hoạt động của họ liên quan đến quá trình tiến hóa tổng thể trên hành tinh này! Tôi có thể nhìn thấy và cảm nhận cuộc sống của họ, niềm vui của họ trong cuộc sống, cảm giác chiến thắng

của họ khi cuộc sống diễn ra tốt đẹp, và cảm giác thất vọng và phiền muộn của họ khi nó không xảy ra.

Bằng cách nào đó, đối với tôi, nỗi thất vọng và nỗi buồn của họ, mặc dù tôi biết nó rất thực tế đối với họ lại không phù hợp với chương trình tổng thể mà chúng tôi đã thiết lập, và không gì có thể là thực trừ khi nó phù hợp với chương trình. Tôi đã trở nên hào hứng biết chừng nào khi tôi thấy điều này! Tôi tự nhủ: “Tại sao họ không thấy điều đó? Nó thật đơn giản!” Và tôi nghĩ, “Nếu tôi khuyến khích người đó một chút thì sao? Tôi tự hỏi liệu nó có giúp anh ta hiểu được hệ thống hỗ trợ tổng thể sẽ tốt hơn một chút hay không.”

Tôi tự hỏi liệu điều này có được phép không. Tôi nhìn quanh, cố gắng tìm một câu trả lời. Khi không có ai đến, tôi quyết định tiếp tục và thử nó. Nhẹ nhàng, tôi đưa ý thức tổng thể của mình vào một người, tôi cảm thấy đã có thể thực sự hiểu rõ quan điểm tổng thể rõ ràng hơn. Tôi bao lấy anh ta và sau đó hoàn toàn thâm nhập vào anh ta. Đột nhiên, anh ta đã biến mất! Tôi không thể tìm thấy anh ta ở bất cứ đâu.

Bây giờ tôi có thể nghe thấy tiếng cười và sự thích thú của giáo viên trong nỗ lực của tôi. Tôi tuyệt vọng và hỏi giáo viên của mình, "Anh ta đi đâu? Chuyện gì đã xảy ra với anh ấy? Tôi đã làm anh ấy chết sao?"

Tôi nghe giáo viên của mình trả lời, “Vâng, anh đã giết anh ta trong một nghĩa nào đó. Bạn thâm nhập sâu vào anh ta đến mức bạn ép buộc anh ta vào trong quan điểm của bạn.

Bạn không cho phép anh ấy có cơ hội trưởng thành và học được bài học của chính anh ấy.”

"Nhưng," tôi nói, "anh ấy đã tạo tạo nên một tình trạng lộn xộn nào đó và tôi nghĩ tôi sẽ chỉ giúp đỡ anh ta một chút!"

Một lần nữa tiếng cười của giáo viên vang lên. “Anh ấy cần những bài học bạn đã lấy đi khỏi anh ấy. Lúc bấy giờ bạn đã lấy đi ý thức của anh ấy như là trách nhiệm của bạn, hoặc ít nhất bạn là chức năng bạn sẽ có nếu như điều này là của một chức năng thực sự của Hành Tinh Thượng Đế.

Bạn sẽ mất một phần của tính khách quan của bạn và bắt buộc bạn phải làm điều gì đó thực sự không phải là một phần vai trò của bạn. Bằng cách tham gia vào chức năng này, bạn sẽ có thể gây nguy hại cho toàn bộ hệ thống hướng dẫn mà bạn đã thiết lập.

“Hệ thống hướng dẫn mới được sinh ra rất tinh tế, giống như mạng nhện. Nó có sức mạnh rất lớn miễn là nó vẫn còn gắn chặt ở nơi nó được đặt, nhưng nó dễ dàng bị rách bởi một quá trình làm méo mó việc sử dụng nó và do đó phá hủy hiệu quả của nó như là một hệ thống hỗ trợ.”

Anh ấy nói với tôi, với một tiếng cười khác, rằng anh ấy sẽ đưa người mà tôi đã hấp thụ lại và tôi nên tiếp tục bài tập

Tôi cảm thấy nhẹ nhõm khi biết rằng chúng tôi có thể sửa chữa chương trình và tôi bình tĩnh chờ đợi sự thay đổi. Tôi chờ đợi và chờ đợi và vẫn không thể nhìn thấy người đó hiện ra lần nữa.

“GIẢI PHÓNG ANH TA!” Giáo viên của tôi gầm lên. Tôi vội vàng nhìn vào và chắc chắn, một phần của cấu trúc tôi vẫn đang giữ chắc anh ta để bảo vệ anh ta khỏi bất kỳ sai lầm hay khó khăn mà anh ta có thể tạo ra. Ngay sau đó tôi đã học để giải phóng mỗi người trong cấu trúc tổng thể để họ có được quá trình của riêng mình. Tôi đã buông bỏ!

Cảm giác tốt đến mức nào - tôi nhận ra rằng cuối cùng tôi đã hiểu được điều mà giáo viên của tôi đã nói với tôi. Tôi đã buông bỏ sự cần thiết phải thao túng người khác và những phần của bản thân mình thông qua niềm tin rằng họ cần tôi kiểm soát họ để tránh đau đớn và đau khổ. Nghe có vẻ rất đơn giản để nói về nó bây giờ, và rất có thể bạn sẽ hỏi "Nhưng làm thế nào mà Sanat Kumara đã không hiểu điều đó trước?" Tôi nói với bạn rằng tất cả chúng ta sẽ thực sự hiểu kiểm soát và thao túng một cách toàn diện sẽ phải mất nhiều sự thăm dò rất sâu và đi vào việc phân tích rất sâu sắc của chính mình. Đối với tôi, việc nhận ra hoàn toàn điều này đã xảy ra khi tôi cố gắng loại bỏ tất cả những kháng cự có thể ảnh hưởng đến vai trò của tôi như là một Hành Tinh Thượng Đế.

Khi tôi giải phóng điểm này, người đó xuất hiện trở lại trong cấu trúc năng lượng mà chúng tôi đã tạo ra, và tôi tiếp tục học hỏi từ anh ta và những người khác.

Chương 23

Tôi cảm thấy một sự rùng mình đi qua cơ thể của tôi, một sự thúc đẩy năng lượng, đang ngày càng mạnh mẽ hơn. Lúc đầu, tôi không nhớ mình đang ở đâu, và sau đó tôi nhớ đã được đặt trong một buồng cách âm trước đó. Tôi biết rằng giáo viên của tôi đang theo dõi các dấu hiệu sinh tồn của tôi và sẽ không để việc sạc năng lượng này trở nên quá tải nhiều hơn mức tôi có thể xử lý.

Tôi đã nỗ lực thêm một lần nữa. Tôi đặt một mạng lưới làm việc của năng lượng trong luân xa tim của tôi và có ý thức để mở rộng và mở rộng nó. Dần dần, nó bắt đầu có hình dạng xoắn ốc, mà tôi có thể thấy bằng con mắt thứ ba của mình. Đột nhiên, nó đã biến mất!

Giáo viên của tôi cười và nói, “Thử lại đi. Các phân cực không cân bằng trong thời gian đó và bạn đã xóa sạch lưới.” Kiên nhẫn, một lần nữa tôi mở trái tim mình và đặt năng lượng bên trong nó. Lần này tôi đã làm điều đó từ từ, cho phép chuyển động tích lũy dần dần chậm hơn lúc trước đó. Như tôi đã làm như vậy, tôi bắt đầu nghe thấy âm nhạc, âm thanh trống lẹ đang dịch chuyển tất cả thông qua năng lượng. Tôi biết tôi đang ở trong một căn phòng mà tôi không thể nhận được bất kỳ âm thanh vật lý nào, và tôi nhận ra rằng tôi đã thực sự nghe được quá trình sáng tạo ở một cấp độ rất cao. Thật vậy, tôi đã nghe được điều mà được gọi là “âm nhạc của vũ trụ.” Khi tôi nhận thấy âm thanh này đang mở rộng, tôi gọi cho giáo viên của mình, hỏi, “Làm thế nào tôi có thể học cách tích hợp âm thanh vào lưới năng lượng xoắn ốc đang mở rộng thông qua và từ trái tim tôi?”

Anh trả lời: “Đặt âm thanh ở trung tâm của trái tim và nó sẽ tự động trở thành một tâm điểm cho việc mở rộng. Nói cách khác, đưa ý thức của bạn sâu vào âm thanh, và sau đó đặt tất cả trong trái tim của bạn. Đây là một cách để đặt cấp độ mới này của sự sáng tạo của bạn vào cái mà có thể được gọi là “chế độ lái tự động - automatic pilot.” Mục đích của âm thanh là theo nghĩa đen để định hướng cho năng lượng. Do đó, việc sử dụng âm thanh này như người điều hành sẽ mang mọi thứ lại với nhau cho bạn!”

Tôi đã rất phấn khích về khám phá này và tiếp tục thực hành những gì anh đã gợi ý. Tôi đã bắt đầu nhận ra rằng khi chúng ta mở rộng nhận thức của mình, chúng ta nghe thấy mức độ sáng tạo cao hơn và cao hơn thông qua những gì được gọi là âm thanh. Cuối cùng tôi đã nghe được mức cơ bản hay cấp độ Nguồn và bây giờ có thể điều hướng nó một cách có ý thức.

Tôi rất phấn khích biết chừng nào về khám phá này!

Giáo viên của tôi xác nhận rằng, quả thật vậy, những gì tôi đã nghe được là kết quả của việc sẵn sàng tiếp tục giải phóng các những sự kháng cự đã bị chôn sâu cho đến khi tôi nghe được cấp độ cơ bản. Tôi nói với anh ta, “Tôi nghĩ rằng tôi đã nghe âm thanh này trước đây. Điều này có đúng không?”

Anh ta nói, “Tất nhiên, nó là sự thật. Nhưng bạn chưa bao giờ đủ tinh thức để chỉ đạo âm thanh, yêu cầu nó trở thành một người hợp nhất trong ánh sáng chói lọi của trái tim bạn.”

Trong buổi thứ hai của tôi, tôi lại ở trong phòng cách âm của mình, và trước mặt tôi là một màn hình cho thấy một hình xoắn ốc phát ra theo cách tôi đã thực hiện trong trái tim tôi lúc trước đó. Giáo viên của tôi nói, “Đây là điểm mà chúng ta đã thoát ra ở buổi trước.

Hãy dành một hoặc hai phút để điều chỉnh những gì bạn đã tạo ra. Nó không phải là cần thiết để phát minh lại bánh xe mỗi khi bạn thực hiện một nỗ lực mới. Chúng tôi hiện đang giữ tiêu điểm này cho

bạn, nhưng bạn phải học cách lưu trữ những gì đang phát triển bên trong bạn để bạn có thể truy cập ngay lập tức.

“Mặc dù lưu trữ này được thực hiện trong não của cơ thể vật lý của bạn, nó không chỉ đơn giản là hệ thống lưu trữ vật lý hay thậm chí hệ thống lưu trữ ở thể trí. Trong bản thiết kế thiêng liêng (divine blueprint) của bạn đã có quá trình lưu trữ được tích hợp sẵn bên trong cho bạn để truy cập vào cấp độ này với sự rõ ràng của nó.

“Trong quá trình đào tạo của bạn như là một Hành Tinh Thượng Đế, bạn đã sẵn sàng ngay lúc này để kết nối vào trong dòng chảy sáng tạo của Sự Hợp Nhất và sau đó lưu trữ cấp độ này trong nhận thức có ý thức của bạn khi bạn phát triển sự hiểu biết về nó. Và khi đó bạn sẽ chủ yếu đi vào cấp độ rất sâu của việc làm sạch mà sẽ giải phóng bất kỳ sự cản trở nào có thể với vai trò đã được lựa chọn của bạn!” Tôi đã rất ngạc nhiên khi nghe điều này.

"Chắc chắn," anh tiếp tục, "chúng tôi sẽ xem xét một số tàn dư còn lại, nhưng bây giờ là lúc để điều chỉnh vai trò của bạn như là một Hành Tinh Thượng Đế trong một cách rất cụ thể và đáp xuống Trái Đất."

Trái Đất hiện đã xuất hiện trên màn hình của tôi. Đó là một hành tinh rất đẹp, được hình thành đầy đủ và rung động tràn đầy sức sống. Tôi có thể nhìn xuyên qua bằng con mắt thứ ba của tôi, nhiều cấp độ sự sống đã thực sự hoạt động ở đó, và tôi nói, "Tôi nghĩ tôi sẽ hướng dẫn hành tinh này ngay từ đầu."

Giáo viên của tôi trả lời, "Bạn sẽ, nhưng một vài thứ của nó sẽ phải được hoàn thành trước tiên nếu chúng ta nhìn vào nó trong khung thời gian tuyến tính. Bạn đặc biệt chú ý điều gì ở hành tinh này mà nó có vẻ là quan trọng với bạn?"

Tôi nhìn chăm chăm vào thể giới xinh đẹp này, đưa nó vào luân xa trái tim của tôi, và trả lời, "Vẻ đẹp tuyệt vời của nó. Nó rất đẹp!"

Giáo viên của tôi cười và nói, "Điều này giống như là một phụ huynh - con của riêng họ luôn luôn được coi là đẹp!" Tuy nhiên, anh đã nói thêm rằng anh cũng đánh giá cao vẻ đẹp của Trái Đất. Tôi muốn nói với bạn bây giờ điều mà tôi coi là một phần cực kỳ quan trọng của câu chuyện này.

Với sự giúp đỡ từ giáo viên của tôi, tôi đã được dẫn dắt quay trở lại thời gian khởi đầu của Trái Đất. Năng lượng hay sinh lực sống của tôi theo nghĩa đen đã được khóa chặt vào thứ mà có thể được gọi là ý thức đang tiến hóa của hành tinh mới sinh này. Một cách nhẹ nhàng, tôi di chuyển qua lại trên cấp độ Etheric (*Etheric level, còn được gọi với tên khác như thể điện từ trường, thể phách, thể dĩ thái, thể sinh lực*) dính kết nó với tôi, đặt tất cả nó vào trong trái tim đã được mở rộng to lớn của tôi ngay khi đó.

Tôi cảm thấy rất nhiều tình yêu dành cho hành tinh mới sinh này khi tôi kết nối nó hoàn toàn vào trong luân xa trái tim của tôi. Sau đó, một điều kỳ diệu đã xảy ra! Nó bắt đầu tự tuôn ra từ trong trái tim tôi. Nó đang chuyển động, trở nên có nhiều khả năng hơn để hoạt động trên cấp độ vật lý.

Cuối cùng thì nó đã ở đó! Bây giờ nó đã được sinh ra về mặt vật lý. Khi tôi khám phá nó hoàn toàn, tôi đưa ý thức của tôi đi sâu vào trong mọi phần của hành tinh, tôi biết một hành trình vui sướng đã đang bắt đầu cho cả hành tinh và cho chính bản thân tôi. Tôi cũng nhận ra bằng cách sinh ra thể vật lý của hành tinh này thông qua trái tim tôi mà giờ đây nó là một phần vật lý của tôi, mở rộng cơ thể của tôi thành một cấu trúc to lớn hơn được gọi là một hành tinh.

Tôi được giáo viên và vương quốc thiên thần hỗ trợ để khám phá mọi cấp độ và mọi phần của hành tinh này để chuẩn bị cho bước tiếp theo. Nếu chúng ta nhìn vào quá trình này một cách tuyến tính, nó đã mất khoảng 2.000 năm để tích hợp hoàn toàn và đạt được cách thức điều chỉnh tối ưu.

Khi tôi được giúp đỡ để hoàn thành phần khởi đầu mới của mình với Trái Đất, tôi đã được bảo rằng, “Bạn phải có nhiều sự chuẩn cần làm trước khi bạn thực sự sẵn sàng liên tục hiện diện trong năng lượng của Trái Đất, nhưng bạn đã có khả năng liên kết giữa bạn và Trái Đất ngay lúc này.

Trong năm mươi năm tiếp theo và hơn nữa, tôi đã học cách thâm nhập sâu hơn vào ý thức của Trái Đất. Các dạng sống duy nhất trên đó là những dạng nguyên thủy, vì vậy Trái Đất cũng đang được chuẩn bị cho bước tiếp theo. Giáo viên của tôi đã nói với tôi rằng vì Trái đất đã được tăng cường năng lượng và môi trường vật lý của nó qua trái tim tôi, các thiên thần sẽ theo dõi quá trình và thực hiện những điều chỉnh cần thiết. Tôi có thể đơn giản tiếp tục với việc đào tạo của mình cho đến khi tôi có thời gian để đến với Trái Đất.

Ngoài ra, tôi được bảo rằng tôi sẽ không đi một mình vì đây là nhiệm vụ đầu tiên của tôi, và cũng bởi vì nó là một hành tinh ở chiều kích thứ 3 – 3D, ba trợ lý sẽ đi cùng tôi để giúp đỡ các liên kết tâm linh nào đó cho hành tinh này. Ba sinh mệnh này sẽ giúp đỡ tôi, họ là những sinh mệnh rất có kinh nghiệm có vai trò nắm giữ một cấu trúc hình tam giác, kết nối toàn thể cấu trúc mà chúng tôi đã đang dựng lên đi vào vài cấp độ ý thức khác.

Đầu tiên, vì trình độ học vấn của tôi - tôi còn non trẻ với kinh nghiệm - cấu trúc mà tôi đã tạo ra sẽ được kết nối với giáo viên của tôi. Sau đó, anh ấy sẽ chuyển tiếp nó đến tất cả các cấp độ khác, bao gồm Hành Tinh Thượng Đế của hệ mặt trời - Thái Dương Thượng Đế (*The Solar Logos*), Hành Tinh Thượng Đế của Thiên Hà - Thiên Hà Thượng Đế (*Galactic logos*) và nhiều cấp độ ý thức Hành Tinh Thượng Đế của vũ trụ - Thượng Đế Vũ Trụ (*universal logic consciousness*). Hỗ trợ anh ấy sẽ là ba vị Kumaras sẽ tới Trái Đất cùng tôi. Do đó, tất cả cấu trúc thần thánh được “tăng cường” lên một mức độ ý thức cao hơn hay rõ ràng hơn bởi những người đóng vai trò là điều phối viên trong Kế Hoạch – Thiên Cơ.

Tôi đã học cách nhận biết và yêu mến từng phần của Trái Đất. Tất cả đều trở nên thân thiết với tôi! Tôi nhớ rất rõ điểm mà giáo viên nói với tôi, “Chúng tôi sẽ trợ giúp bạn ngay bây giờ để tạo ra một hành tinh đầy đủ chức năng.” Tôi không biết chính xác ý anh ta là gì, nhưng tôi chắc chắn là muốn tìm ra điều đó. Một lần nữa, quay trở lại sự khởi đầu của hành tinh, anh nói với tôi rằng toàn bộ lịch sử của nó bây giờ sẽ được chạy qua trái tim tôi. Tôi được bảo rằng "chỉ cần treo trên và tận hưởng chuyến đi – just hang on and enjoy the ride!" Đúng là một chuyến đi! Tôi thấy sự khởi đầu của sự sống sinh ra trên Trái Đất, và rồi tôi thấy động vật, thực vật và cuộc sống con người bắt đầu.

Thông qua một quá trình khá phức tạp tương tự như một bộ phim, tôi thấy các nền văn minh bắt đầu và kết thúc, một dòng liên tục của chúng, cho đến khi tôi được nói rằng bây giờ tôi đã ở một nơi mà tất cả các khả năng đã chạy qua trái tim tôi.

Vì vậy, bây giờ tôi hiểu - những người sống trên hành tinh có thể đưa ra sự lựa chọn và quyết định với tự do ý chí của họ và vẫn phù hợp với cấu trúc tổng thể mà lúc này đã được tạo ra.

Tôi cảm thấy một sự thay nào đó đổi sau quá trình này. Ví dụ, tôi vẫn còn có cơ thể vật lý của mình mà tôi đã tạo ra cho việc đào tạo của tôi trên Sao Kim. Tôi biết tôi luôn có thể nhìn thấy và sử dụng nó nếu tôi muốn, nhưng khi tôi di chuyển cơ thể tương đối nhỏ này, khi đó tôi có thể cảm nhận được toàn bộ cả Trái Đất. Bây giờ nó và tôi đã ở cùng với nhau hoàn toàn trên cấp độ vật lý. Vâng, tôi vẫn

sẽ đi trực tiếp vào nó theo nghĩa vật lý sau này, nhưng ngay lúc đó trên Sao Kim, tôi đã cảm thấy nó hiện diện hoàn toàn bên trong trái tim của tôi và cơ thể của tôi.

Tôi nghỉ ngơi và sau đó, và giáo viên của tôi đề nghị một kỳ nghỉ ngắn, nhưng tất nhiên, bây giờ tôi đã mang Trái Đất theo tôi đến bất cứ nơi nào. Tôi nghỉ ngơi khoảng năm mươi năm và sau đó được thông báo quay trở lại trung tâm đào tạo.

Trong kỳ nghỉ của tôi, tôi có đặc quyền tham gia với một số người mà họ đã giúp tổ chức nên mọi thứ trên Sao Kim, họ là người tôi đã đề cập trước đó trong câu chuyện này. Tôi thường xuyên ngạc nhiên trước cấp độ hiểu biết của họ và cách họ có thể hỗ trợ mỗi người trong chúng tôi trên cơ sở cá nhân và không bị lẫn lộn bởi số lượng lớn hay khó chịu bởi phản ứng về mặt tình cảm còn bản ngã của chúng tôi.

Bởi vì sự gần gũi của Venus với Trái Đất, những sinh mệnh này đặc biệt quan tâm đến vai trò của tôi, và đôi khi tôi sẽ để họ đi vào trái tim tôi và tận hưởng vẻ đẹp của Trái Đất.

Họ thực sự có thể đưa ý thức của họ vào sự tiến hóa của Trái Đất tại bất kỳ thời điểm nào họ chọn, và tôi biết có một số sinh mệnh rất đặc biệt và đã tiến hóa cao đã tới Trái Đất trong khi tôi vẫn còn đang ở Sao Kim, và người dân ở Trái Đất nhận ra họ là những người bạn của tôi.

Bạn có thể hỏi, "Đây có phải là một điều đúng nguyên tắc để thực hiện không?" Vâng, tôi chắc chắn đã học được cách kiểm tra những vấn đề như vậy với giáo viên của tôi trước khi đồng ý với kế hoạch này.

Từ khi đến Trái Đất theo cách vật lý, tôi đã gửi một lời mời lâu dài cho những sinh mệnh này để đến với người hàng xóm, Trái Đất, vào bất kỳ kỳ nghỉ cuối tuần hoặc thời gian rảnh nào mà họ có thể có. Việc kết giao này luôn luôn làm tôi cảm thấy thích thú.

Trong chương tiếp theo và cuối cùng tôi sẽ kể những gì đã xảy ra khi cuối cùng tôi đã sẵn sàng để đến Trái Đất.

Chương 24

Chúng tôi đã có một bữa tiệc, một lễ kỷ niệm! Nhiều người trong chúng tôi, các học viên Hành Tinh Thượng Đệ, đã sẵn sàng ngay bây giờ để đảm đương trách nhiệm mới trong Sự Hợp Nhất, và do đó chúng tôi đã tổ chức lễ kỷ niệm với các cơ hội giờ đây đang được mở ra ngay trước mắt chúng tôi.

Chúng tôi biết rằng chúng tôi luôn có mối quan hệ đặc biệt chặt chẽ với nhau, chúng tôi sẽ không mất khả năng giao tiếp với nhau bởi nhiệm vụ mới mà chúng tôi sẽ đảm đương. Chúng tôi sẽ luôn có thể nối mạng cùng với nhau, để duy trì một cấp độ cao hơn của cấu trúc ánh sáng mà sẽ hỗ trợ rất đặc lực cho tất cả chúng tôi.

Vì vậy, trong giai đoạn cuối cùng này trên Sao Kim chúng tôi đã liên lạc và gửi lời chào cho nhau.

Tôi đã rất gần gũi với một sinh mệnh đã từng ở trong một cơ thể phụ nữ trong khi tôi đang ở trong một cơ thể nam giới, cùng với người đó tôi đã giúp tạo ra một chủng loài mới ở cấp độ vật lý. Một cách đầy yêu thương, chúng tôi đến với nhau, chia sẻ những giấc mơ của chúng tôi và sự phấn khích của chúng tôi với những gì đang bắt đầu. Sinh mệnh xinh đẹp này vẫn là một người rất đặc biệt đối với tôi và là một người bạn mà tôi thường xuyên liên lạc.

Trong vài tháng cuối cùng, tôi đã đến thăm nhiều nơi mà tôi đã rất thích, những nơi tuyệt đẹp mà tôi thường đến nghỉ ngơi. Tại đó có một khu vườn hết sức đẹp đẽ mà tôi thường xuyên tới đó và suy ngẫm về Sự Hợp Nhất.

Tôi quyết định tái tạo lại khu vườn đó trên Trái Đất, và tôi đã làm như vậy. Bây giờ, khi tôi đi bộ trong khu vườn của mình, tôi được nhắc nhở về vẻ đẹp của Sao Kim cũng như vẻ đẹp của Trái Đất và Sự Hợp Nhất.

Trong phần cuối cùng của khóa đào tạo của tôi, tôi đã được chuẩn bị bằng nhiều cách. Vẫn còn những bài học sâu sắc với giáo viên của tôi để giải phóng bất kỳ tàn dư nào còn sót lại của sự kháng cự, và cả vương quốc thiên thần cũng tạo ra một liên kết đặc biệt với tôi, cho phép các thiên thần gắn bó chặt chẽ hơn với Trái Đất.

Tôi nhận thức được một cách chắc chắn những thay đổi khi mức độ rung động của tôi được tăng lên bởi họ, và sau đó tất cả các khía cạnh đã được mang lại cùng với nhau trong một điệp khúc / âm thanh mà hát lên những niềm vui sướng ở khắp nơi nơi trong sinh mệnh của tôi. Tôi cảm thấy rất biết ơn và đầy sức sống!

Tôi không biết trước chính xác ngày nào đã được chọn cho chuyến đi của tôi đến Trái đất cùng với ba vị Kumaras khác. Tôi đã biết tôi đã sẵn sàng và mong chờ cho bước tiếp theo. Hãy để tôi giải thích cách thức chuyển giao ý thức của tôi đã được thực hiện như thế nào.

Giáo viên của tôi đã giải thích với tôi rằng ông sẽ theo dõi sự tiến hóa của Trái Đất để xem khi nào thời điểm thích hợp sẽ đến. Trước đó, tất nhiên, Trái Đất đã có một hệ thống hướng dẫn thiêng liêng. Tuy nhiên giờ đây hành tinh có ý thức hơn về kết nối tâm linh của nó và đã kêu gọi một liên kết gần gũi hơn trên cấp độ vật lý, mà tôi và ba cộng sự của tôi sẽ đứng ra làm đại diện để thực hiện việc đó. Nó sẽ bắt đầu quá trình mà sau này dẫn tới việc tạo ra một cái mà tôi gọi là chính phủ tự quản (Self-Governed) của Trái Đất. Tôi đề cập đến điểm cuối cùng này để bạn có thể lưu tâm tới nếu bạn chọn, để thấy được chính xác nó có ý nghĩa gì với bạn.

Mối liên kết tâm linh gần gũi hơn với chúng ta được phản ánh bởi quá trình học tập trên Trái Đất. Mặc dù bạn có thể tự mình học mọi thứ, tại một thời điểm cụ thể khi bạn sẵn sàng, rất hữu ích để đi tới trường hay đi vào môi trường nơi giáo viên có thể giao tiếp với bạn và giúp bạn hiểu được cấp độ tiếp theo. Người giáo viên giúp bạn đôi mắt và vượt qua các trường hợp đặc biệt, thấy được bức tranh toàn thể hoặc khái niệm về những gì đang được tích hợp. Ngoài ra, các phản ứng cảm xúc khi đó có thể nhận được sự hỗ trợ được cung cấp trong quá trình học tập.

Vào ngày chuyển giao, tôi đã được đặt trong một thiết bị đặc biệt mạnh mẽ. Mặc dù vào thời điểm này tôi đã thực hiện rất nhiều chuyến đi ngắn đến Trái Đất và có khả năng để tự mình đến đó, nhưng bây giờ tôi tới theo một cách khác để đại diện cho Trái Đất chấp nhận cấp độ ý thức tiếp theo của nó. Do đó, thiết bị được cấp thêm năng lượng với tất cả các khía cạnh của sự hiểu biết/sinh mệnh mà Trái Đất cần ngay lúc này để đạt tới cấp độ ý thức đó, và năng lượng/sinh lực sống toàn thể của hành tinh được đặt bên trong nó. Một kết nối đầy mạnh mẽ được xây dựng lên dần dần, và xung lượng này là bệ phóng đã đưa tôi đến Trái Đất.

Ba vị Kumaras khác nắm giữ một cơ cấu đặc biệt trong thiết bị năng lượng này để ổn định quá trình chuyển giao. Họ, trong sự kết nối với giáo viên của tôi, cũng hỗ trợ tôi kết nối với tất cả các cấp độ cao hơn, bao gồm hệ mặt trời, thiên hà và vũ trụ.

Trong thời gian tuyến tính, tôi đã đáp xuống Trái Đất khoảng 18 triệu năm trước. Khi sự tiếp xúc đầy đủ này được thực hiện, ý thức của tôi đã mở rộng vượt xa những gì đã từng có trong những chuyến đi ngắn trước đây hơn của tôi. Bây giờ, tôi có thể xem và cảm nhận mọi phần của tất cả các sinh mệnh đã tồn tại ở đây.

Nhẹ nhàng và yêu thương tôi khám phá hành tinh này, tán dương từng góc nhìn, kết nối, kết nối và vẫn đang kết nối. Quá trình này đi sâu vào từng phần của Trái Đất và tạo ra liên kết vĩnh viễn hiện nay mất khoảng 1.000 năm Trái Đất.

Trong quá trình chuyển giao và giai đoạn điều chỉnh 1.000 năm, rất rất nhiều cơn bão điện đã xảy ra ở đây. Nguyên nhân là do sự sắp xếp lại hoàn toàn hệ thống lưới năng lượng đã được thực hiện. Chính trong quá trình các cơn bão điện đang xảy ra, đã có một cuộc chiến xảy ra với những sinh mệnh được gọi là Người Điện (Electrical Ones) ở thời điểm tiền Lemuria, theo cách gọi của Vywamus. Phải mất một thời gian để Trái Đất điều chỉnh để tiến gần hơn với năng lượng cao hơn của tôi và của ba vị Kumaras kia.

Có lẽ điều quan trọng cần nói rõ là mặc dù sự tiếp xúc mà tôi đã thực hiện là ở cấp độ vật lý và thẩm thấu vào mọi cấp độ trường năng lượng của Trái Đất, tôi đã chọn trụ sở chính trong một cấp độ có rung tốt hơn so với sự biểu hiện đầy đủ của chiều kích thứ 3. Tôi đã đáp xuống một nơi mà sau này được gọi là Shamballa. Tôi đã duy trì trụ sở hành chính Trái Đất của mình từ đó đến nay. Mặc dù vị trí gần khu vực Himalaya, những người sống trên Trái Đất không thể tiếp cận nó bằng cách đi đến đó cho đến khi họ sẵn sàng. Ngoài ra, vào thời điểm một người sẵn sàng, họ có thể tiếp cận Shamballa từ nhiều điểm khác trên Trái Đất. Có một mạng lưới các kết nối trên toàn bộ hành tinh. Nhiều trong số những điểm này đã được gọi là "nơi thiêng liêng" bởi vì chúng kết nối trực tiếp với tôi và cộng sự của tôi.

Sau khi tôi đến, tôi đã gặp những người đã từng điều hành chính phủ tâm linh của Trái Đất, họ đã hướng dẫn nó cho đến lúc tôi đến.

Sau khi đã có những lời chỉ dẫn đầy đủ, một số người trong số họ đã rời đi nhận sứ mệnh mới, nhưng một số người khác vẫn ở lại với tôi, nắm giữ các vị trí với trách nhiệm trong hệ thống hướng dẫn tâm linh được hình thành đầy đủ ngay khi đó.

Tôi đã không đề cập đến trước đây khi tôi đi tiên và đi lui xuyên suốt lịch sử Trái Đất, tôi đã liên lạc với các thành viên nhân loại, những người đã thể hiện phẩm chất lãnh đạo tâm linh và những người tôi biết có thể là một phần của Thánh Đoàn mới (hierarchical – Thánh Đoàn, Chính phủ tâm linh, Hội Đồng Chân Sư...) mà tôi đang thiết lập. Sau khi tôi tới ở cố định ở đây, tôi bắt đầu hướng dẫn họ đặc biệt hơn để Trái Đất giờ đây có thể có những người lãnh đạo từ chính Trái Đất. Trong khi đó, tôi đã có nhóm của tôi từ Sao Kim và những nơi khác đến để hỗ trợ tôi trong quá trình này.

Năng lượng đầy đủ của tôi bây giờ đã sẵn sàng để hỗ trợ trong việc giải quyết cuộc chiến với Người Điện (Electrical Ones). Nhiều bạn không biết đến với sự kiện lịch sử này, Trái Đất đã được liên lạc bởi một chủng tộc khác đến đây tìm kiếm một nơi để sống khi hành tinh của họ sắp chết. Qua những gì tôi sẽ gọi sự hiểu lầm ở cả hai phía, những người sống ở đây cảm thấy họ bị tấn công bởi chủng tộc này và họ muốn tiêu diệt nhân loại và chiếm lấy Trái Đất.

Trong khoảng thời gian 500 năm, Trái Đất có chiến tranh. Nhiều người trong số các bạn đã lặp lại cuộc sống mà bạn đã chiến đấu để cứu Trái Đất của mình. Chủng tộc kia biết cách sử dụng các thiết bị điện làm vũ khí chiến tranh, và do đó một phần của bài học cần học của giai đoạn này trong lịch sử của Trái Đất là làm thế nào để sử dụng năng lượng mạnh mẽ theo cách không gây hủy hoại. Năng lượng của tôi, tất nhiên, rất mạnh mẽ cho Trái Đất, và khi tôi tiếp xúc gần gũi hơn với Hành Tinh, điều tôi đã học được là làm thế nào để hoạt động ở mức năng lượng cao hơn này ở một cách tiếp nhận được và do đó không gây phá hủy. Một cách đầy yêu thương, tôi tiếp tục nhấn mạnh sự ủng hộ tôi đã mang đến hành tinh này, và dần dần cả cơn bão điện và trạng thái giống như chiến tranh đều giảm đi.

Tôi hiện diện để hướng dẫn Trái Đất. Trong 18 triệu năm qua, nhiều, nhiều thay đổi đã xảy ra. Những sinh viên mới tốt nghiệp của Trái Đất đã đảm nhận trách nhiệm của họ trong Thánh Đoàn (hierarchy) cho tới hiện nay - hầu như tất cả sinh mệnh ở cấp độ này đều là một phần của hành tinh này hoặc là một phần của cái gì đó tương tự.

Tôi hy vọng rằng bằng cách giới thiệu lịch sử của tôi với các bạn, tôi đã giúp bạn đạt được một cảm giác gần gũi giữa chúng ta với nhau. Khi chấp nhận tôi là ai, bạn không phủ nhận niềm tin của các bạn trong một Thượng Đế rất cá nhân hay một sinh mệnh như chúa Jesus; tất cả chúng ta trên cấp độ tinh thần đều làm việc cùng với nhau, và đức Jesus Christ đã có trách nhiệm rộng rãi trên Trái Đất để giúp nhân loại chấp nhận cả sự liên hệ của họ với Thượng Đế, Đấng Sáng Tạo, và chấp nhận rằng Sự Hợp Nhất có đủ quan tâm để có sự liên hệ cá nhân với họ. Tôi cũng quan tâm đến mỗi người các bạn. Tôi cũng luôn luôn sẵn sàng với bạn. Nếu bạn muốn, bạn có thể gọi cho tôi bất cứ lúc nào, và tôi sẽ đến.

Trên thực tế, tất nhiên, tôi luôn ở đây, luôn là một phần của bạn, bởi vì chúng ta cùng với nhau trên hành trình Trái Đất của chúng ta. Hãy nhớ rằng, điều đang được học ngay bây giờ trên Trái Đất là tất cả có thể sống trong hòa bình và hòa hợp, nhận biết và tôn trọng niềm tin của người khác mà không phán xét hay tìm cách bác bỏ chúng.

Khi Trái Đất bắt đầu tạo ra thời đại mới - một thời đại hoàng kim thật sự - mỗi người chúng ta có cơ hội để thực hành những gì Đấng Christ đã thuyết giảng: “Hãy yêu mến người hàng xóm như yêu chính mình.” Hãy nhớ rằng, tất cả chúng ta là hàng xóm với nhau trên hành tinh xinh đẹp này, Trái Đất!

Tôi mong ước mở rộng tình yêu của tôi tới bạn và cảm ơn bạn đã đọc câu chuyện của tôi.

Thân mến,
Sanat Kumara

NHỮNG CUỐN SÁCH KHÁC CỦA TÁC GIẢ JANET MCCLURE

AHA! THE REALIZATION BOOK

SÁCH VỀ NHẬN THỨC SÁNG SUỐT VYWAMUS QUA JANET MCCLURE

Nhận thức sáng suốt là gì? Nó kết hợp với nhau, tạo ra sự thật, và hiểu được bạn đang ở đâu đối với một khía cạnh nào đó trong cuộc sống của bạn, thường là một phạm vi rộng lớn nào đó trong cuộc sống của bạn....

Đột nhiên một cái gì đó mà bạn không nhìn thấy hoặc hiểu trước đây trở nên rõ ràng, đặc biệt là với cơ thể tâm trí.

Nếu bạn nhận ra rằng bạn tạo ra cuộc sống của chính bạn từ niềm tin của bạn về bản thân mình (và cuốn sách này dựa trên tiền đề đó), bạn cũng biết rằng bạn có thể thay đổi cuộc sống của bạn, cải thiện cuộc sống bằng cách thay đổi niềm tin không phục vụ bạn để trở nên tốt hơn. Tuy nhiên, thông thường, để thực hiện một thay đổi hoàn toàn, nó là cần thiết để nhìn nhận hay nhận ra có nhiều thứ hơn là chỉ có tâm trí đơn thuần. Niềm tin và nhu cầu của cơ thể cảm xúc của bạn phải được đáp ứng. Cơ thể cảm xúc cần cảm thấy được hỗ trợ khi bạn thay đổi khuôn mẫu này. Cảm xúc hoạt động thông qua cảm nhận và biểu tượng, nhưng kết luận của nó cũng có giá trị, có ý nghĩa và thậm chí còn mạnh hơn kết luận về tinh thần.

Trong cuốn sách này, tôi, Vywamus, đã đưa ra nhiều nguyên nhân có thể gây ra phần lớn tình huống không mong muốn hoặc không rõ ràng mà bạn có thể tìm thấy sự phản chiếu của nó trong cuộc sống của bạn. Bạn có thể đọc các phần và xem bạn có thể áp dụng được những gì để giúp bạn thay đổi những phản ánh bên ngoài đang trong cuộc sống của bạn xuất phát từ niềm tin bạn đang có. Nếu bạn biểu lộ cuộc sống của mình theo cách không rõ ràng, thì việc đọc cuốn sách này có thể cho bạn một "bóng đèn" hay nhận thức sáng suốt để giúp bạn thay đổi các niềm tin sai lầm của riêng bạn.

LIGHT TECHNIQUES THAT TRIGGER TRANSFORMATION

KỸ THUẬT ÁNH SÁNG KÍCH HOẠT CHUYỂN ĐỔI

VYWAMUS QUA JANET MCCLURE

Những người đồng sáng lập của tổ chức Tibetan Foundation mang đến cho bạn một cấp độ mới đầu tiên của giáo lý / kỹ thuật dựa trên công nghệ của ánh sáng. Vywamus nói, “Tôi là một giáo viên tâm linh - năng lượng ánh sáng, nếu bạn sẽ - người đã thấy và được truyền cảm hứng đến Trái Đất bằng năng lượng ánh sáng từ hành tinh của bạn. Thông qua quá trình tiến hóa, hành tinh tiếp cận chiều kích thức thứ tư và do đó đã đánh thức các phân hồi từ viễn cảnh kích thức thứ tư hiện đang thêm ánh sáng vào nó. Có một mức độ học tập cơ bản đã được chấp nhận mà sẽ vượt xa hơn bất cứ điều gì từng có trước đây trong lịch sử hành tinh của bạn, bao gồm cả nền văn minh ánh sáng đó là nền văn minh Ai Cập. Nhiều bạn đang bắt đầu sử dụng những khả năng mà bạn đã sử dụng ở Ai Cập. Ánh sáng là phương tiện mang khả năng tiếp nhận, và nó không thể tiến hóa cho đến khi vùng tiếp nhận sáng lên, cho tới khi trái tim bạn được thừa nhận là phương tiện để làm sáng lên các con đường để sáng tạo ra cuộc sống của bạn và vai trò của bạn trong kế hoạch của Đấng Sáng Tạo cho Trái Đất. Mỗi khi bạn liên kết và khám phá thông qua con đường thực hành ánh sáng để hợp nhất khái niệm : cảm xúc, tinh thần và vật chất, bạn sẽ thấp lên một khả năng có thể vượt qua một cách rất thiết thực những khu vực có vẻ khó khăn hoặc chưa rõ ràng trong cuộc sống của bạn. Cuốn sách này là một công cụ rất thực tế trong việc sử dụng ánh sáng để tiến xa hơn nữa bởi vì nó đã thấp sáng lên một viễn cảnh rõ ràng hơn.”

PRELUDE TO ASCENSION TOOLS FOR TRANSFORMATION

MỞ ĐẦU CHO SỰ THĂNG THIÊN CÔNG CỤ CHO SỰ CHUYỂN HÓA

VYWAMUS QUA JANET MCCLURE

Nhà xuất bản Light Technology tự hào giới thiệu những tác phẩm chưa được xuất bản trước đây (ngoại trừ bản ghi âm được bán bởi tổ chức Tibetan Foundation) của Janet McClure. Thông tin này đến từ các kênh dẫn của cô ấy trước đây và những tài liệu mới nhất được chuyển giao trước khi cô qua đời, những thông tin này có giá trị vô cùng to lớn và đúng lúc.

Vywamus thông qua Janet McClure và Lillian Harben của Tổ chức Tibetan Foundation toàn cầu tại Phoenix, Arizona, tập trung vào ba điểm sau:

- Thông tin mới để giúp chúng ta hiểu được thực tại mới và mở rộng tiềm năng của chúng ta.
- Các kỹ thuật làm sạch để giải phóng các hệ thống niềm tin sai lầm để cho phép linh hồn có thêm không gian để bắt đầu hoạt động trong chiều thứ ba
- Kỹ thuật tạo kênh - quá trình và thực hành kênh, cho phép kết nối sâu hơn với linh hồn/cái tôi thượng đế (god-self), do đó là một công cụ cực kỳ mạnh mẽ để chuyển đổi cá nhân và giúp đỡ người khác

(Sách đang được dịch thuật sang Tiếng Việt)

SCOPES OF DIMENSIONS

HOW TO EXPERIENCE MULTI-DIMENSIONAL REALITY

PHẠM VI CỦA CÁC CHIỀU KHÔNG GIAN LÀM THẾ NÀO ĐỂ TRẢI NGHIỆM THỰC TẠI ĐA CHIỀU

VYWAMUS QUA JANET MCCLURE

Vywamus giải thích quá trình khám phá và trải nghiệm các chiều kích. Ông dạy một phương pháp tích hợp để tận dụng các thế mạnh kết hợp của từng chiều kích. Đó là một cuốn sách hướng dẫn cách sống trong thực tại đa chiều mà nó là bản chất thực sự của chúng ta.

THE SOURCE ADVENTURE

CUỘC THĂM HIỂM VỀ NGUỒN

VYWAMUS QUA JANET MCCLURE

Cuộc sống là khám phá, và cuốn sách này là một hành trình khám phá để học cách phát triển, để nhận ra các cơ hội và nhận biết. Nó hỏi câu hỏi lớn là : "Tại sao tôi ở đây?" - và dẫn người đọc để kiểm tra những câu hỏi quan trọng nhất của cuộc đời.

Bạn có thường tự hỏi: “Tại sao tôi tồn tại? Tại sao tôi ở đây? Mục đích của cuộc sống là gì?” Bạn đang khám phá - bạn đang xử lý - tồn tại.

Sau đó là một quá trình sử dụng các phương tiện để khám phá, học hỏi, phát triển và nhận ra các cơ hội - để trở nên có nhận thức hơn. Nhận thức là quá trình. Trong tài liệu này, Vywamus đưa bạn vào một hành trình của ý thức. Nó sẽ là một phương tiện để khám phá rất sâu mà về mặt khái niệm có thể hiểu là khám phá toàn bộ hiện hữu. Đối với những ai là những người vừa mới đặt câu hỏi, "Tôi là ai?" Cho phép cuốn sách này để mở rộng khái niệm của bạn về bản thân vượt xa sự hiểu biết hiện tại của bạn. Câu hỏi của bạn là: “Mục đích của cuộc sống là gì? Quá trình này là gì?” thì đây là tài liệu đã được viết đặc biệt dành cho bạn. Cuốn sách này chứa đựng trong nó sự hướng dẫn là cầu nối đưa bạn đi tới sự mở rộng phát triển bản thân mình.

Nguồn ánh sáng và sự tiến hóa của nó được đề cập thường xuyên để cho bạn thấy các phương tiện mà bạn có thể phù hợp với toàn bộ bức tranh. Hãy thử để cho phép sự nói rộng này. Nếu bạn cảm thấy dường như Nguồn vượt quá sự hiểu biết hiện tại của bạn, hãy biết rằng điều này không đúng. Bạn là một phần của Nguồn và là ánh sáng của nó.